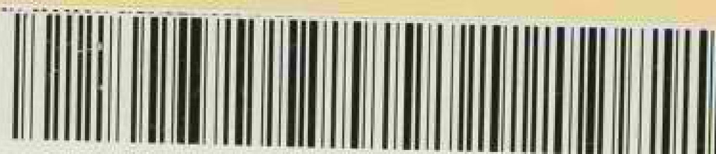
ד

מדינת ישראל

גנזך המדינה

משרד


שם: המפלגה הקומוניסטית

ג - 5582/24

מזהה פיזי: 43.0/7 - 1254

מזהה לוגי: 02-120-04-16-07

כתובת:

12/11/2008

מחלקה

מס' תיק מקורי 96

לקט פרסומים
של פ. ק. פ.

שנים 1939 - 1935

תל - אביב
אפריל 1950

מ ב ו א

לקט זה של פרסומי פ.ק.פ., שנים 1939–1935, מכיל רק דברים שנועדו בשעתו ע"י מרכז פ.ק.פ., לפרסום בקרב הצבור הרחב. פרסומים אלה אין בהם כדי למצות את מהותה ופרצופה של פ.ק.פ., בשנים הגורליות ההן לישוב. הם נועדו להזכיר מחדש – ע"י תעודות בלתי אמצעיות – דברים, אשר אנשי פ.ק.פ., המתעטפים כיום בגלימה חדשה, כמהים למחותם, להשכיחם ולפקים אף להכחישם קבל עם ועדה.

ימים לא רבים לאחר פרוץ התקפות הדמים הרצחניות מצד ערביי הארץ נגד הישוב היהודי, עת שקרבנות של יהודים – צעירים וזקנים, נשים וטף מלאו את חוצות הארץ והישוב עטה מעטה של שכול ואבל – בימים ההם כתבו אנשי פ.ק.פ., באחד מכרוזיהם את הדברים הבאים: –

"האחריות למאורעות הדמים ביפו ותל-אביב ולכל הקרבנות אשר נפלו ונופלים מיהודים וערבים, נופלת אך ורק על ראשי האימפריאליזם ומנהיגי הציונות – – – עתה קוצרים הציונים את הפרי שזרעו בפעולותיהם בארץ". (ראה עמוד 30, 1 במאי 1936).

עמדה זו של פ.ק.פ., למאורעות הדמים בארץ לא הפתיעה רבים. כל שעקב אחר מעשיהם ודבוריהם משנים קודמות הבין שאך "טבעי" הדבר שכך ישתקפו המאורעות בעיניהם. כל הערכה אחרת מצדם, לכל מה שקרה בימים ההם, היתה יכולה להיות לה אך משמעות אחת והיא שפ.ק.פ. בגדה בעצמה.

מסכת "הפרוגנוזות" של פ.ק.פ., משנים קודמות – קודמות הרבה לפני 1936, היתה שזורה בהנחת אב יסודית אחת אשר אמרה שהתקוממות הפועלים והפלחים הערבים כנגד "הציונות החמסנית והעושקת שנרתמה לשרותו של האימפריאליזם הבריטי" היא בבחינת הכרח שחייב לבוא. ממילא מובן שאם חפצי חיים הם אנשי פ.ק.פ., עליהם היה לעשות הכל שאותה הנחת אב, לא תתבדה שאם כן, הם ייראו בעיני "הפועלים והפלחים הערביים" כפושטי רגל פוליסיים המתנבאים לרוח.

פ.ק.פ., לא הזדנבה כמובן מאחורי "מחנה הלוחמים", בהגיעה להכרה בהכרח ובנחיצותם של אותם מאורעות "לשם שחרור המעמדות המדוכאים", היא עושה הכל שאותם מאורעות יקדימו לפרוץ. איש אינו יכול להעריך בדיוק מה חלקה הממשי של פ.ק.פ., בפרוץ מאורעות 1936, אך ל"זכותה" יאמר, היא השתדלה לעשות את מלאכתה נאמנה, על כך יעידו הכרוזים שהוצאו על ידה חדשים רבים לפני פרוץ מאורעות הדמים של 1936. (אין אנו מתעכבים כרגע על החעמולה הענפה של פ.ק.פ., בין הערבים להתקומם בשנים קודמות ל-1935, זו פרשה בפני עצמה שכדאי להקדיש לה תשומת לב בנפרד). בכרוז שפורסם על ידם בפברואר 1935 נאמר בין השאר: –

"ההמונים הפלחים והבידואים אינם יכולים לסבול ולשתוק יותר, פקעה סבלנותם זה שבע עשרה-שנה שהציונים כובשים שעל אחרי שעל את אדמות הפלחים בכוח ובעזרת הממשלה האימפריאליסטית, הם מגרשים אותם וגוזלים אדמותיהם הכי טובות, על חורבן משפחותיהם פורחים ומשגשגים המשקים, המשקים הציוניים הקולוניזטוריים".

"ראית הנולד" של פ.ק.פ., חגגה את נצחונה, קצת למעלה משנה מיום הכתב אותם הדברים "פקעה סבלנותם" של המוני הפלחים והבידואים, ומה יכול היה להיות יותר טבעי והגיוני מאשר הצטרפותה של פ.ק.פ., ל"מלחמה ההירואית של העם הערבי האציל", הצטרפות שנעשתה בשמחה ובהתלהבות בכל כוחם ומאדם!

*

באוקטובר 1941 עם פרסום כ"א תעודות פנימיות של פ.ק.פ., בבואנו להעריך את מצבה הפנימי של אותה מפלגה בשנים 1939–1936, כתבנו לערך דברים אלה: –

2)

עם פרוץ המאורעות ב-1936, עקב ההפרדה שחלה בין הישוב היהודי לבין זה הערבי, הולכים ורופפים הקשרים בין שני חלקי פ.ק.פ., ובמרוצת הזמן נפסק כמעט כליל הקשר בין שני האגפים. רבים מבין חברי המפלגה היהודים, מהם מהפעילים ביותר עוזבים את הארץ ומתגייסים למלחמת האזרחים בספרד, אותם שנשארו אינם מגלים פעילות יתירה, ולרבים נדמה שהקיץ הקץ על פ.ק.פ., בארץ. אך עם גבור המאורעות מתגבשים בחזרה תאי המפלגה, נפתחים לפניהם "אופקים" לפתוח פעולה ולגלוי יזמה. תוך חלוקת פעולה מסוימת בין שני האגפים נמצא כר לפעולה לכל אחד מהם, בהתאם למסיבות והתנאים של כל אחד לחוד. החלק הערבי של המפלגה מתחבר עם אנשי המופתי והופכים להיות הרוח החיה בקרב כנופיותיו המזוינות. החלק היהודי זה אשר נשאר נאמן לקו של המרכז האומר ש"המרד הערבי זו התקוממות מהפכנית", משתדל להוכיח כי הנו ראוי לאמון שנתן בו המופתי. הם פורשים רשת ענפה של רגול והספקת ידיעות לאויב, מנהלים תעמולה תבוסתנית, יוזמים ומשתתפים בהסלת פצצות,מוקשים וכו'. (ראה עמוד 49 בו מתפרסמים שני מכתבים ל"חלקה של פ.ק.פ., במאורעות האחרונים". אגב, אותם שני מכתבים הנן התעודות היחידות בקובץ זה שלוקחו לא מהוצאה פ.ק.פ.).

עם המשך מאורעות הדמים והתדרדרותו הגמורה של המופתי ומרעיו לזרועות מוסוליני והיטלר, לא נשאר כנראה מקום בשביל בן-הברית הותיק פ.ק.פ., המופתי בגד בהם ובמדה שחלה הפסקה באותו שתוף פעולה מהודק יכלה פ.ק.פ., במצפון שקט לטעון שלא היא גרמה לכך.

הם נשארו מחוץ למעגל הענינים, שנואים ובזויים ברחוב היהודי ומבודדים ברחוב הערבי, כשהשפעתם הולכת ויורדת גם כאן וגם שם.

בינתיים התאושש הסניף הירושלמי ויחד עם חברים יהודים מתל-אביב וממושבות מספר, דרש את הקמתה של הסקציה היהודית עם מזכירות משלה, שתעבוד תחת פקוחו של המרכז (ראה את הכרוזים המתפרסמים בקובץ זה החל מהתחלת שנת 1938,הנושאים ברובם נוסף לשם הישן פ.ק.פ., - תוספת שתי מלים - "הסקציה היהודית"). הצעה זו נתקבלה ע"י המרכז כהוראת שעה בלבד; לאחר שהערבים ינצחו במלחמה על גורל הארץ, יוכרע ממילא גם גורלו הצבורי של החלק היהודי שבפ.ק.פ.

הסקציה היהודית של פ.ק.פ., מתאימה את עצמה למונחים כאילו ציוניים, היא קושרת קשרים, חודרת לשורה של תנועת נוער, הסתדרות העובדים, הסתדרות הסטודנטים וכו'. מסגלת לה שפת חונף, מתכסית באיצטלה של נאמנות לעניני הישוב ולפעמים אף לגורל פליטי ישראל המבקיעים להעפיל דרך חומת ההסגר של השלטון הבריטי. ברם, דמותם הנעווה מתגלה מפעם לפעם, אין הם יכולים לבגוד בעצמם ובעברם. יותר מדי צמודים הם לשדשי יניקתם. הקורא שיחל בקריאת החומר משנת 1935 ויסיים בכרוז מחודש דצמבר 1939 יתמה בודאי על שוני רב בנוסח הדברים, אך כל המכיר את אנשי פ.ק.פ., ומזימותיהם יודע שיש להם סיבה שלא לפנות אל הישוב בארץ בשנת 1939, לאחר שיצא מחוזק ומחוסן ממאורעות הדמים, באותה לשון, בה פנו ודברו אליו, בשנת 1936, עת שיקוו שתחילתם של המאורעות, תשמש ראשית הקץ לציונות ולישוב בארץ שנואי נפשם.

ה מ ע ת י ק.

3)

1 9 3 5

(התקפת המשטרה והציונים על ערביי זובידאת).

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

<u>המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית</u>

א ל כ ל ה פ ו ע ל י ם ה י ה ו ד י ם ב פ ל ש ת י נ ה !

=====================================

ח ב ר י ם !

ההתנפלות וההתקפה הפראית של המשטרה האימפריאליסטית ביחד עם הכובשים הציונים על ערבי זובידאת באדמת חרתיה ע"י חיפה זעזעה את ההמונים המדוכאים והמנוצלים בארץ. מה קרה?

מאות פלחים זקנים וצעירים עם נשותיהם וילדיהם עמדו במערכה נגד הכח המזוין ששלחה הממשלה האימפריאליסטית, נגד מאה שוטרים פרשים ורגלים מזוינים מכף רגלם עד קדקדם, נגד הכובשים הפראים של הציונים שבאו לגרש מאדמותיהם, אשר זה מאות בשנים הרוו אותה אבות אבותיהם בזיעתם ובדמם. בידואי זובידאת עמדו במערכה ולא נרתעו מהכוחות המזוינים. במלחמה הירואית, באמיצות נפלאה, כגבורים הגינו על אדמתם. כחצי יום נמשכה המערכה ולבסוף הוכרחו ערבי זובידאת לסגת אחור מהתקפה מוגברת של המשטרה. הם השאירו על שדה המערכה קרבן שנפל מכדורי המשטרה ופצועים רבים.

ח ב ר י ם ! עדיין זכורים היטב לכל פועל, לכל פלח ולכל בידואי כיבוש ואדי-חוארת, אום-חלד, טבעון וכו' וכו' עדיין לא נשכחו הקרבנות שהקריבו הפלחים והבדואים בהגנתם על אדמותיהם. עדיין לא נקרש דם הפלחים שנשפך ע"י הכובשים החמסנים והנה שוב קרבנות חדשים, דם חדש נשפך על אדמת חרתיה.

ח ב ר י ם פ ו ע ל י ם ! ההמונים הפלחים והבידואים אינם יכולים לסבול ולשתוק יותר, פקעה סבלנותם. זה שבע-עשרה שנה שהציונים כובשים שעל אחרי שעל את אדמות הפלחים בכח ובעזרת הממשלה האימפריאליסטית הם מגרשים אותם וגוזלים את אדמותיהם הכי טובות. על חורבן המשק והכפר הערבי, על חורבן משפחותיהם פורחים ומשגשגים המשקים הציונים הקולוניזטוריים. הפלחים המנושלים נשארים בחוסר כל כשהם נתונים להפקרות ולרעב.

איה הם מאות ואלפי הפלחים ובדואים שנושלו מאדמותיהם? אתם תמצאו אותם בדרכים וברחובות הערים בלי כל מחסה לראשם, יחפים וערומים בחוסר כל רעבים ללחם ללא כל מוצא. המוצא היחידי הצפוי להם הוא למות מרעב או להחנק בין כתלי בתי-הסהר הגדושים ומלאים פלחים ובדואים.

ח ב ר י ם! גל של התקוממויות אכרים מקיף כעת את כל הארץ. התעוררו למלחמה הירואית פלחי הר-כנען, זרעוניה, טירה וערבי זובידאת. הפלחים והבדואים אינם יכולים לשאת יותר את עול הדיכוי והשעבוד של הקולוניזטורים האימפריאליסטים והציוניים. הם התקוממו למלחמה גלויה, למלחמה בכח נגד הכובשים החמסנים ולהגנה על אדמתם. אין הם חתים ואין הם נרתעים לא מבתי-הסהר ולא מכדורי הממשלה. "גם אם תשפטוני ל-25 שנה לא אעזוב את אדמתי" – אלה היו דברי איברהים טורמה, פלח מהפכני מזרעוניה בפני השופט הציוני האימפריאליסטי הרכבי. "רק מת תוכלו להורידני מהקרקע" – אלה היו דברי סעד מוחמד איל עלי, פלח מזובידאת שנפל קרבן מכדורי המשטרה.

פלחי זרעוניה, ערבי זובידאת ושאר הפלחים בארץ אינם בודדים במערכה. כמוהם גורל אחיהם הפועלים הערבים בערים, אשר הכובשים הציונים גוזלים מהם את לחמם ומגרשים אותם ממקומות עבודתם. גם הם הפועלים הערבים, התעוררו למלחמה מהפכנית נגד כובשי עבודתם. בליכוד שורותיהם, בהקמת אירגוניהם, בכח מאורגן ומאוחד הם מעמידים התנגדות לכובשים ולפלוגות הסער הפשיסטיות. דרך

אחרת אין לפלח, לבדואי ולפועל הערבי, רק דרך המלחמה של ואדי-חואדת, זרעוניה הר-כנען וערבי זובידאת היא דרך מלחמתו! רק בכח יכול הפלח והפועל לגרש את הכובשים. היד האחת על מחרשה והשניה להגנה על אדמתו שזה עשרות בשנים הוא מעבדה בזיעת אפו.

חברים פועלים! התוכלו לשתוק ולסבול בראותכם את מעשה הזוועה של הכובשים האימפריאליסטים והציונים? התוכלו לתת יד לחבר הכובשים הפשיסטיים? התוכלו להיות אדישים ולראות בשקט את הדם הנשפך והקרבנות שמקריב הפלח בהגנה על אדמתו? לא! לא! כל פועל ישר כל פועל מהפכני צריך להרים את קול מחאתו נגד החמסנים הציוניים, להוקיע את מעשי הכובשים הפשיסטיים ולעזור לפלחים ולבדואים בהגנתם על אדמותיהם.

חברים! אל תלכו שולל אחרי מנהיגיכם הפשיסטיים בן-גוריון, ז'בוטינסקי, ערם ויצחקי, אל תשמעו לדבריהם שאלו הם התקוממויות של פראים, חוצפנים ומוסתים. המנהיגים הפשיסטיים הללו מחדירים בכם שנאה לפועל ולאכר הערבי. הם מעמיקים את התהום ביניכם ובין ההמונים הערבים. הם מנצלים אתכם לטובת האינטרסים של הפשיזם. הם רותמים אתכם במרכבת הכיבוש האימפריאליסטי-הציוני לשם דיכוי ההמונים הערבים בארץ. לא על אדמה גזולה הטבולה בדם הפלחים, לא בארץ מדוכאה ומשועבדת תפתרו את שאלתכם הלאומית והסוציאלית. מקומכם לא בחזית הכובשים והמנשלים, לא בחזית המדכאים כי אם בחזית המהפכנית של הפועל והאכר הערבי. כי רק בארץ משוחררת תפתרו את שאלתכם הלאומית והסוציאלית.

חברים פועלים! המפלגה הקומוניסטית קוראת לכם להצטרף לקול המחאה של הפלחים והפועלים בארץ נגד תעלולי הכיבוש, נגד ההתע ללות האכזרית של המשטרה האימפריאליסטית בערבי זובידאת.

הושיטו יד אחים סולידרית בין-לאומית לפלחים במלחמתם נגד הכובשים!

עמדו יחד עם הפלח להגנה על אדמתו!

אל תתנו לכובשים הפשיסטיים להפריע לפלחים החורשים את אדמותיהם! אל תצטרפו לפלוגות הסער הפשיסטיות המסתערות על אדמת הפלח! יצרו ועדי עזרה לערבי זובידאת! ארגנו אסיפות מחאה נגד תעלולי הכבוש!

המפלגה הקומוניסטית קוראת לכם ליצור את החזית המאוחדת המהפכנית עם האכר והפועל הערבי נגד כיבוש הקרקע, נגד כיבוש העבודה ונגד העליה הציונית!

התלכדו סביב הדגל של המפלגה הקומוניסטית - דגל השחרור של הפועלים והאכרים מעול הדיכוי והשעבוד של האימפריאליזם, הציונות והפיאודליות!

תחי מלחמת ערבי זובידאת!

הלאה האימפריאליזם!
הלאה כיבוש הקרקע!
הלאה כיבוש העבודה!
הלאה ההגירה הציונית!
תחי המפלגה הקומוניסטית!

הועד המרכזי
של פ.ק.פ.

פברואר 1935

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

<u>המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית</u>

לכל המוני הפועלים והפלחים!

הממשלה האנגלית האימפריאליסטית החמסנית מעודדת את הציונות הפושעת, עמוד-התווך ויד ימינו של האימפריאליזם הבריטי בפלשתינה, המשתמש בציונות לדכוי התנועה המהפכנית של ההמונים הערבים.

האימפריאליזם האנגלי מרגיש כי בין המוני הפלחים, הבידואים והפועלים הערבים המדוכאים והרעבים מתגברת התסיסה המהפכנית המאיימת בהתפרצות התקוממות חדשה נגדו, והציונים מרגישים בזמן האחרון, כי תנועתם בחוץ-לארץ הולכת ומתמוטטת וכי המוני העמלים היהודים שהכירו בתרמיתה ובאפיה החמסני, ובחסר יכלתה לפתור את שאלת מצבם הכלכלי הקשה, פונים לה עורף. גם האימפריאליסטים וגם הציונים מעונינים, איפוא, לחזק ולבצר את העמדה האימפריאליסטית הכי חשובה – את החיל הציוני הפשיסטי: הציונים, בכדי להרים את קרנם ולהגביר את כחם נגד התנועה המהפכנית, והאימפריאליסטית, בכדי להפנות את התמרמרות ההמונים הערבים מהם על היהודים. ולכן משתדלים הציונים יחד עם אדוניהם האנגלים להחיות את רוח הציונות ולהגביר את התעמולה הרחבה לעליה ציונית המונית.

אך הממשלה האנגלית אינה מעיזה לפתוח לרווחה באופן גלוי את שערי הארץ לעליה ציונית חדשה בפחדה לעורר עי"כ נגדה את המוני הפועלים והפלחים הערבים. ולכן התחכמו הציונות והממשלה ומצאו דרכי תרמית ותחבולות-ערמה כיצד לפתוח את שערי הארץ בשביל המהגרים הציונים, בכדי ליצור רוב יהודי ולהתגבר על תושבי הארץ הערבים. התחבולות הללו הם: חגיגות-פורים, משחקי-המכבי והתערוכה.

מטרת הקרנבלים וחגיגות-השמחה בפורים היה להראות, כי המצב בארץ הוא טוב מאד וכי יש צורך ומקום לחלוצים חדשים, באותו הזמן שעשרות אלפים של פועלים ופלחים ערבים וגם יהודים סובלים ענויי רעב לרגלי חוסר-עבודה מחמיר.

וכמה ימים אחרי החגיגות השפלות הללו באו משחקי-המכביה, אשר אליהם הוזמנו אלפי ספורטאים ציונים, צבא ההתישבות הציונית העוסקת בכדי להפגין את כחה והתכוננות-ההתקפה של הציונות ולהמריץ בצבא הפשיסטי הזה להתישב "בארץ-ישראל". וכוונת המשחקים האימפריאליסטיים הציוניים הללו – גיוס פלוגות חדשות לכבוש העבודה מידי הפועל הערבי ולנשול הפלח הערבי מאדמתו.

וגם התערוכה הציונית הנפתחת בת"א ע"י הנציב העליון של השלטון האימפריאליסטי המדכא בפלשתינה, כמו מסדר המכביה שעבר בסך והצדיע כלפיו, היא שיטה מחוכמת משיטות ההתישבות הציונית ותעמולה חדשה לעליה הציונית. על-ידי התערוכה מתכונים הציונים להשלות את העולם, כי הציונות בנתה ופתחה את הארץ ויסדה בתי-חרושת ולהפגין את "התוצרת הציונית" המתכסית בטלט של "תוצרת הארץ".

בעלי האחוזות והבורגנות הערבית ועתוניהם מכירים היטב את האמת על כל גלוייה, בדיוק כמו שמכירים אותה הממשלה והציונים. אך העתונות הערבית מזכירה את החגיגות-התמרונות הללו רק כדי להכות בסנורים את עיני העם, ואינה יוצאת בחריפות ובתנועת מחאה נגד תמרונות העליה והכבוש החדשים. כי המנהיגים והבוגדים למיניהם, הפיאודלים והאפנדים, מקוים להפיק תועלת מהעליה הזאת ולשלשל לכיסיהם את חלק הארי של הכספים בעד מכירת הקרקעות לציונים. כמו-כן האמרת חוסר-העבודה, ע"י הכבוש הציוני, תאפשר להם להגדיל את נצול הפועלים הערבים ולהעביד אותם בשכר רעב, כי לא איכפת להם חייהם ומותם של ההמונים.

פועלים! פלחים! כל התחבולות הללו מכוונות לגרושכם מאדמתכם ולכבוש עבודתכם, אל תתנו להגשים את התכניות הללו. התנגדו והלחמו בהן בכל כחותיכם. הציונים הפגינו את העליה הפושעת – הפגינו אתם נגדה, הפגינו בנמלים נגד המהגרים הציונים והכריחו אותם לשוב על עקבותיהם. התאספו והפגינו לפני מוסדות הממשלה והצהירו: כי בזמן שבארץ נמצאים 45 אלף מובטלים, ורובם המכריע מן הפועלים הערבים, המתענים בענויי רעב – אנו דורשים לתת לנו עבודה או לחם, לא בתור נדבה או חסד, אלא בתור זכות, כי אתם מוצצים את לשד העם העובד, ומביאים מהגרים ציונים-חדשים ע"י תמרונות שפלים.

הפלח! אל תרד מאדמתך, כי לך היא, ולא להאפנדי העוסה בה כבתוך שלו והתנגד בכח נגד אלה המתכוננים לנשל אותך ממנה.

הפועל הערבי! אל תתן לפלוגות-הכבוש הציוניות לכבוש את עבודתך מידך. התנגד בכח לכל נסיון של המפנפלים הציונים לגזור ממך את פת לחמך.

פועלים יהודים! ההתישבות החמסנית הציונית נשלה אלפי פלחים מאדמתם ואלפי פועלים ערבים מעבודתם. הציונות היא העמדה הכי חשובה שעליה נתמך "אימפריאליזם הדמים האנגלי לדכוי תנועת השחרור של המוני העמלים הערבים, על אף רעב וגוון של רבבות פלחים ופועלים ערבים וגם יהודים – קוראים הציונים הפושעים ובראשם מנהיגי ההסתדרות וה"דבר" הסוציאל-פשיסטים לעליה חדשה, שפירושה – הגברת כבוש האדמה והעבודה, בצור העמדה האימפריאליסטית בזמן של תסיסה מהפכנית בין המוני העמלים הערבים. דעו כי פעולות-הכבוש המוגברות, כי צעקת העליה, כי החגיגות, התהלוכות, המשחקים והתערוכות הציונים הצעקניים – הם פרובוקציה גלויה מצד הציונים ואדוניהם האנגלים כלפי הישוב הערבי העובד. יתר על כן, הכבוש והעליה הם לא רק נגד הפועל והפלח הערבי, כי אם גם נגדכם, הפועלים היהודים, בשמשם אמצעי להגדלת מחנה מחוסרי העבודה ולהנמכת שכר העבודה ועל כולם ליצור תהום-שנאה בין המוני העובדים הערבים והיהודים, שבו מעונינים האימפריאליסטים, הציונים והאפנדים כאחד.

תפקידכם המעמדי הפרולטרי, איפוא להפגין ולהלחם יחד עם המוני העמלים הערבים נגד תחבולות העליה הציונית, נגד פעולות-כבוש הנמבזות, נגד החגיגות הפרובוקציוניות של הציונים, ואל תתנו להפוך אתכם לאמצעי-דכוי כלפי תנועת השחרור המהפכנית של המוני העמלים הערבים.

הלאה הכבוש הציוני-האימפריאליסטי!

הלאה תחבולות-העליה השפלות והגברת חיל-הכובשים הציונים!

הלאה החגיגות הפרובוקציוניות של
הציונים והאימפריאליסטים!

אדמה לפלחים ועבודה או לחם לפועלים
הערבים מחוסרי העבודה!

תחי הסולידריות הבין-לאומית והמלחמה
המהפכנית המשותפת של המוני העמלים הערבים והפועלים היהודים
המהפכנים!

הפגינו בהמוניכם ברחובות, לפני מוסדות
הממשלה ועל הנמלים נגד עלית צבא-הכבוש הציוני האימפריאליסטי!

הועד המרכזי
של פ.ק.פ.

3.4.1935

פועלי כל הארצות, התאחדו!

אחד לאבגוסט

יום המלחמה נגד המלחמה האימפריאליסטית והפשיזם!

לכל הפועלים והפלחים!

יום הראשון לאבגוסט, הוא יום המלחמה במלחמה האימפריאליסטית, יום שבו מפגינים המוני העם בכל הארצות ובכל הלשונות את התנגדותם, זעמם ונכונותם למלחמה נגד המלחמה, הפשיזם והריאקציה.

המוני העם הערבים שפכו את דמם במלחמה העולמית למען שחרורם, למען שחרור ארצם, למען עצמאותם. אולם הם רומו באופן ציני ע"י האימפריאליסטים הבריטיים. במקום הכבלים הישנים שמו עליהם האימפריאליסטים האנגלים כבלים נוראים יותר, הם הפכו את ארצות ערב, ואת פלשתינה בפרט למקום רכוז הכוחות הצבאיים וכל האמצעים האסטרטגיים, להכנת מלחמת עולם חדשה.

הנמל בחיפה, מגרשי התעופה הנבנים בכל הארץ, נמל עקבה, מסלות הברזל החדשות ההולכות ונבנות - כל אלה הם כלי הזין שהאימפריאליזם הבריטי מכין לקראת המלחמה העולמית החדשה, לקראת המלחמה בס.ס.ס.ר.

האימפריאליסטים הבריטים אינם יודעים מנוחה, כל עוד רוסיה הסוביטית קיימת בעולם ובונה את משקה הסוציאליסטי בטמפו מהיר, מרימה את האומות הנדכאות מעפר דכאונן ומעלה אותן מעלה, לקראת החופש ועצמאות כלכלית ותרבותית. האימפריאליסטים היפנים, הפשיזם הגרמני, והאימפריאליזם הבריטי מתכוננים להסתער על רוסיה הסוביטית. יחד עם זה הם מתכוננים לפתוח במלחמה חריפה ואכזרית יותר מאשר קודם בכל העמים הקולוניאליים.

דכוי ארץ הבש, שמכל העמים הקולוניאליים נשארה לה איזו שהיא עצמאות, עומדת הראשונה על הפרק. התליין הפשיסטי מוסוליני הכין כבר די צבא, מכונות יריה ותותחים להחניק בחדשים הקרובים את הבש, להפכה לקולוניה של שודדי הפשיזם האיטלקי. האימפריאליזם העולמי או שהוא תומך בידו באופן ישר או שהוא מתיחס אל מסע השוד הזה מתוך "ניטרליות".

ההמונים הערבים עוקבים בחרדה רבה את גורל הבש העומדת בקרב על שארית עצמאותה. הם יודעים כי זוהי רק ההתחלה למלחמה העולמית, ההתחלה לקראת מסע באש ובדם נגד כל העמים הקולוניאליים. האימפריאליזם הבריטי מתכונן לזה מתוך הגברת הטירור נגד הפועלים, הפלחים וכל לוחמי החופש בארצות ערב. הוא מסכסך בעיראק, הוא מתנקש בחג'אז, הוא מרחיק את הלאומיים בעבר-הירדן מהשלטון, ושם במקומם את משרתיו, הוא מגבש את עזרתו וסיועו לציונות, מציף בטירור את הרחוב הערבי – האימפריאליזם הבריטי מתכונן למלחמה הגדולה נגד ס.ס.ס.ר., ונגד העמים הקולוניאליים.

הנא מכין את התנאים הנוחים לו בפלשתינה גם ע"י טרור נגד האבנגרד של המוני העובדים, האבנגרד של השחרור הלאומי, נגד המפלגה הקומוניסטית וכל הנוהים אחריה. האימפריאליזם החליט בין השאר להמית מיתה פיסית את האסירים הקומוניסטיים בבתי-הסוהר, ע"י עבודת פרך, ע"י התעללות, וע"י פרובוקציות שונות. האסירים הפוליטיים הכריזו שביתת רעב. מות צפוי להם! הטרור בבית-הסוהר נגד האסירים הפוליטיים היא חוליה בשרשרת מלחמת הדכוי של האימפריאליזם הבריטי, נגד כל התחלה של מלחמת ההמונים בעד שחרור פלשתינה מתליני האימפריאליזם שרשרת אחת של דכוי פועלים, של גזלת הפלח ע"י האימפריאליזם והציונות, של דכוי לוחמי העצמאות הערבית, שרשרת אחת וגדולה מקיפה את הארץ.

המוני העם נקראים לשבור את השרשרת האימפריאליסטית. ב-1 באבגוסט זה יפגינו ההמונים נגד הלחץ, נגד השעבוד, נגד הגזלה של האימפריאליזם הבריטי לגבי המוני העם, נגד המלחמה, נגד ההתנקשות בס.ס.ס.ר., נגד המלחמה בחבש, נגד ההתנקשות בעמים הקולוניאליים.

יחיו השובתים בבתי-הסוהר!

הלאה האימפריאליזם הבריטי!

הלאה תליני הפשיזם האיטלקי, המתכוננים לרצוח את חבש!

תחי חבש העצמאית!

הלאה המלחמה בס.ס.ס.ר.!

הלאה המלחמה העולמית!

יחי שחרור פלשתינה ממדכאיה האימפריאליסטיים!

יחי שחרור כל העמים הקולוניאליים!

ה ו ע ד   ה מ ר כ ז י
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

1 באבגוסט 1935

פועלי כל הארצות, התאחדו!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

==========================

ג ל ו י   ד ע ת

בדבר שביתת הרעב של האסירים הקומוניסטיים

ל ה מ ו נ י   ה ע ו ב ד י ם !

שביתת הרעב של האסירים הפוליטיים בכל בתי-הסוהר בארץ נגמרה ביום התשעה-עשר מהתחלת השביתה.

החברים השובתים הראו נפלאות במלחמתם. בגבורה ובעוז נפש שהרעידו את לבות המוני העם והכו גלים של כבוד והתלהבות בכל הארץ, עמדו חברינו בחזית המלחמה נגד השונא הכביר, נגד האימפריאליזם הבריטי. התלינים האימפריאליסטיים השתמשו בכל האמצעים העומדים לרשותם נגד השובתים בכדי לשבור את עקשנותם ולהפיג את עוז רוחם המהפכני. השובתים הוכו באכזריות בלי הרף במשך כל ימי השביתה. מחמוד מוגרבי הוכה מכות רצח בעצם ימי שביתת הרעב. החברים השובתים בעכו הוכו יום יום ע"י האדמיניסטרציה של בית-הסוהר. ביפו ערכו התלינים האימפריאליסטיים שפיכות דמים על חברינו ושנים מהם הועברו לבית-החולים.

אולם שום מכות ושום אמצעי טירור לא יכלו לשבור את רוח השובתים ההירואיים. חמושי הכרה מרכסיסטית עמוקה, חדורי הכרה בצדקת מלחמתם לטובת מעמד הפועלים ותנועת השחרור לאומית-מהפכנית בארץ עמדו חברינו איתן במלחמתם. ואל חומה בצורה זו נשברו כל אמצעי הטירור של התלינים האימפריאליסטיים. <u>חברינו השובתים הוכיחו במלחמתם הנועזה שהנם הלוחמים האמצים ביותר של מעמד הפועלים.</u>

ברכתנו הפרולטרית הקומוניסטית שלוחה ללוחמים האמיצים הללו! הם, הם הגבורים הפרולטריים אשר בהם מתברך מעמד הפועלים ותנועת השחרור הלאומית והסוציאלית! ובטוחה היא התנועה המוציאה מתוך שורותיה לוחמים כאלה, כי נצחונה בוא יבוא, - נצחון מעמד הפועלים וכל המדוכאים בארץ על כל שונאיו, נצחון המוני העובדים על האימפריאליזם, הציונות והפיאודלים.

ברוכים יהיו שובתי הרעב הלוחמים
הפרולטריים האמיצים!

==========

מלחמת השובתים ההירואית עוררה תנועה גדולה בארץ. הפועלים הערבים, החלקים המהפכניים של התנועה הלאומית הערבית, ראו במלחמת השובתים חלק בלתי נפרד של מלחמת העם הערבי המדוכא בעד שחרורו הסוציאלי והלאומי. המלחמה בעד רז'ים פוליטי לאסירים הפוליטיים בבתי-הסוהר בארץ קולוניאלית היא מלחמת כל פועל, כל פלח, כל מהפכני, באשר הישיבה בבית-הסוהר צפויה בארץ הזאת יום-יום לכל לוחם פוליטי מהפכני. ובצדק ראה כל פועל, כל אינטליגנט ישר בשובתים הלוחמים את שליחיהם הם, את האבנגרד של מלחמת המוני העובדים בארץ הזאת.

תנועה גדולה קמה גם בין הפועלים היהודים. למרות מה שהציונות מעניקה להם פריבילגיות ידועות לגבי הפועלים הערבים, למרות מה שהציונות מוליכה אותם ברובם לקראת מלחמה באינטרסים החיוניים של המוני העובדים הערבים, למרות היותם חדורים ברובם שוביניות לאומית, למרות הכל התעורר בחלק מהם האינסטינקט המעמדי והצטרפו לחזית המלחמה לטובת שובתי הרעב. עמדה חיובית לגבי מלחמת השובתים, תפס גם חלק של האינטליגנציה היהודית והם גילו פעולה אהדה ועזרה לשובתים.

ההפגנות הקומוניסטיות בארץ וביחוד הבין-לאומית של פועלים קומוניסטיים ערבים ויהודים בירושלים, ההתנהגות הפרובוקציונית של המשטרה, היריות בהפגנה בלתי מזוינת, העירו את הארץ והרימו את מלחמת השובתים על רמה יותר גבוהה. מלחמת השובתים בבתי-הסוהר והמפלגה הקומוניסטית מחוץ לבתי-הסוהר הפכה להיות לזמן מה לנקודה רותחת של החיים והמאורעות הפוליטיים בארץ.

המלחמה בבתי-הסוהר ומחוצה להם, התחילה להתפרץ מתוך המסגרת הצרה של מלחמה להקלת מצבם של האסירים הפוליטיים גרידא.

פלשתינה היא ארץ קולוניאלית מקועבדת. הפלחים בארץ מרוששים וגוועים ברעב. המשבר החקלאי האיום השורר בה' החבל רושש אותם, הפיאודלים מוצצים את טפת דמם האחרונה, הקולוניזטורים הציונים מנשלים אותם מעל אדמתם. הפלחים נמצאים במצב של תסיסה תמידית. המהפשה עדיין דרכים ואמצעים לביטוי. מעמד הפועלים הערבים הולך ומתעורר לפעולה מהפכנית נגד נותני העבודה, נגד כובשי העבודה הציונים ונגד האימפריאליזם. האינטליגנציה הערבית חלשה, בלתי פעילה, אולם מצב של תחיה יתפוש דרכי מלחמה הקיפה באי אלה חלקים ממנה. הארץ כולה נהפכה לנקודה איסטרטגית של האימפריאליזם הבריטי בהכנותיו למלחמה הקרובה בארץ הסוביטים. הארץ כולה סובלת תחת לחץ המשולש של המשבר הכלכלי הכללי, האימפריאליזם הבריטי והציונות הכובשת. הארץ מלאה נגודים סוציאליים ולאומיים.

התקוממות ההמונים ב-1929 וב-1933 דוכאה בכוח. אולם אש ההתנגדות והמרד לא כבתה בקרב ההמונים, השקט בארץ הוא מדומה וכל זיק של התנגשות פוליטית וסוציאלית עלול להבעיר בארץ הזאת הבעות המלחמה, בקנה מדה רחב. מלחמת שובתי הרעב נגד האדמיניסטרציה של בתי-הסוהר היתה בה משום התמודדות נועזה של האבנגרד נגד האימפריאליזם הבריטי. בימי שקט יחסי, שמשה התמודדות נועזה זו מעין קול קריאה להמוני העובדים וללאומיים המהפכניים לבלי להרכין ראש בפני הכוח האימפריאליסטי, להתעורר לפעולה נגד מדכאי הארץ הזאת, מלחמת השובתים תבעה את ההמונים לפעולה, הלהיבה רבים בגבורתה ובעקשנותה, העתונים הערבים נאלצו להעריך מתוך התפלאות והשתוממות את גבורת הלוחמים ולהזכר בפחדנותם של הנציונל רפורמיסטים. ההפגנות הסוערות בירושלים ובתל-אביב, האספות ביפו ובבתי-החרושת עוררו והלהיבו רבים. הסערה בארץ מסביב למלחמת השובתים והמפלגה הקומוניסטית, עלולה היתה לעבור בהמשכה להתעוררות מסביב לשאלות פוליטיות וסוציאליות יותר רחבות.

האימפריאליסטים הבריטיים הבינו את זה יפה, והם החליטו לדכא את התנועה מסביב למלחמת השובתים בכל כוחם והברוטליות יחד. ביד ברזל דכאו כל נסיון של הופעה צבורית, פזרו באכזריות יתרה באלות ובירירות את ההפגנות, הכו ופצעו בחוצות פועלים, ארבו ציד על כל פועל מהפכני, מלאו את בתי-הסוהר באסירים מהפכניים. הערים נמצאו ממש במצב של מצור.

את סכנת ההתעוררות ההמונית הבינו יפה גם הקולוניזטורים הציונים ובראש וראשון הועד הפועל של ההסתדרות ועתונו "דבר". תנועת האחדה שקמה בין חלק גדול של הפועלים והאינטליגנציה היהודית וביחוד תנועת האהדה של ההמונים הערבים הבהילה את מנהיגי ההסתדרות. מצב הרוח של הכרזת שביתה כללית שהתגלה בקרב חלק של הפועלים הפיל עליהם אימים. והם החליטו לדכא את ההתעוררות הזאת ויהי מה. והם לא עמדו גם בפני תקיעת סכין בגב השובתים.

הועד הפועל של ההסתדרות לא יכול היה תכף, בימי ההתעוררות הראשונים להפגין את שנאתו ואיבתו לשובתי הרעב בגלוי ולהראות את סולדריותו עם תליני האימפריאליזם בפעולותו לדכא את השביתה. והם החליטו ללכת בדרך של רמאות, זיוף ופרובוקציה. הועד הפועל השתדל להרגיע את ההתעוררות ולמנוע את הפועלים מפעולה באמתלא ובהבטחה שהוא, הועד הפועל עצמו עומד על המשמר לטובת השובתים. ובו בזמן החל בשורה של פעולות הרס על-מנת לסבור את חזית האהדה והעזרה לשובתים. הם סרסו וזייפו בתזכירים בכונה ובהכרה מלאה את דרישות השובתים והעמידו אותם רק על זכות לקריאת ספרים, שבמילא ישנה לכל האסירים. את הידיעה בדבר היריות מתוך ההפגנה הביאו ללא כל הערה. הם התחילו לפרסם כל מיני פרובוקציות בדבר שבירת חזית השובתים מבפנים. ולסוף יצאו ללא כל מסוה בקריאה לפועלים לא לתמוך בסובתים. בקריאה לממשלה לא להכיר באסירים פוליטיים, לא להכנים תקון בחוק בדבר זכויות האסירים הפוליטיים, לא לוותר על הלבשת האסירים הפוליטיים בבגדי אסירים וכו'. הם תמכו בגלוי בפרובוקציה של הממשלה, שמאת האסירים לא נלקחו שום זכויות, הם תמכו ועודדו את הממשלה לא לוותר כלום לשובתים. הם שקצו ונבלו את השובתים והעוזרים להם. <u>הם תחבו בגלוי ללא כל בושה סכין בגב השובתים והתנועה שקמה מסביב להם.</u>

משחק מגונה שחקו גם "פועלי-ציון" משני הזרמים. הם הכריזו כאילו בקולי קולות בדבר עזרה פעילה לשובתים, הם קראו כאילו לשביתה כללית, הם רעשו וסערו. אולם יחד עם זה דאגו שלמעשה לא יצא כלום לפועל. את שאלת השביתה הכללית מסרו לידיים "הנאמנות" של הועד הפועל של ההסתדרות. את פניית המפלגה הקומוניסטית לחזית פעולה מאוחדת דחו מתוך אותם הטעמים שעל ידם שברה ההסתדרות את התעוררות הפועלים.

המפלגה הקומוניסטית במלחמתה לנצחון שובתי הרעב ובארגון הפעולה ההמונית נתקלה איפוא בשני מכשולים גדולים: בטירור האימפריאליסטי האיום ובפעולה הפרובוקטיבית של ההסתדרות לקראת שבירת חזית העזרה לשובתים. המפלגה הקומוניסטית יכלה להרחיב את חזית המלחמה למרות שני הגורמים הללו אך ורק בתנאי הסערת המוני העובדים והאינטלגנציה הערבית. אולם גם כאן נתקלה המפלגה הקומוניסטית בקשיים גדולים.

האהדה המלאה של הפועלים הערבים למלחמת שובתי הרעב היתה גלויה לעין כל. בין ההמונים הורגשה חרדה והתענינות בגורל השובתים. זה בא לידי ביטוי בעתונים, שנאלצו לצאת בגלוי, אם כי מתוך זהירות רבה, לטובת השובתים. זה הורגש גם במקומות הצבוריים ובבתי-החרשת. אולם המפלגה הקומוניסטית למרות השפעתה בין ההמונים הערבים ההולכת ומתרחבת לא הצליחה עדיין לגבש את האהדה הרחבה הזאת בצורות ארגוניות מלחמתיות. כתוצאה מחולשתה בהגשמת הקו היסודי לערביזציה של המפלגה, חולשה שבאה לבטוי בצורה ברורה בקמפניה זו ואשר השביעה את חותמה על כל מהלך וגמר השביתה. וזה התגלה בימי שביתת הרעב. הפעולה לעזרת השובתים בין ההמונים הערבים אורגנה בשמפר הדרוש ובמועד הדרוש. הפעילות התחילה להתגלות בקנה מידה יותר רחב רק בימי השביתה האחרונים. בנידון זה היה קו התפתחות

הפעילות ברחוב הערבי הפוך מזה שברחוב היהודי. הפעילות ברחוב היהודי תחת השפעת ההסתדרות ושאר הארגונים הציונים התחילה לרדת בימי השביתה האחרונים. בעוד שברחוב הערבי היא התחילה לעלות.

החלקים המהפכניים של האינטלגנציה הלאומית הערבית גילו עמדה פוזיטיבית לשביתה. הם העריכו נכון את שביתת הרעב במלחמה לטובת כל הלוחמים הפוליטיים המהפכניים, לטובת המלחמה הפוליטית והסוציאלית בארץ כולה. אולם את אהדתם זו לא הצליחו להביא לידי ביטוי בצורה מאורגנת מורחבת. כאן נתגלה החולשה הכללית של התנועה הלאומית הערבית בארץ.

כל הסבות הללו גרמו לידי זה, שהמפלגה לא יכלה להוליך בסדר את ההתעוררות ההמונית לידי שלבים יותר גבוהים בהתאם לדרישות השעה.

מלחמת שובתי הרעב בבתי-הסוהר יכלה להגמר בהצלחה מלאה אך ורק בהשען על תנועה המונית רחבה אשר תלחץ על הממשלה למלא את כל דרישות השובתים. ודרישת השובתים המלאה היתה והנה – רז'ים פוליטי בשביל האסירים הפוליטיים בבתי-הסוהר. רז'ים פוליטי לכל אסיר פוליטי ללא תלות בראות עינו של השופט.

אולם התנועה ההמונית האקטיבית המלחמתית לכל רוחב החזית לא קמה. האהדה הרחבה של ההמונים לא נתגבשה בפעולות המוניות מלחמתיות די רחבות. המפלגה הקומוניסטית ראתה הכרח לעצמה להסכים להפסיק את השביתה לאחר שהממשלה מלאה את הדרישות הקונקרטיות שבשבילן פרצה השביתה. כל האסירים הפוליטיים שלגבם נעשה נסיון להלבישם בגדי אסירים ולשלחם לעבודה – אפשרה להם הממשלה לקבל "יחס מיוחד". מחמוד מוגרבי לובש את בגדיו הוא. לארבעת החברות נתנה האפשרות לערער ולקבל זכויות "יחס מיוחד". הממשלה ראתה הכרח לעצמה לוותר תחת לחץ אותה התנועה שהמפלגה הקומוניסטית הצליחה לעורר והמלחמה ההירואית של השובתים בבתי-הסוהר.

הממשלה ויתרה לדרישות הקונקרטיות, אמנם מתוך התאמצות לשמור על הצורה החוקית כביכול, אולם היא ויתרה.

האבנגרד הקומוניסטי, חברי המפלגה, הנוער הקומוניסטי והסתדרויות העזר שלהם ארגנו את הפעולה במסירות נפש ובנאמנות מלהיבה. הם נתנו דוגמה של הקרבה עצמית בדמונסטרציות ובהופעות פומביות לנוכח עיני החלינים האימפריאליסטיים. המפלגה הקומוניסטית והסתדרויות העזר שלה יצאו מתוך המלחמה מאוחדים ומגובשים לקראת הקרבות הבאים. אולם באין אפשרות להרחיב את התנועה ההמונית ולשוות לה מידי פעם ופעם צורה מלחמתית חריפה יותר ויותר, ראתה המפלגה הקומוניסטית את עצמה נאלצת להסתפק כרגע בויתור שנעשה ע"י הממשלה. המפלגה הקומוניסטית לא ראתה אפשרות של המשכת שביתת הרעב. הקרבת חיי עשרות לוחמים בתור פעולה הירואית שאינה מלווה בעת ועונה אחת בהסתערות המונית בכל רחבי הארץ.

שביתת הרעב נגמרה בנצחון חלקי של השובתים. הממשלה ויתרה לשובתים בדרישותיהם הקונקרטיות, אולם השאירה בתקפו את החוק בדבר "יחס מיוחד" לפי ראות עיני השופט. החוק הזה נוצר לכתחילה על-מנת לשמש בידי השלטונות כלי-זיין במלחמה בתנועה הפוליטית המהפכנית. החוק נוצר לכתחילה בכדי להפחיד את הלוחמים הפוליטיים, להעניק זכויות לידידי הממשלה, "הנכשלים" לפעמים כמו

אבא אחימאיר - לוחמי כבוס העבודה וכדומה ולסלול את הזכויות הללו מאת הלוחמים לחופש הארץ. החוק מכוון גם להכנים דמורליזציה בין סורות הלוחמים, בהעניקו זכויות ללוחם האחד ובסללו אותן מאת הלוחם הסני. החוק מכוון לקראת המסכת הפוליטיקה היסנה סל הממסלה - להכנים הפליה לאומית וגזעית בין לוחם ללוחם בארץ הזאת וע"י זה להכנים דמורליזציה בסורותיהם. הלוחמים הפוליטיים המהפכניים יכסילו את כל נסיון הממסלה להכנים הפליה לאומית ביניהם.

המפלגה הקומוניסטית מצהירה בזה, שהיא תמסיך את מלחמתה בעד הסגת רז'ים פוליטי ביתר עוז באמצעות החזית המאוחדת סל מעמד הפועלים והתנועה הלאומית המהפכנית בארץ.

המפלגה הקומוניסטית
השיגה הפעם נצחון חלקי, היא תשיג
גם את הנצחון המלא!

הועד המרכזי
סל פ.ק.פ.

אבגוסט 1935

__פועלי כל הארצות, התאחדו!__

__אל כל הפועלים והנוער היהודי!__

18 שנה עברו כבר מאז המהפכה האוקטוברית. 18 שנה לוחמים הפועלים והמוני העם ברוסיה לבנין החברה הסוציאליסטית החדשה. בהירואיות מפליאה עמדו הם בחזית האש של מלחמת האזרחים נגד השונא המעמדי הפנימי והחיצוני. בהירואיות והצלחה הם עמדו בחזית המשקית בימי הרעב וההרס. תכנית החומש הראשונה התגשמה ב-4 שנים. בהצלחה מעבירים את תכנית החומש השניה. פני רוסיה נשתנו מני יסוד. מארץ אגררית מפגרת, היא הפכה לארץ תעשיתית מפותחה. מארץ החקלאות הזעירה, היא הפכה לארץ החקלאות הגדולה והמיכנית ביותר בעולם. מארץ הדיכוי והבורות, היא הפכה לארץ התרבות והדמו-קרטיה הרחבה להמוני העובדים. מארץ חלשה ונחשלת בכוחה הצבאי, הפכה למדינה בלתי-תלויה עם תעשיה וכוחות הגנה המבוססים על הטכניקה החדישה ביותר. טוב והולך מצבם החומרי והתרבותי של המוני העובדים. הנוער הסובייטי חי חיי אושר, בלימוד, עבודה והתפתחות כל צדדית. ולעומת המשבר האיום המשתולל בעולם הקפיטליסטי פי כמה מזהירים נצחונות הבניה הסוציאליסטית ברוסיה הסובייטית.

בעולם הקפיטליסטי מתגוללים עשרות מליוני מחוסרי עבודה, רעבים ללחם, עוני ורעב, מבהלים ומעניים מליוני מליוני העבדים של עמי המושבות, וברוסיה הסובייטית? - שם התעשיה פורחת. __אין חוסר עבודה ברוסיה הסוציאליסטית!__ כל פועל מובטח בדירה במאור חשמל ומים, ילדיו לומדים הנם בבתי-הספר, והדרך חופשית בפניהם להכנס לבתי-ספר מקצועיים, אוניברסיטאות, להפך למהנדסים, רופאים וכו'. זה לעומת זה. בעולם הקפיטליסטי הולך האכר ומתרושש. המוני האכרים גוועים מרעב במושבות. האימפריאליזם מוצץ את טפת דמם האחרונה וברוסיה הסובייטית? - מליונים ומליונים של אכרים התארגנו בקולק-טיבים. ממשלת הפועלים מספקת אותם בשפע מכונות, טרקטורים, קומביינים, זבל כימי ובהמות, בונה בתים ורפאות ובתי-ספר, ומחסלת את הנחשלות של הכפר. הכפר הסובייטי הופך לנקודה תרבותית, האכרות הסובייטית עולה ופורחת. זה לעומת זה. נאנקים העמים המשועבדים במושבות תחת עול השיעבוד האימפריאליסטי. האימפריאליזם הפכם לעבדים. בניהם ובנותיהם שוקעים והולכים בבערות ורעב, באשר האימפריאליזם מדכא, מפריע להתפתחותם הכלכלית והתרבותית החפשית, הוא מחניק את עתונותם ומשרותם, העם הערבי מרגיש כל זאת על בשרו. הוא שותת דם במלחמתו לחופש ועצמאות.

וברוסיה הסובייטית? - כל עם ומיעוט לאומי נהנה משווי זכויות, חופש ועצמאות. המזרח הסובייטי: אסיה התיכונה, סיביריה הרחבה וכו' עם כל נחשלותם וברברותם הנודעת בימי הצאר הפכו למרכזי תעשיה ענקיים, לשדות קולקטיבים פוריים, למרכזי תרבות ומדע. עמים נשמדים קמו לתחיה. התרבות הלאומית משגשגת ופורחת על יסודות סוציאליסטיים.

האימפריאליזם העולמי שוקע במשבר איום. הוא אומר לצאת ממנו בדרך מלחמה אימפריאליסטית חדשה, חלוקת עולם חדשה ואינטרבנציה על הברית הסובייטית - המשמשת דוגמה ועמוד אש להמוני הנדכאים בעולם, הם עמלים לפשר בין הגזעים שלהם על חשבון המולדת הסוציאליסטית. האימפריאליסטים מזדיינים בקדחתנות. בראש צועד הפשיזם. היטלר מכין בקדחתנות את מסע הצלב של הריאקציה על רוסיה, בברית עם יפוניה ופולין ובתמיכת אנגליה. יפוניה לוחמת בעם הסיני הגבור וקורעת מבשרו חלקים חלקים. וללא הפוגה עמלה בסדור פרובוקציות נגד הברית הסובייטית. הפשיזם האיטלקי אסר מלחמה נגד העם החבשי ועצמאותו. המלחמה שהחלה באוירה המחושמלת הנוכחית, עלולה ללכוד את אוירת המלחמה העולמית. בגאון ובעוז מופיעה רוסיה בפוליטיקת השלום שלה. המדינה הסוציאליסטית משמשת כמרכז ומשען למלחמה למען השלום, משמשת מגדלאור לתנועת ההמונים, אשר באו בתנועה למלחמה למען השלום והסוציאליזם.

התרוששות וכליון לאומי וסוציאלי, רדיפות ופוגרומים, הם מנת חלקם של ההמונים היהודים בכל הארצות הקפיטליסטיות. הקפיטליזם השוקע נאחז בשנאת עמים, בהפחת שנאה גזעית כבעוגן הצלה. הפשיזם הפולני, החיות הפראיות של היטלר שוברים את מטי לחמם האחרון של המוני היהודים, מענים ומתעללים בהם. השוביניזם הלאומי הוא סם המות שבו- מנסים הפשיסטים להרעיל את המוני העם ולגרות אותם בהמוני היהודים.

רק בארץ אחת ויחידה קמו המוני היהודים לתחיה כלכלית - הלא היא רוסיה הסובייטית. ביד חזקה עוקר שלטון הסובייטים את שרשי השנאה הלאומית בין עם לעם. באמונים סולידריים למלחמה בינלאומית בעד הבניה הסוציאליסטית נתקבלו המוני היהודים לתוך משפחת העמים ברוסיה הסובייטית. עברו ובטלו הספסרים היהודים, אנשי האויר, קרבנות העוני והרעב. המוני העם היהודי נהפכו לאכרים, לפועלים לאנשי עבודה, לבונים סוציאליסטיים. הם בונים ביד רמה את ספרותם, את תרבותם, את החבל היהודי האוטונומי.

לעומת זה הביטו וראו מה מביאה הציונות להמוני היהודים בארץ? הציונות מסילה את המוני היהודים בפולין ובגרמניה לזרועות השוביניזם הלאומי - לזרועות השונא הכי נמרץ לכל המוני היהודים. הציונות מוליכה לקראת חחור את המוני העובדים היהודים בארץ הזאת. היא הופכת אותם למשרתי האימפריאליזם וגוזלי אדמת הפלח והפועל הערבי. הציונות הופכת את המוני היהודים בארץ הזאת לאויבים למלחמה השחרור הלאומי והסוציאלי של ארצות ערב. היא משכה ברמיה המוני יהודים לארץ הזאת ללא כל יסוד כלכלי, ללא כל פרספקטיבות של מקורות פרנסה בריאים, היא יצרה פרוספריטי אילוזורי, תולני, עד שנשיבה הרוח הראשונה נופל עכשיו הפרוספריטי והמוני העובדים היהודים צפויים לרעב. הציונות עומדת לכוון את המוני הפועלים מחוסרי העבודה למעשי בכוח חדשים נגד העם הערבי. הציונות מזדיינת ועוזרת ללבות בארץ הזאת את תבערת מלחמה לאומית וגזעית בין שני עמים. הציונות מכינה להמונים היהודים את כוס התרעלה של מעוס שוביניסטי אימפריאליסטי אשר סופו כליון בגלי המהפכה הבאה.

ישימו נא המוני העובדים היהודים את כל זה ללבם.
אין דרך אחרת בפני המונים היהודים בארץ הזאת בלתי אם להסתלק מהציונות. יראה נא ויוכיח הפועל היהודי להמוני הערבים, כי לפועל והעובד הערבי יש בו גם ידידים ואחים נאמנים רבים בקרב הישוב היהודי, זה הישוב אשר הציונות משתדלת להפוך את כולו לישוב שוביניסטי, ריאקציוני ושוביניסטי.

הפועל והעובד היהודי נקראים להושיט יד אחים להמוני העם הערבי, להלחם יד ביד עם המוני העם הערבי בעד שחרור הארץ הזאת מעול האימפריאליזם והציונות, בעד בנית חיים חדשים להמוני הערבים והמוני היהודים גם יחד. ילכו נא המוני הפועלים והעובדים היהודים בארץ הזאת בדרך שהלכו אחיהם וחבריהם ברוסיה הסוביטית, דרך ההצלה היחידה.

יום השביעי לנובמבר הוא חג לכל הפרולטריון העולמי וכל העמים הנדכאים! יום חשבון לימוד ומלחמה להמוני העובדים בכל העולם. חג זה חורט באותיות אש לעיני כל המוני העובדים בכל העולם, כי ישנו מוצא, מוצא אחד ויחידי ממצוקה הקפיטליזם, האימפריאליזם והפשיזם, הלא היא הדרך אשר בה הלכו הפרולטריון והעמים הנדכאים של רוסיה הצארית – דרך האינטרנציונליזם, הסולידריות הבינלאומית – דרך מיגור הקפיטליזם והאימפריאליזם.

תחי רוסיה הסוביטית!

הלאה המלחמה האימפריאליסטית, בעד השלום להגנת רוסיה הסוציאליסטית!

הלאה הפשיזם האיטלקי, בעד נצחון העם החבשי!

הלאה האימפריאליזם הבריטי והציונות הכובשת!
תחי הסולידריות הפרולטרית הבינלאומית!

הועד המרכזי של המפלגה
הקומוניסטית הפלשתינאית

הועד המרכזי של ברית הנוער
הקומוניסטית הפלשתינאית

7 בנובמבר 1935

(עם שובו של הנציב מלונדון) 19)

פועלי כל הארצות, התאחדו!

להמוני העובדים היהודים!

ב-13 לחודש חוזר לארץ הנציב העליון. המוני העם הערבי מתכוננים לפגוש את התליין הקולוניאלי הזה בשביתת מחאה כללית נגד שלטונו האימפריאליסטי והפוליטיקה הציונית הפושעת אשר בה הוא נוקט. 18 שנים עברו מיום הכבוש הבריטי, 18 שנים נאנק העם הערבי תחת עול השעבוד האימפריאליסטי. ללא הרף מוצצים וגוזלים האימפריאליסטים את לשד הארץ וסובה. הם רוששו את תושבי הארץ, מאות ואלפי משפחות פלחים גורשו מעל אדמתם, הטוב והפורה מאדמות הארץ עבר לידי הכובשים הציונים. מאות ואלפי משפחות עובדים נהרסו. המלאכה והתעשיה הערבית כורעת תחת עול המשבר והתחרות התעשיה הציונית והאימפרליסטילית. ההמונים הערבים מתכוננים לשבות ביום בואו של הנציב המביא אתו בכלי עבדות חדשים אשר הכין בלונדון. ההמונים הערבים יביעו את מחאתם נגד הדכוי והעריצות של הממשלה האימפריאליסטית המדכאה כל זיק של חופש ועצמאות. הם יביעו את מחאתם נגד רוצח הומים – ארמור ווקופ – אשר לפקודותיו קטלה המשטרה האימפריאליסטית את ההמונים המפגינים לשחרור הארץ באוקטובר 1933 במטר כדורי אש, ואשר תחת חסותו נמקים בבתי-הסוהר מאות לאומיים מהפכנים ואסירים, קרבנות מלחמת החופש והעצמאות. הם יביעו את מחאתם נגד הפוליטיקה הציונית הפושעת של הממשלה האימפריאליסטית נגד עלית מאות ואלפי הכובשים הציונים הבאים להשמיד את העם הערבי, לכבוש את אדמת הפלח ועבודת הפועל הערבי.

פועלים יהודים!

המאורעות האחרונים בארץ, שביתות הפועלים הערבים, השביתה הכללית ב-16 לאוקטובר נגד הברחת הנשק והזדיינות הציונים, אספות המחאה ב-2 לנובמבר, ההכוננות לשביתה כללית ביום שובו של הנציב, התסיסה בין ההמונים הערבים לפעולה מעשית עקרית והתנועה להקמת חזית לאומית מאוחדת תחת לחץ ההמונים, כל זה מעיד על גל חדש של עלית התנועה הלאומית המהפכנית בארץ. כמו בכל ארצות ערב הולכים ומתבשלים מאורעות גדולים בארץ. לאור המאורעות בעולם, לאור סכנת המלחמה העולמית תיהפכנה ארצות ערב בעתיד הקרוב לגיא מלחמה עזה בין ההמונים הנדכאים הלוחמים לחופש ועצמאות ובין האימפריאליזם הלוחץ והמדכא.

חברים! ההמונים הערבים נסערים, הם אינם רוצים יותר להיות למדרס רגלו של הקולוניזטור האנגלי והציוני. הם אינם יכולים יותר לסבול את עול הדכוי האימפריאליסטי-ציוני. ההמונים הערבים המתעוררים, הם מתלכדים לכוח מגובש לחזית עממית מהפכנית לניתוק כבלי השעבוד האימפריאליסטי. ואתם המוני היהודים בארץ: הציונות הקימה חומה של שנאה גזעית ביניכם ובין ההמונים הערבים. היא מזדינת ואומרת ללבות תבערת מלחמה לאומית גזעית, היא מחדירה בכם רעל שוביניסטי, מעמיקה את התהום בין הפועל היהודי והערבי.

הציונות מוליכה אתכם, המוני היהודים העובדים לקראת תהום איומה; היא הופכת אתכם למשרתי האימפריאליזם והבורגנות היהודית וגוזלי אדמת הפלח ועבודת הפועל הערבי. הציונות הפכה את המיעוט היהודי בארץ למיעוט מדכא, ריאקציוני, למשענת האימפריאליזם נגד מלחמת השחרור הלאומי והסוציאלי של עמי ערב ומשכה אתכם לארץ ללא יסוד כלכלי, היא יצרה פרוספריטי מנופחה, אשר עם נשיבת הרוח הראשונה היא נופלת ועתה הנכם צפויים לרעב; אלפים מכם הפכו למחוסרי עבודה ופרנסה, הציונות וביחוד ההסתדרות עמלה לכוון אתכם, פועלים מחוסרי עבודה, למעשי כבוש

חדשים, נגד העם הערבי ודורשת "קיום הכבוש האינטרס הציוני" להסתגל לתנאי הכבוש - להוריד את רמת חייהם; הציונות לא רק שאמרת להבנות על חשבון וכליון העם הערבי אלא על חשבונם ונגד עניניהם החיוניים אתם; הפועלים והעובדים היהודיים. אין דרך אחרת בפני ההמונים היהודיים בארץ בלתי אם להסתלק מהציונות. השחרור הלאומי והחברותי יבוא רק בדרך שלוב מלחמתכם עם מלחמת המוני העם הערבי נגד משעבדי הארץ - האימפריאליסטים והציונים.

פ ו ע ל י ה ו ד י: אל תלך שולל אחרי המנהיגים הקולוניזטורים המסיתים אתכם להתנגד בכל תוקף לדרישות ההמונים הערבים בדרך השחרור הלאומי והסוציאלי, אל תצטרפו לחזית ההסתה של העתונות הפשיסטית מה"דבר" ועד ה"בקר" נגד התנועה הלאומית והמפלגה הקומוניסטית. אל תתן את ידך לחבר הרביזיוניסטים והפשיסטים הערמים והיצחקים המנהלים הסתה מנוולת ומפיצים עלילות נגד המפלגה הקומוניסטית, אשר הם עצמם הנם שותפים לאחיהם הבן-גוריונים והז'בוטינסקים במעשי הכבוש והרצח של פלחים המגינים על אדמותיהם.

פועלים יהודים! המפלגה הקומוניסטית בארץ קוראת לכם להחלץ מהמחנה הציוני המדכא, הוקיעו את תועבות הכבוש שלהם, גלו את פרצופם הקולוניזטורי, הושיטו יד אחים פרולטרית לאחיכם העמלים הערבים הלוחמים בהירואיות לחיים ולמות; בעד שחרור הארץ. הצטרפו לחזית העממית ההולכת ונוצרת בארץ במלחמה נגד האימפריאליזם והציונות בעד עצמאות הארץ.

ה כ ר י ה ! לא על-ידי כבוש ונשול, לא על ידי "הגנה" ולא על-ידי לגיונים ציונים העתידים להתארגן ולהשתתף במסע הצלב נגד רוסיה הסוביטית ונגד הערבים המתקוממים נגד האימפריאליזם. לא על-ידי הזדינות נגד הערבים המסיחו את קיומכם וחייכם, אלא במלחמה עקבית מהפכנית, מלחמה בלי רחם נגד ה מ ח נ ה ה צ י ו נ י, מחנה העבדים האימפריאליסטים, מחנה ה ע ו ש ק י ם ו ה ח מ ס נ י ם, מ ל ח מ ה נ ג ד ה ע ל י ה ה צ י ו נ י ת, נ ג ד כ ב ו ש ה ע ב ו ד ה ו ה ק ר ק ע ומלחמה בעד הטבת תנאי חייכם ו כ ר י ת ת ברית אחים עם המוני העובדים הערבים - ז ו ה י ההגנה וההצלה האמיתית של המוני היהודים בארץ.

פ ו ע ל י ם י ה ו ד י ם ! המפלגה הקומוניסטית קוראת לכם להצטרף לקול המחאה המאוחדת ההולכת ומתגברת בארץ, ולשביתת המחאה ביום [illegible] של התלין - ארסור ווקוף - נגד שלטון הדמים הקולוניאלי של האימפריאליזם האנגלי והציונות!

הלאה ההזדינות המכוונת נגד תנועת השחרור הלאומית הערבית בארץ!
הלאה העליה הציונית! הלאה כבוש העבודה והקרקע!
הלאה ההסתה נגד תנועת השחרור הלאומית הערבית הגדולה והמפלגה הקומוניסטית!
תחי החזית העממית המאוחדת הלוחמת נגד האימפריאליזם והציונות!
תחי המפלגה הקומוניסטית!
תחי שביתת המחאה הכללית נגד ממשלת ווקופ ומשרתיה הציונים!

ה ו ע ד ה מ ר כ ז י
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

נובמבר 1935

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

להמוני העובדים היהודים!

המוני הערבים נסערים, הם מתקוממים נגד משעבדי הארץ האימפריאליסטים והציונים, הם הפגינו את אחדותם נגד השעבוד האימפריאליסטי הציוני בשביתות האחרונות ובאספות ההמוניות. הם הוכיחו את החלטיותם במלחמה לחיים ולמות בשביתת המחאה העממית ביום שוב הנציב העליון לארץ, בו כפה העם המתפרץ את רצונו המהפכני למלחמה על המנהיגים הלאומיים והאימפריאליסטיים, האצים להבנה עם האימפריאליסטים נגד עניניו החיוניים. הארץ עומדת על מפתן מאורעות חדשים. בפלשתינה כמו בכל ארצות ערב הולכים ומתבשלים מאורעות גדולים לאור המאורעות בעולם, לאור סכנת המלחמה העולמית תהפכנה ארצות ערב בעתיד הקרוב לגיא מלחמה עזה בין ההמונים הנלחמים לשחרור ובין האימפריאליסטים המדכאים.

ואתם המוני העובדים היהודים, מה תפקידכם אתם ומה עמדתכם בתוך מערבולת המאורעות העומדים להתרחש בארץ, והעומדים לחתוך גם את גורלכם אתם?

הציונות הביאה אתכם לארץ, היא מתימרת לפתור את שאלתכם הלאומית, היא בונה את "הבית הלאומי" היהודי ע"ח העם הערבי, היא משמידה את כל מקורות מחיתו ודנה אותו לכליה לאומית ופיזית, היא מלמדת אתכם, כי בכדי להבטיח את קיומכם עליכם לכבוש את הקרקע מידי הפלח הערבי, לגרש את הפועל הערבי ממקום עבודתו, להתנגד לדרישות תנועת השחרור הלאומית בארץ. היא הפכה את המיעוט הלאומי היהודי בארץ למיעוט מדכא ישבני המשמש כולו למשענת הסוציאלית העיקרית לאימפריאליסטים האנגלים ועבדים נרצעים לאימפריאליסטים והבורגנות היהודית נגד המוני העם הערבי היסודי בארץ ותנועת שחרורו הלאומית, היא הפכתהו לשותף בלתי נפרד לאימפריאליזם ואשר קיומו וחייו תלויים בקיום המשעבדים האימפריאליסטיים האנגלים. הנה לכן מלחמת ההמונים באויב ההמונים הגדול בארץ – האימפרליזם האנגלי – לא יכולה להיות בלתי אם היא משולבת במלחמה במשענתו היסודית, הציונות הכובשת, הנה לכן הסתערות ההמונים על האימפריאליסטים משולבת בהסתערות על הציונים הישבנים הכובשים.

הנה לאן מביאה הציונות את המוני היהודים בארץ, היא ההולכת בדרך ההיטלריסטים בגרמניה, בדרך כל השוביניסטים המלמדים את בני עמם לבנות את חייהם על חשבון העם השני, מובילה אתכם לתהום, לתהום איומה, אל האבדון של המוני העובדים היהודים בארץ. לעומת דרך האבדון שהציונות מוליכה בה את המוני היהודים בארץ קיימת דרך אחת, – דרך החיים להמוני היהודים, הלא היא דרך שיתוף המוני העובדים היהודים עם המוני העם הערבי למען המלחמה באימפריאליזם ובציונות, למען שחרור הארץ מהעוני והשעבוד. לדרך זו קוראת המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית את המוני היהודים בארץ.

התנועה המהפכנית אומרת לפועלים, לבעלי מלאכה ולכל שאר המוני העובדים היהודים בארץ. הציונות אינה רק בעוכרי העם הערבי, היא בעוכריכם גם אתם המוני היהודים. הציונות יצרה בעזרת האימפ-ריאליסטים האנגלים פרוספריטי מנופחת, היא יצרה בשביל הבורגנות הספקולנטית והפקידים הציונים עושר, אולם להמוני היהודים הרחבים היא יצרה תנאי פרנסה בדוחק. המוני היהודים נתפתו להאמין כי כך הציונות יכולה להבטיח להם תנאי קיום וחיים בטוחים. אולם עכשיו בא המשבר, הפרוספריטי גוססת. חוסר עבודה ופרנסה מתחילים לעשות שמות בישוב היהודי. הציונים ובראשם מנהיגי ההסתדרות עמלים להפנות את המוני הפועלים ומחוסרי העבודה למעשי כיבוש מוגברים ביחוד במשק

המדינה ובמטעים נגד הפועל והעם הערבי. ולכך דורשים הם מכם להקריב מלחמתכם למען "המדינה היהודית" "להסתגל" לתנאי הכיבוש – להוריד את רמת-חייכם. פ.ק.פ. באה אליכם ואומרת: לעולם, לעולם, לא תוכל הציונות לבנות בפלשתינה, המושבה המשועבדת תעשיה גדולה ועשירה, אשר תוכל לפרנס בכבוד את פועליה ועובדיה וביחוד על יסוד עליה מבוהלת מטורפת, רק פלשתינה משוחררת מהמשעבדים הזרים האנגלים והציונים בתוך שאר ארצות ערב העצמאיות, תוכל להקים תעשיה גדולה ענפה ומבוססת, על יסוד חקלאות מבוססת שנגאלה מעול האימפריאליסטים האנגלים והציונים, מעול הפיאודלים ונשכי הנשך, רק בארצות ערב עצמאיות, הקמות לתחיה כלכלית פוליטית ותרבותית, ימצאו המוני העובדים היהודים את מקומם המובטח בכלכלת הארץ הפורחת בחיי שלוה והתפתחות לאומיה. לא עם פרוספריטי המנופחת. אשר עם נשיבת הרוח הראשונה נפלה והדנה עתה לרעב וכליה את המוני העובדים היהודים. כי אם ארצות ערב משוחררות, היא אשר תבטיח את קיומם הכלכלי, הלאומי והתרבותי של המוני היהודים.

התנועה המהפכנית קוראת לכם: הבדלו מעל המחנה הציוני ההופך את הארץ להר געש של שנאה ואיבה גזעית, ההופך את המיעוט הלאומי היהודי כולו לשונא ואויב לתנועת השחרור הלאומית הערבית, ההופך את המוני העובדים היהודים בארץ לעבדי האימפריאליסטים והבורגנות היהודית! הבדלו מעל המחנה הציוני הנושא לכם אבדון והושיטו יד אחים להמוני העם הערבי המתאבק עם המדכאים האימפריאליסטים והציונים לחיים ולמות!

רק תנועת השחרור הלאומית בארץ, היא הנושאת בחובה את פתרון שאלתכם, ודרככם היא רק בהצטרפותכם למלחמת המוני ערב, למען השחרור הלאומי והסוציאלי של ההמונים בארץ.

פ.ק.פ., היא פלוגה של הצבא העולמי, של התנועה הקומוניסטית העולמית, של אותה התנועה אשר הצילה את המוני היהודים ברוסיה הצארית מזוועות הפוגרומים, מכליון פיזי, מהתנוונות וחידשה את חייהם הכלכליים, פוליטיים ותרבותיים על יסודות בריאים סוציאליסטיים. פ.ק.פ., היא פלוגה של התנועה הקומוניסטית בעולם, הלוחמת נגד שוביניזם, פשיזם ואנטישמיות באשר הם, הלא היא התנועה היחידה הנושאת שיחרור לאומי וסוציאלי בפולין מידי הפשיזם הפולני, להמוני היהודים בגרמניה מידי הפשיזם ההיטלריסטי בגרמניה, היא התנועה הנושאת שחרור כלכלי, פוליטי ותרבותי להמוני היהודים בכל העולם וכמו-כן בפלשתינה, בדרך שיתוף מאמצי המוני העובדים היהודים בכל ארץ וארץ עם מלחמת השחרור של המוני העובדים של העם הסכן.

האינטרנציונליזם הוא נשמת התנועה המהפכנית העולמית והוא גם נשמת התנועה המהפכנית בפלשתינה. השוביניסטים הציונים, הפשיסטים וכל חבר חסרי המצפון מ"דבר", "הירדן" ו"הארץ" אלה הקוראים השכם והערב את הפועל היהודי למלחמת שמד נגד העם הערבי, לכבוש אדמת הפלח ועבודת הפועל הערבי, אלה הדמגוגים המובהקים מ"פועלי-ציון", השמים מחסום לפיהם כשהכובשים הציונים, אחיהם וחבריהם, מרצחים פלחים, המגינים על אדמותיהם (חרתיה, טבעון ועוד) כל אלה חברו עכשיו יחד להעליל על פ.ק.פ., שהיא קוראת לפוגרומים על יהודים. השוביניסטים, הפשיסטים וכל השונאים המובהקים הללו של האינטרנציונליזם, אלה הרביזיוניסטים, מפא"י ו"פועלי-ציון" קופצים מעורם לתאר לפני המוני היהודים כי מלחמת פ.ק.פ., נגד הציונים והציונות היא מלחמה נגד המוני היהודים. את כל מי שמתקומם נגד הציונים והציונות מתארים הפושעים הללו כרודף יהודים. ובראש התעמולה הסחצנית המנוולת הזאת נגד תנועת השחרור הלאומית ונגד פ.ק.פ., משתוללים "פועלי-ציון", אלה השרלטנים הפוליטיים העושים מסחר עם לנין, עם האידאות הנעלות על האינטרנציונליזם וקומוניזם בכדי לרתום את הפועל היהודי המתעורר, במרכבת ז'בוטינסקי ובן-גוריון.

המוני העובדים היהודים ידעו ויבינו את הסקר הזידוני, אשר בתעמולת הזוועה של כל המקהלה הציונית נגד פ.ק.פ. ותנועת השחרור הלאומית בארץ, הם ידעו ויבינו כי התנועה המהפכנית נלחמת לא נגד המוני העובדים היהודים בארץ ולא נגד היהודים בכלל אלא נגד הציונות והציונים. ובציונות ובציונים נלחמת ותלחם פ.ק.פ. גם להבא לחיים ולמות. התנועה המהפכנית תלחם בציונות בעד נפש המוני העובדים היהודים, בעד אלה העובדים הנגררים המרומים ע"י הציונות, בעד אלה אשר הנם מחוסרי הכרה או שהנם פסיביים ומסייעים באופן אוביקטיבי למרות רצונם לציונות והעלולים לעבור למחנה המהפכני עם השינויים במערכת הכוחות בארץ.

ולהמוני העובדים היהודים האלה קוראת התנועה המהפכנית: הבדלו מעל המחנה הציוני, מחנה הכובשים הפושעים עבדי האימפריאליזם הפוסעים על ראשי הפלחים והפועלים הערבים לקראת מדינה יהודית תוקפנית. לא ע"י "הגנה", לא ע"י לגיונים העתידים לצאת נגד רוסיה הסוביטית ונגד הערבים המתקוממים נגד האימפריאליסטים האנגלים והציונים. לא ע"י הזדיינות נגד העם הערבי ותנועת שחרורו הלאומית תבטיחו את קיומכם וחייכם אלא רק ע"י הסתלקות מהציונות הכובשת וההצטרפות למלחמת השחרור הלאומית של ההמונים הערבים מעול השעבוד האימפריאליסטי והציוני – זוהי הגנה והצלה אמיתית להמוני היהודים בארץ.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית קוראת אתכם המוני היהודים להצטרף לחזית העם האנטי-אימפריאליסטית-ציונית בארץ, כי רק היא נושאת את שחרורכם האמיתי.

<u>הלאה ההסתה הפושעת נגד פ.ק.פ. ותנועת השחרור הלאומית!</u>

<u>לחמו לפרוק ה"הגנה" ו"ברית טרומפלדור"!</u>

<u>הלאה האימפריאליזם האנגלי!</u>
<u>הלאה הציונות הכובשת!</u>
<u>הלאה כיבוש העבודה והקרקע!</u>

<u>תחי החזית העממית המאוחדת של ההמונים במלחמה לשחרור הארץ מעול האימפריאליזם והציונות!</u>

ה ו ע ד   ה מ ר כ ז י
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

נובמבר 1935

(תנתן זכות בחירה לעיריה לפועלי ת"א)

פועלי כל הארצות, התאחדו!

אל כל פועלי תל-אביב!

מי הן השכבות שיש להן זכות הבחירה למועצת העיריה הקרובה? מי הם חלקי האוכלוסיה אשר יכריעו בקביעת פרצופה הפוליטי והסוציאלי של העיריה בבחירות הנוכחיות?

אלה הם הספסרים אשר שדדו וגזלו במעשה רמיה את המוני העם; בעלי התעשיה אשר סחטו את זיעת המוני הפועלים; בעלי-בתים אשר פשטו את העור מהשכנים; סוחרים אשר העלו בסדר את המחירים על צרכי המחיה להמונים; פקידים גבוהים המשרתים באמונה את השכבות המנצלים ולסוף שכבה האריסטוקרטית של פועלים ופקידים; אשר עלו כאי-אלה דרגות בשעת הפרוספריטי. אלו הן השכבות אשר יכריעו את גורל העיריה הקרובה וע"י זה נקבע כבר פרצופה הכללי למפרע. אלה הן ברובן השכבות אשר באו להסכם עם האימפריאליזם על חוקת הבחירות הקפלנית כדי לשלול ולקפח את זכויות ההמונים העובדים. לחלקים מכריעים של פועלים, פקידים, סוחרים זעירים ועמלים אין זכות בחירה.

מהרוב המכריע אשר בדמם וזיעתם הקימו את העיר, בנו בתיה, רצפו את רחובותיה ומקיימים אותה עד היום הזה – נשללה זכות הבחירה!

לידי העיריה נמסרו אינטרסים חיוניים של אוכלוסי העיר. מה הן הדרישות של המונים העבדים מהעיריה?

המוני העובדים זקוקים לרצוף השכונות, להארתן וסידורן הסניטרי; לניקוז לבל יביאו השטפונות עליהן אסונות מדי שנה בשנה; לדירות נוחות וזולות; למוסדות עממיים של עזרה רפואית; בגני ילדים ובבתי-ספר בלא תשלום שכר-למוד. המוני העובדים דורשים: ביטוח מחוסר עבודה, סיוע למחוסרי העבודה מטבחים זולים, חוק המבטיח את מחוסר העבודה לבל יושלך מדירתו.

המוני העובדים דורשים שכל כובד המסים יפול אך ורק על העשירים והאמידים!

מפחד בפני דרישות ההמונים העובדים הרחיקה אותם העיריה בבחירות הנוכחיות ושללה מהם את זכות הבחירה.

האדונים של העיריה הנוכחית דאגו אך ורק לאינטרסים של העשירים. הם התעללו בלי סוף בדרישות החיוניות של ההמונים העניים. בידם העיר נהפכה למבצר הקלריקליזם, כל מקור עבודה למקור ציד על הפועל הערבי. הם הם אשר הפכו את העיר לקן שוביניזם לאומי פראי ושנאה לעם השכן.

חלק מהפועלים היהודים החלו מבינים כי אין תקנה יסודית למצבם זה בלתי אם במלחמה העקבית בציונות, יצירת החזית האנטי-אימפריאליסטית-ציונית המאוחדת עם המוני העם הערבי למלחמה נגד האימפריאליזם והציונות, כיבוש העבודה והקרקע, נגד הקלריקליזם והשוביניות הלאומית הגזעית, נגד הפאודליזם ותומכי האימפריאליזם. מלחמה המכוונת בעת ועונה אחת גם נגד הכנופיה הריאקציונית המפא"ית. אשר הפכה את רוב מעמד הפועלים היהודי לעבדי האימפריאליזם והבורגנות היהודית, לתומך בשוביניזם הלאומי הפראי.

פ ו ע ל י ם! כבר כיום מוכרחים אנו לפרוץ פרצים בחומה הריאקציה והשוביניזם של מועצת העיריה התל-אביבית על כל חלקיה; על הכנופיה השלטת בה ועל האופוזיציה ההסתדרותית שלה! כבר כיום עומדת השאלה להלחם בעד שורה שלמה של תיקונים זמניים לטובת המוני העובדים!

מהי הדרך של פועלים בעלי ההכרה במלחמה בעד הדרישות האלה? האם ע"י כיבוש מועצת העיריה? לא! פועלים בעלי ההכרה לא יכבשו את מועצת העיריה במסגרה השלטון האימפריאליסטי-ציוני, מסגרת שלטון טרוריססי וחקיו הקטלניים. הם לא יכבשו את מועצת העיריה במסגרת הבחירות הנוכחית.

הדרך היחידה להשגת הנחות ותקונים מידי המעמדות השולטים בעיריה זאת היא פעולה המונית רחבה מאורגנת, אשר תלחוץ על שליטי העיריה ע"י פעולות תוך כדי הכנת האמצעים ופיתוח הפעולה ההמונית לקראת התפקידים הגדולים של המוני העובדים. הפועלים אשר נקודת הכובד של מלחמתם טמונה בחזוק עמדות בבתי-חרושת, מקומות העבודה והסתדרויות המוניות לא יכולים להיות שווי-נפש אפילו במסגרת השלטון האימפריאליסטי-ציוני לשאלה מי ומי השולט בעיריה. לפני הפועלים בעלי ההכרה עומדת השאלה אל מי יותר נוח במובן האיסטרטגיקה המעמדית לבוא בדרישותיהם ההיוניות, עם מי ובאיזה מסודות להלחם. להמונים העובדים אין זה היינו הך למי תהיה הדעה המכרעת בססיביה הציונית האימפריאליסטית המקיפה אותנו כיום הזה. מנהיגי ההסתדרות מפחדים כיום מפני דרישות הפועלים מאחרי גבם של רוקח ושושני. הם מעמידים פנים שבמילוי דרישותיהם של הפועלים מפריעים להם רוקח ושושני.

מי מהפועלים מאמין לדבורים אלה?

הפועלים רואים יום יום איך שמנהיגי ההסתדרות מחניקים את מחוסרי העבודה. המנהיגים משמיעים יום יום נאומים על חוסר ידיים עובדות וקוראים למחוסרי העבודה הרעבים "לא-יוצלחים"! הם רוצים לתציל את הציונות על חשבון הורדת שכר העבודה של המוני העובדים היהודים ועל חשבון הפועל הערבי, הם מדליקים את הפועל היהודי בשוביניזם גזעי, הם משרתים באמנות את האימפריאליזם.

לפועלים בעלי ההכרה אין כרגע אפשרות להעביר את אנשיהם לתוך העיריה. הפועלים האלה יתנו את האפשרות לבאי כוח של ההס-תדרות לקבל את הדעה המכריעה בעיריה. אז יתגלה פרצופם של מנהיגי ההסתדרות, אשר באים כרגע עם הבטחות רדיקליות למען להוליך שולל את המוני העובדים.

מה עשתה סיעת ההסתדרות, אשר ישבה בתור אופוזיציה בתוך העיריה? האם למעשה לא עשתה וחזקה את כל המעשים המבישים של העיריה? האם מנהיגי ההסתדרות בזמן שיגיעו לשלטון בעיריה לא יעשו מעשה דיזנגוף בצרוף דמגוגיה כלפי הפועל היהודי וכיבוש מוגבר נגד הפועל הערבי? ובכל זאת מוטב שתקבל ההסתדרות את הדעה המכרעת. היא לא תוכל אז להסתתר מאחרי גבם של רוקח ודיזנגוף. הפועלים ינצלו את הדמגוגיה שלהם וילחצו בלי הרף על באי-כוח ההסתדרות בעיריה תמלא את הבטחותיה כלפי ההמונים העובדים.

על ידי אותו הלחץ והדרישות לא יוכלו מנהיגי ההסתדרות להוליך שולל את הפועלים ולהשליכם לרגלי הציונות והאימפריאליזם. פועלים בעלי ההכרה נלחמים וילחמו נגד מנהיגי ההסתדרות ופועלי ציון כאחד כסוכני הציונות והראקציה היהודית, ותומכי האימפריאליזם בגלוי ובסתר. הדרישות "הרדיקליות" של הסקטה הקטנה של פועלי-ציון המחוסרת כל השפעה ברחוב היהודי אינן מושכות לכשל הפועלים. תוכנה של כל הדרישות "הרדיקליות" גלוי לעין. אין שום דבר משותף בין הפועלים בעלי ההכרה ובין מנהיגי ההסתדרות ופועלי-ציון. הפועלים בעלי ההכרה המצביעים בעד רשימת ההסתדרות אינם מזהים בזה את עצמם אף במעט עם האידיאולוגיה והפוליטיקה של ההסתדרות. הם מעדיפים במסיבות שנוצרו לשלוח את באי-כח ההסתדרות לעיריה בכדי ללחוץ אותם לקיר ולהראות להמוני הפועלים שבחרו אותם: הנה תמלאו את הדרישות שהבטחתם לנו! תדאגו לשכונות הפועלים העניות! סדרו חנוך עממי חנם, בתי-תינוקות, מוסדות רפואה חנם! תטילו משא המסים על גבם של העשירים והאמידים אשר בעיר! תבטיחו את הפועל מאסונות בעבודה! תוציאו לפועל עבודות צבוריות גדולות וסיוע למחוסרי העבודה!

ע"י ההצבעה בעד רשימת ההסתדרות מתכוונים הפועלים בעלי ההכרה להעלות את המלחמה נגד מעשי הבגידה של מנהיגי ההסתדרות לדרגה יותר גבוה; ליצור בסיס ריאלי יותר להוקעת ההסתדרות לעיני המוני הפועלים. זוהי דרגה במלחמה של הפועלים בעלי ההכרה נגד הציונות, האימפריאליזם וכל הסוכנים למיניהם – בעד חזית פועלים בינלאומית לשחרור הפוליטי והסוציאלי של המוני העובדים!

הועד המקומי של המפלגה
הקומוניסטית הפלשתינאית
תל-אביב

דצמבר 1935

27)

1 9 3 6

פועלי כל הארצות התאחדו.

לכל הפועלים היהודים!

הפרולטריון העולמי ההמונים הרחבים, האינטליגנציה העולמית וכל אדם ישר מנהלים מלחמה חריפה נגד השלטון הנאצי בגרמניה, השלטון הנאצי בגרמניה הוא אויב המוני העובדים והעמים המדוכאים בכל העולם. הוא רוחץ בדם פועלים ועובדים, הוא מרושש ומענה באכזריות את היהודים בגרמניה, הוא מכין טבח עולמי חדש ומתכונן להתקיף את ארץ שלטון הפועלים והאכרים – את ברית המועצות. המוני העובדים בכל העולם משתדלים ליצור מסביב לשלטון היטלר אטמוספירה של בדידות, אטמוספירה של בוז כלפי תליני העם הגרמני. בחזית משותפת במלחמה נגד השלטון הנאצי עומדים המוני היהודים בכל ארצות התבל. הם נלחמים את המלחמת דם אחיהם היהודים המעונים בכלא הנאצים. היחידים ברחוב היהודי שהתקוממו נגד חזית המלחמה בהיטלר היו הציונים. הם כרתו הסכם עם תליני המוני היהודים בגרמניה על מנת להפיץ את סחורותיהם בפלשתינה ובכל ארצות ערב. הציונים חרדו לגורל איזו מאות קפיטליסטים יהודים בגרמניה הסובלים כמובן פחות מהמוני היהודים הגרמנים הרחבים מרדיפות היטלר. הציונים הפקירו את גורל המוני היהודים, את כבודם את כושר המלחמה בעד בצע כסף של "העברה". הציונים מסרו את המוני העם היהודי להיטלר ובלבד להכניס איזה קפיטליסטים יהודים גרמנים לפלשתינה.

הציונים תקעו חרב בגב החזית המלחמה המאוחדת בשלטון הנאצי!

ומה עושים הציונים בכסף ה"העברה"? מה עושים הקפיטליסטים היהודים הגרמנים בכספם המוצף במחיר הריסת חזית המלחמה בהיטלר?

בכסף ה"העברה", בכסף הקפיטליסטים היהודים הגרמנים, הם "קונים" את אדמת הפלחים ומנשלים אותם מעל אדמותיהם . בכסף "העברה" ובכסף הקפיטליסטים היהודים מגרמניה, הם קונים מאת מוסדות הממשלה הגרמנית בירושלים בתים ואדמה. והכסף הזה הולך לקופת השלטונות הגרמנים למען הוסיף לדכא את העובדים והיהודים בגרמניה. הם עומדים לקנות בכסף ה"העברה" של הקפיטליסטים היהודים הגרמנים את המושבה "שרונה" מידי ההיטלריסטים הפלשתינאים על מנת שהללו האחרונים יקנו אדמה אחרת מאת הפלחים, ויגרשו אותם מעל אדמתם.

פ ו ע ל י ם   ו ע ו ב ד י ם ! ראו נא איך משתלבים מאמצי אנשי היטלר בגרמניה, ההיטלריסטים הגרמנים בפלשתינה, הציונים ואימפ- ריאליסטים האנגלים למסכת אחת. כל מאמצי חבר המנצלים הללו, ההיטלריסטים בגרמניה ובפלשתינה, הציונים בגרמניה ובפלשתינה והאימפריאליסטים האנגלים מכוונים למטרה אחת – לנצל, לדכא ולנשל את המוני העובדים. היטלר מדכא את המוני העובדים הגרמנים, מדכא את המוני היהודים בגרמניה, הציונים מרמים את המוני היהודים "מצילים" כסף הקפיטליסטים היהודים הגרמנים על מנת לדכא ולנשל את המוני הערבים ושוברים את החזית המאוחדת למלחמה בהיטלר. האימפריאליסטים האנגלים מסייעים בידי הציונים בכל מעשי תעתועיהם. כולם ביחד מרמים את בני עמם והופכים אותם למכשיר בידי המדכאים והמנצלים.

מי מעונין בהצלת קבוצת קפיטליסטים יהודים בגרמניה והפקרת המוני היהודים הרחבים לגזל ולדיכוי הנאצי? מי מעונין ב"העברה"? לא המוני היהודים העובדים המלאים אש השנאה לשלטון הדמים, הנאצי, לא המוני היהודים הנדכאים בגרמניה, לא המוני הערבים הנדכאים ע"י האימפ- ריאליסטים האנגלים והציונים – לא אלה הם המעונינים ב"העברה". הציונים המרמים את המוני היהודים והגוזלים מאת הפלח הערבי את אדמתו ומאת הפועל הערבי את עבודתו – הם המעונינים ב"העברה"! האימפריאליסטים האנגלים הרוצים ליצור פה ישוב ציוני המשועבד לאינטרסים האימפריאליסטיים, שלהם והעומד כאויב למלחמת המוני הערבים בעד חופש ועצמאות – הם, האימפריאליסטים האנגלים מעונינים ב"העברה"! ההיטלריסטים בגרמניה המכסים ע"י ההסכם עם הציונים על מעשה רשעותם והתעללותם ביהודים, המפיצים את סחורותיהם ע"י הסוכנים הציונים בארצותיהם – הם המעונינים ב"העברה"!

המוני העם היהודים מעונינים בהפך מ"העברה"! הם מעונינים במלחמה לחיים ולמות עם המשטר הנאצי! שותפים הם לחזית המוני העובדים בכל העולם נגד הפאשיזם.

פ ו ע ל י ם ו ע ו ב ד י ם י ה ו ד י ם !

א י נ ט ל י ג נ צ י ה י ה ו ד י ת! פה בארץ הזאת חוגגת ה"העברה" את מחול השטן שלה! הציונים הופכים את פלשתינה וארצות ערב לשדה הצלה לסחורות היטלר. התחרישו? האם אין זה מחובתכם להרים את קולכם נגד הפושעים הללו. ההיטלריסטים הגרמנים, הציונים והאימפריאליסטים האנגלים אשר חברו יחד להציל את סחורות היטלר מחרם, להעשיר את כיסי המוסדות הממשלה הגרמנית, לנשל בכספי ה"העברה" את ההמונים הערבים?

פ ו ע ל י ם ו עו ב ד י ם .

המפלגה הקומוניסטית קוראת אתכם למלחמה נגד ה"העברה"! הצטרפו לחזית הפועלים העובדים והאינטליגנציה העומדת במלחמת חיים ומות עם שלטון הנאצי, עם הפשיזם ועם סכנת המלחמה העולמית, אשר היטלר וסוכניו מכינים לאנושיות!

למלחמה נגד היטלר וסוכניו !

למלחמה נגד ה"העברה" !

הועד המרכזי
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.

ינואר 1936

(1 במאי 1936)

פועלי כל הארצות התאחדו

חברים פועלים.

אחד במאי זה, הוא יום מבחן של כוחות הפרולטריון הבינלאומי יום של מלחמה נגד הפשיזם, האימפריאליזם ומלחמה אימפריאליסטית, יום של סולידריות בינלאומית ואיחוד כל כוחות החופש והדרור למלחמה בעד הטבת תנאי חייהם של כל העמלים. יום זה יוצא כאן בו בזמן שהעם הערבי עומד במלחמתו הקשה נגד משעבדיו – האימפריאליזם הבריטי והציונות. העם הערבי רוצה במלחמתו זו לפרוק ממנו את שלשלאות השעבוד והדכוי הכפול ושואף לשחרורו הלאומי והסוציאלי.

עשרות הרוגים ופצועים יהודים וערבים נפלו ונופלים קרבן לפוליטיקה האימפריאליסטית הפושעת. השלטון האימפ. הציוני ופעולותיה הכבושיות שוביניות הן הן אשר עמלו ועמלים לזרוע את רעל האיבה הגזעית בארץ, למען הפנות והטעות את מלחמת השחרור האנטי אימפ. של ההמונים בארץ, למלחמה שבה בין הערבים והיהודים. בזה אומרים הם לחזק את עמדותיהם המתרופפות ולשים מכשול על דרך לכוד כל הכוחות האנטי-אימפ. בארץ (ביחוד עתה נוכח המשבר הכלכלי והפוליטי העובר על הציונות והתרופפות השפעתה על המוני העובדים היהודים) הם אומרים לנצל מאורעות ממין זה למען צמצם בסמכויות המועצה המחוקקת והגביר בביצור פלשתינה הצבאית.

ההפגנה בהלויה אשר אורגנה ע"י הציונים בתל-אביב ובחסות המשטרה היתה אך פרובוקציה למען גרות את רגשות המוני היהודים והערבים ולהתחלת ההתנפלויות על עגלונים ועוברי דרך ערבים שקטים.

18 שנה מדכאים וגוזלים האימפ. הציונים את ההמונים בארץ. 18 שנה מקבצים הם מאות אלפים יהודים לארץ בהשלית הבית הלאומי למען יהיו משענת ומכשיר בידם נגד העם הערבי. הציונות הנה מלחמת שמד איומה נגד העם הערבי וההמונים היהודים. הציונות הכובשת הנבנית מהרס וכליון העם הערבי איננה נרתעת בפעולות כבוש העבודה וקרקע הפשיסטיות, מפני שפיכות דמים. קרבנות העליה הציונית המתדפקת עוד מוסיפה רעב וחוסר עבודה. הציונות המביאה שואת חורבן על המוני העם הערבי הפכה לכוח המאיים בכליונו הכלכלי והלאומי.

והאם יפלא אם בעקב הציונות אשר הפכה את המיעוט היהודי למיעוט כיבושי יהפכו המוני העם הערבי כאויבים ליהודים בארץ. האם יפלא אם נוצרה מחיצת האיבה ביניהם. האם יפלא שהעם הערבי רואה במיעוט היהודי כולו כמיעוט כיבושי, זר, הקשור בעקב הציונות עם האימפ. ואשר יש להסתער עליו עם הסתערות על האימפריאליזם.

האחריות למאורעות הדמים ביפו ותל-אביב ולכל הקרבנות אשר נפלו ונופלים מיהודים וערבים נופלת אך ורק על ראשי האימפריאליזם ומנהיגי הציונות, על פוליטיקת הדכוי, הרעב והכיבוש האימפריאליסטי הציוני. עתה קוצרים הציונים את הפרי שזרעו בפעולותיהם הכיבושיות הנה מה מביאה הציונות להמוני היהודים העובדים והערבים בארץ.

הציונות מכוונת נגד העם הערבי והמוני היהודים העובדים, מתעללת במאות אלפי משפחות למען הבטיח את עניני האימפ. והבורגנים היהודים, הציונות לא רק שהיא מפקירה אלפי מחוסרי עבודה יהודים לרעב, מקריבה את כל החיובי לפועל למענה, מוצצת אלפי לירות בכפיה למפעל הפדיון, למטרות כיבושיות, היא מגייסת את הפועלים היהודים לפעולות כיבוש פשיסטיות ביחוד בזמן האחרון ואשר הוסיפו בלי ספק למתיחות המצב (יפו ומגדל) בזה היא זורעת את השנאה הגזעית ומובילה את כל הישוב היהודי בארץ אל תהום איומה, אל סכנת כליה ואבדון. החוצפה וחוסר המצפון של המנהיגים הציונים מגיעים עד לידי דרגה איומה זו שאפילו על קברי קרבנות פעולותיהם הכיבושיות הם נשבעים אמונים לעבודה עברית וכיבוש עבודה. הם אומרים לעשות קפיטאל בדם היהדי השפוך.

מסביבנו תוססות ארצות ערב לקראת העצמאות והחופש, הים הערבי הגדול סוער לקראת איחודו בפדרציות ארצות ערב משוחררות. העם הפלשתינאי הכריז על מלחמת חיים ומות נגד האימפריאליסטים והציונים, חזית השחרור מתלכדת למרות התאמצויות האימפריאליזם לפלגה. ערי הארץ שובתות זה

ימים מספר, התנועה חרגה ממסגרת יפו תל-אביב והניעה את כל העם על כל שכבותיו למלחמה המונית נגד הפוליטיקה האימפריאליסטית הפושעת, נגד האימפריאליזם והציונות לשחרור הארץ.

בשעה רצינית ומכרעת זו להתפתחות תנועת השחרור בארץ, ולגורלו ועתידו של הפועל והישוב היהודי, קוראת המפלגה הקומוניסטית אל כל הישוב העמל היהודי, את הפועלים האינטליגנציה והנוער לחישוב דרכם ועתידם בתוך הים הערבי המשחרר, לא ליפול ברשת ההסתה הציוני-שוביני והשתוללות השכרון. אל תתנו לפשיסטים הציונים לעשות מעשי נבלה פרובוקציות למען הטעות את מלחמת השחרור ההמונית הפוליטית נגד האימפריאליזם והציונות.

המפלגה קוראת אתכם לדרך החיים והחופש. הבדלו מהמחנה הציוני הכובש. הושיטו יד-אחים נאמנה להמוני העם הערבי, למלחמת שכם אל שכם נגד האויב המשותף; האימפריאליזם והציונות. בעד לחם ועבודה, חופש ושלום, בעד השחרור הלאומי והסוציאלי של כל ההמונים בארץ.

רק תנועת השחרור הלאומית הערבית ונצחונה הוא התפרון הנאמן לבעית המיעוט היהודי והמוני העובדים בארץ רק המלחמה ההמונית בחזית שחרור עממי משחררת מאוחדת היא הערובה לנצחון על אויבי-העם – האימפריאליזם והציונות.

המפלגה הקומוניסטית קוראת לכם באחד במאי – יום הסולידריות הבינלאומית, לצאת מהמחנה המדכא ולהושיט יד אחים פרולטרית לעם הערבי המדוכא במלחמתו נגד שונאיכם המשותפים – האימפריאליזם והציונות. כי רק בכוחות מאוחדים בינלאומיים תשימו קץ למשעבדיכם. רק פלשתינה חפשית משוחררת תשים קץ לשנאה ואיבה הגזעית השוררת בין שני העמים בארץ.

הצטרפו לשביתת העם הערבי לאות סולידריות עם התנועה הלאומית כינסו אספות וקבלו החלטות עידוד לדרישת התנועה הלאומית. שלחו טלגרמות מחאה לנציב העליון ולחבר הלאומים שלחו משלחת לארגונים הלאומיים ולועד השביתה.

על הפועלים ומחוסרי העבודה לנסח את דרישותיהם בפני נותני העבודה, הממשלה וההסתדרות.

אנו קוראים את הצבור היהודי להצטרף לשביתה ולהמשיך במלחמה בעד הדרישות הבאות: –

בטול המנדט והצהרת בלפור. מועצה מחוקקת דמוקרטית עממית. הפסקת העליה כבוש העבודה והקרקע. 8 שעות עבודה, הקמת חוקה להגנת העובד, עזרה למחוסרי העבודה הקלת על המיסים ושחרור הפלחים העניים מתשלום, חופש הארגון, האספה, הדפוס והשביתה. בטול הארגונים הציונים הצבאיים.

שחרור אסירי המאורעות האחרונים וכל האסירים הפוליטיים. בטול החוקים המיוחדים בקשר עם המאורעות האחרונים.

הלאה ההסתה השובינית גזעית. הלאה ההסתה נגד התנועה הלאומית. הלאה האימפריאליזם האנגלי – ציוני הכובש.

תחי חזית השחרור האנטי-אימפריאליסטית הציונית המאוחדת של ההמונים הערבים והיהודים העובדים. תחי רוסיה הסובייטית – ארץ הסוציאליזם והחופש.

תחי פדרציית ארצות ערב משוחררות.

הועד המרכזי של הפ.ק.פ.

1936

פועלי כל הארצות התאחדו.

אל כל העובדים האינטליגנציה ולוחמי החופש.

10 ימים עברו כבר על המלחמה ההמונית ההירואית של העם הערבי נגד האימפריאליזם והציונות. 10 ימים עברו על מלחמת העם הערבי בפוליטיקת הרעב והדיכוי והכבוש הציוני. כל שכבות העם התאחדו למלחמה. חזית עם לאומית מלוכדת נגד כוחות השעבוד הברבריים, שביתה כללית בלתי פוסקת, הפגנות עזות, הפגנות נשים, תנועת תלמידים מאורגנת, אספות מחאה, אוסף תרומות לעזרת הנצרכים, התפשטות והתרוממות תנועה לאומית בכפר למלחמה בכובשי הקרקע הציוניים.

כל כוחות השחור בארץ התלכדו לדיכוי תנועת החופש. הממשלה האימפריאליסטית אוחזת בכל אמצעי הטרור לדיכוי תנועת שחרור זו. בכוח הנשק, הצבא והחוקים הקטלניים היא אומרת להחניקה, ובדם ואש להחדיר פחד ללבבות. ולעומת זה; החלטות על המשכת השביתה והתרחבותה בכל פנות הארץ, ההפגנות, התנגשויות עם כוחות הצבא, מאסרי עשרות נוער גבורים. זוהי תשובת העם וההוכחה לאחדות ועקביות הלוחמים. העם הערבי הכריז על מלחמת חיים ומות. הוא לא ירתע עד הנצחון והציונות, בת-ברית האימפריאליסטים הקשורה בו לחיים ולמות והרואה בתנועת החופש סכנת מות בשבילה, התאחדה עם כל זרמיה, מז'בוטינסקי מימין ועד ערט משמאל שבשמאל למלחמת קודש בתנועה זו. כולם דורשים להחמיר בחוקים ובמשפטים הם מפזרים כרוזים לפועלים ערבים להפסיק בשביתה, הם שולחים "גבורים" מפירי שביתה יהודיים לנמל יפו השובת להוציא סחורות תחת משמר שוטרים בריטיים. הם קוראים לפועלים היהודים לכבוש את מקומות העבודה של הפועלים הערבים השובתים, בעיר ובפרדסים, מנצלים את השביתה הערבית בשביל כבוש עבודה מוגבר. באופן כזה הם רוצים לשבור את אחדות העם, לחזק את עמדות השלטון המתרופפות וליצור את "הבטחון" למען יוכלו להמשיך בפעולותיהם הכיבושיות השפלות. הם מפיחים בישוב היהודי שנאה שובינית וגזעית לעם הערבי ומלחמתו, נגד "הפורעים, פשיסטים" ובני מדבר ברבריים למען נער את חצנם מאחריותם לדם השפוך ולהפנות את רגשות ההתמרמרות ולהטעות את ההמונים היהודים מהכיר באחריותם הם למאורעות, הם משתדלים ליצור רושם באמצעות עתונותם כאילו השביתה הערבית נשברה, כי היא לא ברצון העם כולו, למען הסתיר מעיני הישוב היהודי את הכוח הכביר והקף התנועה הלוחמת בידידיהם האימפריאליסטים ובפעולותיהם הכיבושיות ההרסניות.

והציונות הפרוליטרית והאגפים השמלאיים אלה המתימרים לגשור את הגשר בין ההמונים היהודים והערבים. תחת פרזות שמאליות על מלחמה ב"פשיזם הערבי" ומלחמה בהסתה הגזעית, הם מחדירים רעל איבה לתנועת השחרור הלאומית הערבית ובכוונם את "אש-המלחמה" בפשיזם הריביזיוניסטי הם מחפים על הפשיזם הציוני ופעולותיהם הכיבושיות. ויחד עם הבקורה כביכול על מנהיגות ההסתדרות בשאלה כיבוש העבודה. עוד זכורה לכל תנועת המשמרות "הכיבושיות פשיסטיות" של הפועלים הערבים ביפו במלחמתם נגד כבוש העבודה.

הציונות רוצה להשקיט את ההמונים היהודים ומתימרת להבטיח להם שקט ובטחון בעזרת חסדי הכידונים הבריטיים. ההמונים היהודים בארץ יש להם נסיון מר משנים, שלמו קרבנות רבים, שלמו בחייהם ודמם בעת שלום וסערה בעד השליות תרמית אלו. האימפריאליסטים האנגלים בעזרת הציונות מקבצים אלפי יהודים לארץ למען הבטיח את עניניהם האימפריאליסטיים, את תאוות הבצע והנצול של הבורגנות היהודית, בעזרת הציונות וחלומותיה הממלכתיים הם קשרו אתכם לאימפריאליזם וכך הפכו אתכם למשענת ומכשיר נגד תנועת השחרור הערבית. אולם יחד עם זה הם הרימו לכם אויבים, והפכו אתכם למטרות האיבה והשנאה של העם הערבי לאימפריאליסטים והכובשים הציונים. לעולם, לעולם לא יקום הבטחון והמנוחה בארץ כל עוד קים משטר הדיכוי האימפריאליסטי. לא עם ערבי "פראי", ו"תנועת המונים מוסתים", אלא עם משועבד ומדוכא הקם להגן על חופשתו ועצמאותו הלאומית. ובעת התלקחות אש המהפכות והמלחמות הלאומיות, מה תעשו אזי המוני עובדים יהודים לכשיעזבו אתכם האימפריאליססים לרחמי השונאים אשר הם יצרו לכם. ממי תבקשו אזי בטחון ומנוחה.

רק תנועת השחרור הלאומית הערבית, רק פדרציות ארצות ערב עצמאיות, רק שיתוף פעולה עם ההמונים הערבים נגד האויב המשותף האימפ-ריאליססי והציונים, רק המלחמה היום-יומית המשותפת נגד הניצול והשעבוד,

בעד לחם ועבודה, חופש ושלום, בעד השחרור הלאומי והסוציאלי של כל ההמונים בארץ. זו דרך החיים למיעוט היהודי ולהמוני היהודים העובדים בארץ.

פועל יהודי, את חגך המעמדי הראשון למאי, חג הסולידריות הפרולטרית הבינלאומית, יום הפגנת לכוד כל כוחות החופש והקדמה למלחמה במשטר הקפיטליסטי הרקוב, בסכנת המלחמה והפשיזם, בעד העצמאות והסוציאליזם, הפכו מנהיגי ההסתדרות לחג ציוני, כיבושי שוביני נגד העם הערבי. והנה הם משתוללים בהסתתם השובינית על קברי ודם חלליהם.

הבדל איפוא, ממחנה הציונים הפושעים, הדף את שכרון השוביניות וההסתה הגזעית, הושיט יד-אחים נאמנה לאחיך הפועל הערבי, ולהמוני העם הערבי העומדים בחזית המלחמה, חזק את ידיהם והצטרף לשביתתם להגשמת חזית העובדים היהודים והעם הערבי המאוחדת למלחמה בעד ביטול המנדט והצהרת בלפור, מועצה מחוקקת דמוקרטית עממית, הפסקת העליה, כיבוש העבודה והקרקע, חוק הגנת העובד, עבודה וסיוע, חופש הארגון, הדפוס והשביתה, פירוק האירגונים הציונים הצבאיים.

יחי ראשון למאי.

הלאה ההסתה השובינית.

תחי הסולידריות הפרולטרית.

הלאה האימפריאליזם והציונות.

תחי תנועת השחרור הלאומית.

הלאה הפשיזם והמלחמה.

תחי רוסיה הסוביטית.

הועד המרכזי
של הפ.ק.פ.

1 במאי 1936

פועלי כל הארצות התאחדו.

אל צבור הפועלים בחיפה

חבר פועל!

הידע אתה מחוסר עבודה, אי אין אתה היחידי, כי כמוך אלפים בארץ בכל עיר ומושב, בכל סקציה ומקצוע? הידע אתה חבר עובד, כי רק צבור העובדים סובל מהרעת תנאי העבודה, הורדת המחירים והגברת הנצול? הידע אתה כי לאלפי הפועלים הרעבים לא עשו עד עתה מנהיגי ההסתדרות מאומה? (כי מאלפי הלירות של מפעל "הפדיון" לא נתנה כל עזרה ממשית למחוסרי העבודה, אלא אך גרוש מאות פועלים ערבים ממקומות עבודתם). הידע אתה כי בעבודות "הפדיון" מנצלים את הפועלים באופן הכי איום, וכי פועלי החולות, בקרית חיים, כבר הכריזו פעמיים שביתה, במרכז העבודה, נגד השכר הירוד, באשר שכר עבודת הפועל נקבע שם לפי עבודת המכונה (טרקטור). הידע אתה כי מכספי "הפדיון" סוללים כבישים בפתח-תקוה לפרדסנים וסוחרים גדולים.

במשך חדשים התריעו מנהיגי ההסתד' על עזרה הדדית והבטיחו עבודה ועזרה מכספי "הפדיון" למחוסרי העבודה. את מפעל "הפדיון" העבירו בכל אמצעי הטרור, משפטים, הוצאות מההסתדרות, הורדה ממקומות העבודה וכו'. וכך סחטו מפריטות העובדים קרוב ל-80 אלף לירות. וההשתנה המצב בין מחוסרי העבודה? לא ולא! להיפך! מספר מחוסרי העבודה גדל, מצבם לא הוקל, הם ומשפחותיהם מופקרים לרעב וחוסר אמצעי קיום. מכל ההבטחות לא ראינו מאומה. היו פעולות אשר קוו כי עם בוא הקיץ יוקל המצב. הקיץ בא והמצב כשהיה, ועוד נוסף לרע.

יחד עם ההחלטה על מפעל "הפדיון" הוחלט על שמירת תנאי העבודה של העובדים. אולם למעשה לא הועברה כל מלחמה לשמירת שכר העבודה. להיפך באמצעות ההסתד' הגבירו את ההתחרות בין הקבלנים על חשבון שכר העובדים. ברוב מקומות העבודה ירד השכר ב-20-30%, בכל המקצועות עובדים הפועלים מתחת למינימום תעריף העבודה, כמו ב"מרץ", פלס, נגרות, פועלים שחורים, משק בית, מלון וכו'. על התמרמרות הפועלים נגד תאוות הנצול של נותני העבודה והקבלנים מביטים פקידי ההסתד' בחשדנות. וכה השתרר מצב הפקרי בהרבה מקומות עבודה, והקבלן עושה ככל העולה על רוחו.

הנה מה היתה למעשה העזרה הקונקרטית וההדדית אשר עליה התריעו מנהיגי ההסתד' במשך חדשים ואשר באמצעותה אמרו להוליכך שולל ולהפנותך מדרך המלחמה האמיתית נגד הממשלה האימפ. והבורגנות היהודית.

ואולם אין מקומם ומעינם של מנהיגי ההסתד' במלחמה למען עניניך החיוניים, הרי ראינום בכל מרצם וזריזותם עומדים בראש המלחמה נגד הפועל הערבי, מעבירים בכל הקדחתנות פעולות כבוש חוליגניות, וגם את פרוטותיך, עובד, אשר בהן אמרת לתת עזרה לאחיך מחוסר העבודה, הוציאו למטרות כבוש אלה באמצעות התחרות במחירים ע"י המשרדים הקבלניים בעיר ובכפר ובאמצעות המשמרות הכבושיות, אשר להן אמרו להפנות את כל מלחמתך, ביפו, מגדל, בפרדסים, רכבת, נמל וכו'. ואת תוצאות פעולות אלה הנך חש בימים אלה.

ובעצם הימים האלה כשצבור הפועלים הערבי עומד בשביתה ובמלחמה עם כל העם למען שחרורם הלאומי, עמלים מנהיגי ההסתד' לנצל מצב זה ולהשכיח את רוע מצבך, להפנות את מלחמתך מהאחראי האמיתי למצבך זה, הממשלה והבורגנות, למלחמת כבוש נגד הפועל הערבי. אל לשאול על שכר ותנאי עבודה בימים אלה! ותחת חסות המשטרה והצבא, הם שולחים אותך לעבודה ב"נשר" בנמל, רכבת, תחנת האויריה וכו' במקום הפועלים הערבים השובתים. ואם תרצה להתנגד ואם לא תרצה לשלם בדמך חוליגנות כבושית זו, סוף אחד לך: הוצאה מההסתדרות.

הנה איך מעלים מנהיגי ההסתד' ה"סוציאליסטיים" לדרגת מצוה, פעולות כבוש והפרת שביתה שוביניות ואתה פועל, התסכים לגזל פת לחם מפי אחיך הפועל? התסכים להיות מכשיר כבוש-והפרת שביתה? הרואה הנך בזה פתרון למצבך?

ולאחר חדשים של חוסר עבודה ומשבר, לאחר שמנהיגי ההסתד' לא עשו מאומה להטבת מצב, לאחר שמספר מחוסרי העבודה גדל בכל ענפי המשק, משבר בבנין, בפרדסנות, בתעשיה, סכום ההשקעות יורד, התרוכה הכזיבה את כל מסדריה, לאחר כל זאת ולעת כזו, דורשים מנהיגי ההסתד' עליה חדשה. הגע בעצמך, להביא לארץ קטנה שנמצאים בה אלפי מחוסרי עבודה, יהודים וערבים, במשך חדשים רבים, בלי כל עזרה כשאין סכויים להקלת המשבר. השמעת על מפעלים חדשים? השקעות חדשות? ובכן עובד ומחוסר עבודה, האם תקל העליה עליך? האם תתן לך עבודה? האם לא יקשה עליך לשמור על תנאי עבודתך עם גדול מספר מחוסרי העבודה בעקב העליה ואלפי העולים החדשים? האם לא תגביר העליה את הרעב והעוני בארץ הרבים גם בלאו הכי, ואת מלחמת הכבוש נגד העם והפועל הערבי.

דרך אחת לפועל היהודי בארץ! היא דרך כל הפועלים בעולם:

דרך הסולידריות והמלחמה המעמדית המהפכנית;

מלחמה לסיוע ועבודה מהממשלה והבורגנות!

מלחמה בנצול! לתנאי עבודה הוגנים! בעד חוקת הגנת העובד!

מלחמה בבירוקרטיה ההסתדרותית! בעד דמוקרטיה מקצועית!

מלחמה בעד חופש הדעות! נגד הוצאות מההסתדרות!

מלחמה בכבוש העבודה – הפרת השביתה! מלחמה בעליה המרעיבה הכובשת!

ועד הסניף החיפאי
של ס.ק.פ.
|סניף הפרופינטרן|

מאי 1936.

פועלי כל הארצות התאחדו!

אל כל העמלים היהודים !

חבר עמל!

נדהם ומשתאה הנך עומד נוכח מלחמה הירואית זו המתנהלת זה שבעה שבועות, נוכח האחדות, העקשנות וההקרבה ללא גבול והנדירה אשר מגלה ומקריב העם הערבי על מזבח-החופש והעצמאות. כל סילופי השוא על "מוסתים", משחק ידי אימפריאליסטים שונים, "החזקת השביתה באמצעות הטירור", אשר בהם אומרת העתונות הציונית להטעותך ולהסתיר ממך את תכנה האמיתי המשחרר של המלחמה, כל אלה לא עצרו כח ונמוגו בפני כח המונים איתן זה הממשיך ומעפיל למרות אבני הנגף לקראת חירותו, בפני העקשנות וההקרבה ההירואית אשר כל אמצעי ה‎ה‎פת האימפריאליסטים לא יכלו להן, ואשר רק האמונה העמוקה בצדקת הדרישות, רק השעבוד השפלת הדורות, רק רצון עם לחיים, להגנת קיומו וחיי חפשו הלאומיים – לאחר שאימו לכלותו – הם אשר נסעו והולידו בו את כל זאת, הם אשר הניעוהו ויגיעוהו הלאה לממשיך במלחמה עד לנצחון.

הנך עומד נדהם ומשתאה, ועל אף הציונים המסעים הנך מכיר: לאחר 18 שנות דכוי ועני, כבוש והשפלה, לאחר נסיונות מלחמה רבים וכשלונות, יצא העם הערבי למערכה, למערכה מכרעת. הוא עומד על פרשת דרכים: חפש או עבדות, חיים או מות.

ולאחר שכל אמצעי הדכוי והטרור לא הועילו, ולאחר שדרכם הפרובוקציונית המתנקשת של הממשלה האימפ. והציונות להחדרת יאוש ללב הלוחמים בהתירה נמל לתל-אביב ו-4500 רשיונות עליה חדשים. ולאחר שכל תחבולות השוא להרדמת התנועה בהבטחות ועדה ממלכתית נחלו מפלה, ונתקלו בשחוק ולעג ובהחרפת המלחמה מצד העם הערבי, נפנתה הממשלה לאמצעי דכוי והרג חיתיים, הפכה את הארץ לשדה מלחמה, רובים מכונות יריה טנקים ואוירונים באו בתנועה, איומים נבזים, התנפלויות אכזריות ומעשי שוד בכפרים. רציחת נשים וטף, גרושים מטובי לוחמי החפש אל גבולות המדבר. משפטים קטלניים, סתימת פה והחנקת העתונות הלאומית. תקנות לשבירת השביתה בכח. ועוד היד נטויה, ולא נותר בלתי אם הגזים המרעילים וההפצצה מהאוירונים.

ולאחר זאת לא די להם לציונים בכל אלה. הם רודים בממשלה ותובעים "פעולה אמיצה וישרה", דוחים ומתמרמרים על כל אמצעי דכוי "מתון" ודורשים להחניק בדם ואש ולהטביע את הארץ בנהרי נחלי דם. העתונות הציונית יצאה מכליה, אין גבול וקץ להשתוללותה. היא מופיעה בכל מערומיה האימפריאליסטיים, באגרוף ברזל וסעד נאמן לאימפ. הבריטי, היא משמשת יועץ נאמן, והרודה בממשלה לאחז בכל אמצעי הגהינום למסע צלב נגד תנועת החופש. הם אומרים להפוך את הישוב היהודי לחלק גלוי של הצבא האימפריאליסטי לכוח מזוין ופעיל בדכוי המלחמה. היא מתמוגגת בשחצנות מידידות הדמים בריטית ציונית ומשתוללת בשכרונה בחלומותיה "הממלכתיים" על "כבוש הים" והאויר" ובראש עומדים מנהיגי מפא"י הסוציאליסטיים ומארגנים מסע כבוש עבודה ברכבת, נמל, "נשר" בחקלאות וכו' במקום שביתת הפועלים הערבים. הם קוראים את הפועלים להכנס בהמון לשורות המשטרה וחיל הספר. את בתי הפועלים הפכו הם לקני הבולשת לציד הפועלים המהפכנים, ולא יפלא אם לעת כזו הגבירו את עלילותיהם ושסוים נגד הכח המהפכני המארגן מתוך הישוב היהודי הפ.ק.פ. וגיסו לפעולת שסוי זו את הציונים מטרתי הבורגנות באמריקה ופולין, מפלגי אחדות העם ושוברי החזית המאוחדת.

פועלים, אינטליגנציה, נער, וכל העובדים. אתם אשר משטר הגהינום ההיטלראי וזועות האנדקים הבריאות בהמון, אתם הסובלים חרפת רעב והשפלה לאומית ברוב הארצות הקפיטליסטיות, אתם אשר רצון החיים החפשי הלאומי ושווי הזכויות יוקד בכם, אתם אשר הקרבתם והמקריבים קרבנות רבים ויקרים על מזבח שחרור האדם כל העמים והמוני היהודים מכבלי השעבוד האימפריאליסטי ברוסיה, פולין, צרפת וכו'. אתם הנענים יותר מכל מזועות המשטר האימפריאליסטי, התסכימו להפוך בארץ למכשיר דכוי וכבוש בידי התליינים הבריטים והציונים? התהיה שותפים למעשי פשע ודם להחנקת תנועת השחרור הלאומי בארץ?

המנהיגים הציונים קוראים לכם להתגיס במשטרה וחיל הספר, ללכת לעבודות כבוש- הפרת שביתה. לשם מה? לשם "השלטת הבטחון והסדר"! בטחון וסדר למי? למען הבטיח את השלל הקולוניאלי והכבוש של האימפ. את תאוות הבצע והנצול של הבורגנות היהודית! למען הבטיח להם את רז'ים הטרור, החנקת כל דעה חפשית, כל שאיפה לחיים דמוקרטיים! למען ימשיכו להפקירכם לרעב וחסר עבודה, להגברת נצול הקבלנים ונותני העבודה, ולהורדת רמת חייכם בדרישת עליה חדשה! והיקום בטחון וסדר כל עוד יקום המשטר האימפריאליסטי – ציוני בארץ? האם לא הם האחראים לדם היהודים והערבים הנשפך לרוב בארץ? האם לא הם בכבושיהם ותביעותיהם הפרובוקציוניות לעם ובימי מלחמת החופש הנטושה עתה בארץ מביאים להגברת איבת ההמונים העובים ליהודים בארץ, להשנות מאורע "אדיסון" ונחלת יהודה? לעולם לא תקום תנועת תחית המוני היהודים בדרך מלחמת שמד נגד העם אחר, העם הערבי, והשענות על כידונים אימפריאליסטיים. דרך אחת ויחידה להמוני היהודים בארץ ובאשר הם, היא דרך לכוד כל כוחות לוחמי החופש ושואפי השלום למלחמה באויב העם המשותף: האימפריאליסטים והבורגנים המנצלים.

חבר עמל!

שבעה שבועות עומד העם הערבי יחידי בחזית המלחמה. הוא עומד יחידי במלחמה לשחרור כל המדכאים בארץ, לחפשם הלאומי ושווי זכותם של כל היושבים בה, לשחרורך גם אתה מעול מדכאיך-מדכאיו. הוא עומד יחידי ומקריב קרבנות רבים בהירואיות נדירה נגד כוחות רבים, חזית בריטית-ציונות מאוחדת, כוחות הרס ודם המוסיפים ומחריפים עד גבול הסרוף בשטות הדכוי והטרור. ולעת כזו, וברגעים מכריעים אלה לתנועת החופש ולגורלך, מעל לכל ולמרות רעל השוביניות ושכרון הכבוש של ההסתה הציונית – משוועת אליך תנועתך המהפכנית לחושט יד סעד ועזר, לא לעמוד כאבן נגף על דרכה, לתמוך במלחמה ולהגביר את כוחה בהצטרפותך לקרב, למלחמה נגד האימפריאליזם והציונות!

הלאה טרור הדמים האימפריאליסטי!

למלחמה בעליה ובכבוש הציוני!

תחי הסולידריות הפרוליטרית!

יחי לכוד כל כוחות החופש והקדמה למלחמה לשחרור פלשתינה הלאומית!

הועד המרכזי
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.

יוני 1936

(מדוע פרצו המאורעות בארץ?)

פועלי כל הארצות התאחדו.

עובד יהודי!

בימי זעם אלה הרהר רגע ושאל את עצמך מה קרה ומה גרם לזאת? מדוע נפלו עשרות הרוגים מבין היהודים והערבים! מדוע נהרס רכושם? ומדוע היו אלפי יהודים וערבים עניים לפליטים? מדוע? מדוע?

כל זה קרה מפני שבארץ הזאת התחברו יחד אימפריאליסטים ושוביניסטים לטפח שנאה לאומית הדדית.

כל זה קרה מפני שזה שנים רבות מטיפים מנהיגיה לכבוש קרקע מידי הפלח הערבי, לכבוש העבודה מידי הפועל הערבי, להוצרת עברית – נגד תוצרת ערבית.

כל זה קרה מפני שבעוד המוני הערבים בארצות השכנות נלחמים באימפריאליזם המדכא, כורתים מנהיגיך ברית עם האימפריאליזם כדי לקבור את שאיפות המוני הערבים לעצמאות הארץ הזאת.

כל זה קרה מפני שהעם הערבי גם פה נלחם בעד חפשו ועצמאותו ומנהיגיך הפכו את המוני היהודים בארץ הזאת לשכבה חוצצת בין המוני הערבים המסתערים ובין האימפריאליזם ולכן כדורי המות הנשלחים לאימפריאליזם פוגעים לראשונה בך.

אכן במשך שנים צברו מנהיגיך חמרי שרפה והשרפה התלקחה. הם, בתעמולתם השוביניסטית, גם אפשרו למנהיגים הפיאודליים של התנועה הלאומית הערבית להחליש את זעמם של ההמונים הערבים נגד האויב העיקרי – האימפריאליזם האנגלי – ולכונו אל היהודים.

מה היא הדרך לישוב היהודי בין מיליוני הערבים בארץ ובארצות הערביות מסביב? האם דרך הציונות שפרושה כבוש קרקע ועבודה, ברית עם האימפריאליזם, מלחמה תמידית עם המוני הערבים ומאורעות מעין אלה, שהתרחשו עכשיו, האם באלה אתה רוצה וחושב לאפשרי להיות? לא! דרכך דרך הסולידריות והשלום עם ההמונים הערבים! נער מעליך את מנהיגיך המוליכים אותך לאבדון וקרא באזני ההמונים הערבים: אנחנו נגד כבוש קרקע נגד התעמולה לחרם הדדי. אנחנו איננו מאמינים ומתנגדים לאבנטיורות דמים של ברית עם האימפריאליזם. אנחנו נגד פעולות רצח הדדי. אנחנו רוצים בשלום אמת עם ההמונים הערבים, במלחמה משותפה בעד האינטרסים של העובדים, נגד האימפריאליזם ועוזריו.

עובד יהודי!

מאורעות הדמים שנגרמו ע"י הפוליטיקה הציונית אשר נוצלה ע"י הריאקציה הערבית הם מאורעות לווי של התנועה אשר קמה בארץ. מאורעות לווי איומים אשר רק סולידריות עם מלחמת השחרור של ההמונים הערבים תוכל למנוע אותם. אולם אל לנו להעלים עין מכל הקפה של התנועה שהיא מלחמת תנופה נגד האימפריאליזם ועוזריו.

השביתה הערבית המתנהלת עכשיו בארץ היא שלב הכרחי להפנית מלחמת ההמונים הערבים נגד האימפריאליזם.

אל תהרסו את שביתת ההמונים הערבים!

ההמונים הערבים לא יכרתו לעולם ברית שלום עם אנשי האבנטיורה הציונית. אבל עם ההמונים היהודים המסתלקים מכבוש קרקע ועבודה ותעמולת חרם, המסתלקים מברית עם האימפריאליזם, להמונים היהודים הרוצים בשלום אמת עם ההמונים הערבים ת ב ו א ת ש ו ב ת הסולידריות והבנית הנאמנה גם מקרב מחנה ההמונים הערבים.

פ.ק.פ.
סניף הקומינטרן.

1936.

פועלי כל הארצות התאחדו!

עובד יהודי

הניסית בימי זעם אלה לעמוד רגע ולהרהר על הנעשה מסביבך, לעשות חשבון נפש קצר ולשאול את עצמך: מה קרה ומה גרם לכל זה? מדוע נפלו פתאום עשרות עשרות הרוגים ופצועים מבין היהודים והערבים כאחד, מדוע שרפו בתים, מדוע נהרס הרכוש של אלפי אנשים, מדוע נדדו מבתיהם הדלים אלפי פליטים, יהודים וערבים, הנדונים עכשו לרעב ולמחלות? מדוע, מדוע?

עובד עברי!

זה קרה, מפני שבארץ הזאת חברו יחד אימפריאליסטים, שוביניסטים, קולוניזטורים ומסיתים גזעיים מובהקים במלאכת הקודש של צבירת חמרי הסקה לשנאה לאומית הדדית, לשנאה גזעית עיורת ולמלחמת דמים בין המוני היהודים והערבים.

זה קרה, מפני ששנים על שנים הטיפו מנהיגיך לכבוש הקרקע מידי הפלח הערבי, לכבוש העבודה מידי הפועל הערבי, לתוצרת עבריה ונגד תוצרת ערבית.

זה קרה, מפני שבעוד המוני הערבים בכל ארצות ערב מתבוססים בדמם במלחמת הגורל שלהם עם האימפריאליזם המדכא והמשעבד, באים מנהיגיך ומכריזים על יסוד מדינה עברית בארץ הזאת בלב הים הסוער של המוני הערבים, כורתים ברית נאמנה עם האימפריאליזם, ברית עזרה הדדית על מנת לקבור לעולם את שאיפות המוני הערבים לעצמאות הארץ הזאת ולהכנסתה בתור חלק אורגני לפדרציה של הארצות הערביות המשוחררות.

זה קרה, מפני שהעם הערבי נלחם בעד חופשו ועצמאותו, ומנהיגיך הפכו את המוני היהודים בארץ הזאת לחומר החוצץ בין המוני הערבים המסתערים ובין האימפריאליזם, לאותו המחנה הסופג הראשון את כדורי המות של הנלחמים.

אכן, במשך שנים נצברו בידי מנהיגיך חמרי השרפה ואז הופיעה היד הרביזיוניסטית ופתיל-ההדלקה באצבעותיה – והשרפה התלקחה.

עובד עברי!

הנך מבוהל ומורעש מהמאורעות. גלי תעמולה שוביניסטית וגזעית מציפים אותך ברגעים הקשים הללו, אולם נער-נא מעליך את תעמולת הבלהות וחשוב-נא את דרכך לימים הקרובים והרחוקים כאחד:

ארבע מאות אלף יהודים נמצאים בארץ הזאת בין מיליוני ערבים מסביב. מה היא איפוא הדרך לחיים למיעוט היהודי, למיעוט קטן לגבי מיליוני ערבים בארצות הערביות מסביב? האם על בסיס הציונות, כלומר על בסיס של הקמת מדינה יהודית, הגברת העליה, כבוש הקרקע והעבודה, ברית עם האימפריאליזם, במלה אחת בדרך מלחמה תמידית עם המוני הערבים ומאורעות מזמן לזמן מעין אלה שהתרחשו עכשו – האם באלה אתה רוצה וחושב לאפשרי לחיות?

עובד עברי!

אם ההסתה השוביניסטית הפראית המתנהלת מסביבך לא האפילה את בינתך ולא הקהתה את אינסטינקט החיים שלך, אזי קומה-נא ונער מעל כתפיך את מנהיגיך המוליכים אותך לאבדון וקרא בקול באזני ההמונים הערבים: אנחנו נגד כבוש הקרקע, נגד כבוש העבודה, נגד התעמולה לחרם הדדי, אנחנו איננו מאמינים ומתנגדים לאונטיורה. אונטיורת-הדמים של יסוד מדינה יהודית בלב העם הערבי, אנחנו נגד פעולות הרצח ההדדי, אנחנו רוצים בשלום אמת עם ההמונים הערבים, במלחמה משותפת בעד האינטרסים החיוניים של העובדים, נגד האימפריאליזם ועוזריו.

<u>עובד עברי!</u>

לאור המאורעות האחרונים דע והבינה אחת ולתמיד, כי רק מתוך הסתלקות מאונטיורות-הדמים הציונית בדבר יסוד מדינה יהודית בלב העם הערבי, רק מתוך כריתת שלום אמת עם ההמונים הערבים יושם קץ לאפשרות השנות מאורעות יפו. אין דרך אחרת לפניך, עובד עברי!

ועכשו זכור, כי התעמולה השוביניסטית ומעשי הפרובוקציה של מנהיגיך השונים מאפשרים למנהיגים הפיאודליים של התנועה הלאומית הערבית להחליש את זעמם למלחמתם של ההמונים הערבים נגד האויב הגדול והעיקרי - נגד האימפריאליזם האנגלי ולכונם על היהודים. השביתה הערבית המתנהלת עכשו בארץ היא שלב הכרחי להפנית מלחמת ההמונים הערבים נגד האימפריאליזם.

<u>אל תהרסו את שביתת ההמונים הערבים!</u>

<u>עובד עברי!</u>

שכח את חשבונות-הרגע החולפים והמתעים והשקף מתוך נקודת-ראות השלום האמיתי והיסודי שמוכרח אתה לכרות עם ההמונים הערבים, מתוך נקודת-ראות של ברית נאמנה, ברית מלחמה של המוני העובדים ללא הבדל דת ולאום. <u>הברית הזאת בא תבוא</u>. ירימו-נא תיכף ומיד את דגל הברית הזאת, ויהא אפילו במספר אנשים קטן, מתוך שני המחנות היריבים ברגע זה. אנו קוראים אותך, עובד עברי, להרמת הדגל, דגל השלום, דגל הברית הנאמנה והסולידריות הבין-לאומית! ההמונים הערבים לא יכרתו לעולם ברית שלום עם אנשי האונטיורה הציונית, אבל עם ההמונים היהודים המסתלקים מכבוש הקרקע והעבודה, המסתלקים מיסוד מדינה עברית בלב הארצות הערביות, המסתלקים מברית עם האימפריאליזם, להמונים היהודים, הרוצים בשלום האמיתי עם ההמונים הערבים - <u>תבוא תשובת הסולידריות והברית הנאמנה גם מקרב מחנה ההמונים הערבים</u>.

הועד התל-אביבי של פ.ק.פ.
סניף הקומינטרן.

1936

פועלי כל הארצות התאחדו.

מי האחראי לדם היהודי הנשפך לרוב בארץ?

ארבעה חדשים עומד העם הערבי במערכה. לאחר 18 שנות דכוי וגזל אימפריאליסטי. מסע כבוש עבודה וקרקע ציוני, כבוש הארץ מידי יושביה תחת סיסמת בנין "הבית הלאומי" קם העם הערבי נגד מדיניות אימפריאליסטית ציונית זו, הוא יצא למלחמת חיים ומות, הוא דורש את הפסקת העליה, הפסקת מכירת הקרקעות וממשלה דמוקרטית. הוא רוצה להבטיח את קיומו, את חייו בארצו, את עתידו. הוא רוצה להבטיח את זכותו לעבודה מפני העליה המגבירה את הרעב, חוסר העבודה והכבוש. הוא רוצה להבטיח את זכותו לאדמה, את זכויותיו הדמוקרטיות.

הממשלה האימפריאליסטית אוחזת בכל אמצעי הטירור לדכוי תנועת שחרור לאומית זו. היא אינה נרתעת ממעשי זועה של רצח נשים וטף ושרפת אנשים חיים באש ע"י זריקת פצצות מציתות ובעזרה ויחד עם המנהיגים הציונים הם מגיסים את הישוב היהודי למלחמה בהמוני העם הערבי. הם מתארים את הפרטיזנים הערבים כליסטים ורצחנים, מחרימים את התוצרת והפועל הערבי, שולחים אלפי פועלים יהודים לעבודה במקום הפועלים הערבים השובתים, מגיסים מאות ואלפים של עובדים ונער יהודי למלחמה בנשק נגד ההמונים הערבים תחת שמות שונים, והמנהיגים הציונים אינם מסתפקים בזה ודורשים מהממשלה לזין כל יהודי בארץ, להעמיד את הישוב כולו לפקודת הצבא האימפריאליסטי המדכא, להעמידו בנשק ביד נגד ההמונים הערבים.

ומה הן תוצאות מדיניות זו להמוני היהודים בארץ?

גיהנום. חורבן, אש ודם. עשרות הרוגים ופצועים. יום יום קרבנות חדשים, צעירים, נשים ואפילו טף. יום יום משלם הישוב היהודי בחייו, בדמו ורכושו, בהרס חייו הכלכליים, באלפי מחוסרי עבודה ופליטים רעבים, בעד מעשי הכבוש של הציונים במשך שנים. בעד השלית "הבית הלאומי", בעד אונאת המוני היהודים לבנות את חייהם הלאומיים על חשבון העם הערבי, בעד הקנוניה הבריטית-ציונית האכזרית המקריבה את היהודים בארץ קרבן לעניני האימפריאליזם ולתאוות הנצול של הבורגנות היהודית.

רק על ראשי האימפריאליזם הבריטי, זה האחראי הראשון, והמנהיגים הציונים תחול האחריות הכבדה לדם היהודי הנשפך, לימים נוראים אלה העוברים על הישוב היהודי בארץ. רק על ראש האימפריאליזם הבריטי הדו-פרצופי, חסר היושר והמתעתע, ועל ראשי המנהיגים הציונים חדלי המצפון, המנצלים יחד את מכאובי הדורות של העם היהודי, את התאבקותו לחיים במשטר הדמים האימפריאליסטי, את כסופיו לתחיה ולחרות – ובהבטחות שוא מקבצים את המוניו בארץ למען הקריבם קרבן לעניניהם, רק על ראשי אלה תחול האחריות הכבדה גם לרצח שתי האחיות הרחמניות ביפו, אשר אנו וכל תנועת השחרור בארץ מגנים אותו.

וכל אלה המנהיגים הציונים המנצלים את רצח האחיות ביפו לסנוף וסלוף תנועת החופש בארץ, העוברים בשתיקה ומטאטאים את כל אותם "מעשי הגבורה" השולטים על נשים וטף ערבים, אינם נבדלים למעשה מאלה עבדי האימפריאליזם הגלויים, הפשיסטים האבנטיורסטיים המשחקים באש, הקוראים לאבנטיורות דמים ולמעשי התנפלות ו"נקמה" תחת סיסמת "הקץ להבלגה". ולמעשה הם אך משחקים בדם היהודים, מלבנים את הגיהנום, מעמיקים את תהום השנאה הלאומית בין היהודים והערבים בארץ ומגלגלים את היהודים מסה לאבדון.

ולמה תחכו עוד, המוני היהודים? התקריבו עוד עשרות חיים להבטחות השוא של המנהיגים הציונים? התקריבו עוד מאות נשים וטף להכרזות "הידידות" המזויפות של האימפריאליזם הבריטי? זה החודש החמישי עושה בכם המות שמות. ועתה הנכם עומדים בפחד, רעב ויאוש. אתם רוצים למצוא מוצא מענויים אלו, אתם רוצים חיי בטחון, כבוד ושלום לעתיד ולתמיד. והמנהיגים הציונים אשר הקריבוכם עד הלום ממשיכים במדיניותם הפושעת מבלי להתחשב עם מצבכם, וכופים עליכם הלאה מלחמות ורעב.

ולמה תחכו עוד? די בהתעללות אכזרית זו באלפי המוני יהודים בשם ציונות אילוזורית. מה יוכלו להבטיח לכם עוד המנהיגים הציונים חוץ ממאות קרבנות חדשים. ומה הועילה לכם "הידידות" והכידונים הבריטיים. רק הברית עם תנועת השחרור בארץ, ברית כנה ונאמנה עם העם הערבי המדוכא העומד זה חודש חמישי במערכה וסולל בגויות בניו את הדרך לשחרור הארץ מעל המדכאים – זהו המוצא היחידי והנאמן להמוני היהודים בארץ.

אל תגררו אחרי האבנטיריסטים הפשטיים מחרחרי הדמים.

דרשו מהמנהיגים הציונים והממשלה לשים קץ לסבלותיכם ולהפסיק את העליה.

דרשו הבטחת הפליטים בדירות וכלכלה על חשבון הממשלה והמוסדות הציונים.

דרשו עזרה ממשית למחוסרי העבודה על חשבון הממשלה, הבורגנות והמוסדות הציונים.

הלאה האימפריאליזם הבריטי והציונים האחראיים לדם היהודי השפוך.

הלאה אבנטיורת הדמים הנבזית תחת סיסמת "הקץ להבלגה".

תחי הנועת השחרור בארץ.

תחי הברית היהודית ערבית נגד האימפריאליזם והציונות.

אוגוסט 1936

הועד המרכזי
של פ.ק.פ.

פועלי כל הארצות התאחדו

אל העובדים והעמלים היהודים

מדי פעם בפעם מתבלט יותר ויותר פרצופה הפשיסטי של המפא"י. לא פעם היתה לכם העובדים כבר ההזדמנות להוכח, מה חריף נגוד האינטרסים הקים בין מעמד הפועלים היהודי והאינטרסים של מנהיגי מפא"י, ומה רבה ההזדהות בין מפא"י והאימפריאליזם האנגלי מאידך.

די להזכיר את פעולות מפא"י במשך ששת חדשי המרד הערבי. פעולות גיוס למשטרה האימפריאליסטית ולשמירה מזוינת. כמו השלטון האימפריאליסטי התאמצה המפא"י בכל כוחותיה לדכא את מלחמת השחרור הלאומי של העם הערבי. כמו כל מפלגה ריאקציונרית, משתדלת היא לזייף בעיני ההמונים היהודים את מהות מלחמת הערבים ומציינת את אותם חבורים הלאומיים בתור "מרצחים וליסטים".

ואמנם חלק גדול בין הפועלים היהודים נמצא עוד תחת השפעתם של מנהיגי המפא"י ועוקבים אחרי מעשיהם.

פועל יהודי! הגיעה כבר השעה שתנער מעליך את תרדמת הציונות הפשיסטית.

הבט! מהו הפתרון שהמפא"י, יד ביד עם כל הציונות, נותנת לך על השאלה הכאובה שלך, שאלה הכואבת את כל הישוב?

הפתרון שלהם הוא:

מלחמה נטושה תמידית בין שתי העדות - היהודית והערבית.

פועלים יהודים!

דעו! כל זמן שמנהלת הישוב תהיה הציונות לכל גוניה, כל זמן שהישוב היהודי לא יחדל מלהתקים כאן בתור ישוב ציוני, קולוניזטורי, לא ימצא הישוב מנוחה לנפשו. ולא תחדלנה ההתקפות מצד המוני הערבים המנושלים ע"י האימפריאליזם האנגלי ובן בריתו - הציונות, מקרקע, עבודה ולחם.

עובדים יהודים!

בימים האחרונים עומדים מנהיגי מפא"י ומכריזים על גיוס מבין שורות הפועלים היהודים. רוצים לארגן אתכם לגדודים לוחמים בעד תוצרת הארץ ונגד עבודה ערבית.

במקום לפעול נגד חוסר העבודה, במקום להלחם בעד שכר יותר גבוה של הפועל היהודי, זוכרים קודם כל מנהיגי המפא"י את הבורגני היהודי ודואגים לתוצרתו. רוצים להבטיח את רווחיו של תוצרתו היקרה על חשבון משכרתו המינימלית של הפועל היהודי.

ועל ידי מלחמת נגד העבודה הערבית רוצים עוד יותר לחדד את היחסים בין שתי העדות, מכינים רקע למאורעות דמים חדשים. מסכנים עוד מאות נפשות מבין הפועלים היהודים.

פועל יהודי!

כבר הגיעה השעה שסוף סוף תכיר, שהדרך היחידה בשביל למנוע מאורעות דמים היא דרך פעולה משותפת עם הפועל הערבי, נגד האימפריאליזם האנגלי ונגד הציונות הפשיסטית.

פועל יהודי!

אל לך ללחום בעד תוצרתו היקרה של הבורגני היהודי!
אל לך למסור את פרוטותיך האחרונות לרווחיו של הבורגני היהודי, כהוספה לנצול האיום מצדו כלפיך.
אל תגרש את הפועל הערבי אחיך ממקום עבודתו.

דע!

רק בן תלוי השלום בארץ - השלום בין הערבים והיהודים !

הועד
התל-אביבי של פ.ק.פ.
סניף הקומינטרן

1936

<u>פועלי כל הארצות התאחדו</u>

לכל צבור הפועלים והעמלים בארץ!

פועלים ועמלים!

בשמחה ובששון מסיים הפרולטריון בברית-המועצות את השנה ה-19 למלחמה ולבניה הסוציאליסטית, עמדות חדשות נכבשו ונתבצרו בכלכלה ובמשק, בעיר ובכפר. תנועת סטכנוב העצומה, הצעת הקונסטיטוציה החדשה, המאשרת את כל ההישגים שנרכשו ע"י המוני העובדים, המבססת את החופש והדמוקרטיה האמתית בשביל הלאום, הקבוץ והפרט, הנועת השדות הקולקטיביים המתגברת, היכלי המדע, האמנות והתרבות ההולכים ורבים -- כל אלה ממלאים שמחה ובטחון את לבית פועלי כל העולם. עוד שנה - עוד צעד אחד קדימה לקראת חיי אמידות ותרבות, לקראת הקמת החברה הבל-מעמדית בברית המועצות! מתוך הכרת כוחם העצום, מתוך התכוננות לקרב המכריע, חוגגים עמי ס.ס.ס.ר. החפשיים את יום מהפכת אוקטובר.

פועלים ועמלים! – מדולדל ורעב ניצח הפרולטריון הרוסי את האויב והקים את מדינתו הפרוליטרית על חורבות ארץ הרוסה ללא תעשיה ואמצעים; נתון לבלוקדה של הארצות הקפיטליסטיות, החל הפרולטריון הרוסי תחת הנהלתה המסורה של המפלגה הקומוניסטית להקים ולבנות את ביתו הסוציאליסטי – ברית המועצות. השנים המועטות של הבניה הסוציאליסטית בס.ס.ס.ר.; שנות הבניה מלאות גבורה, הקרבה עצמית ומלחמה בלתי פוסקת בריאקציה בפנים הארץ, מלחמה ללא רחמים באופוזיציות של טרוצקי-זינובייב והקשורים בהם, שהגיעו בזמן האחרון לידי יצירת חבורות טרוריסטיות ולקשירת קשר על טובי המנהיגים של המפלגה הקומוניסטית – שנים אלה חוללו נפלאות בכל שטחי החיים בברית-המועצות! ס.ס.ס.ר. הפכה למדינה פרולטרית אדירה הניצבת כאי פלאים בתוך ים של זועה, של חורבן והרס קפיטליסטי. האין כל זה סימן והוכחה כי נכונה הדרך, כי רק זוהי הדרך בה צריכים ללכת המוני העמלים בכל העולם?

פועלים ועמלים!

נ.גף ישותת דם ניצב עתה הפרוליטריון הבין-לאומי במערכות העולם נגד הקפיטליזם, הפשיזם, תחת מסוה של "לאומיות משחררת וסוציאליזם", משמיד בחרב ומכלה בדם ואש את המוני העובדים. במלחמה עולמית חדשה בשעבוד המוני העם, בהריסת ברית-המועצות רואה הקפיטליזם את הצלתו. הפשיזם האיטלקי כבש בכח החרב ובהסכמה חשאית של המדינות הקפיטליסטיות את חבש! ע"י גדודי הרוצחים של הליגיונרים הזרים, בעזרת תותחים ואוירונים של הפשיזם הגרמני והאיטלקי, ובהסכמה חשאית של המדינות הקפיטליסטיות תוקפים עתה הגנרלים הספרדיים את המוני העם בספרד!

פועלים ועמלים! דם פועלים, נשים וילדים בספרד ניגר כמים! מלחמת המוני העם בספרד איננה רק מלחמה בין הפשיזם והסוציאליזם בספרד, זהו שלב חשוב ומכריע בהתאבקות האחרונה שבין המהפכה והריאקציה בכל העולם! סכנת הפשיזם ומלחמת עולם חדשה החישה את הפרוצס של איחוד וליכוד תנועת העמלים בכל העולם. בהשפעת התנועה הקומוניסטית הוקמה והתגבשה החזית העממית, חזית העמלים נגד המלחמה והפשיזם. בחרדה רבה עוקבת תנועת הפועלים בעולם אחרי ההתאבקות בספרד! יש לשים קץ לתמיכת הפשיזם הבין-לאומי בגנרלים הספרדים תחת מסוה של פועלים ועמלים יהודים! במערכה בין המהפכה והריאקציה תפתר השאלה הלאומית והסוציאלית של העובדים. נצחון המהפכה, פירושו – שחרור עמים משועבדים, התפתחות חפשית, חיי אחוה וידידות בין לאום ללאום! נצחון הפשיזם – פירושו דיכוי לאומי, שנאה גזעית, שעבוד ההמונים העמלים. המוני העם העובדים היהודים בכל העולם באופן מיוחד מהאנטישמיות והאדם הפשיסטי מבינים היטב את הסכנה האיומה הצפויה בנצחון הפשיזם. רק בפינה יחידה בעולם, בברית המועצות, מצאה השאלה היהודית את פתרונה. האנטישמיות נעקרה מן השורש, העמלים היהודים הפכו לאזרחים מכובדים ככל יתר העמלים במדינה פרולטרית! הם מפתחים את תרבותם, לשונם

הלאומית והותרים לקראת הקמת הרפובליקה היהודית העתידה, בירובידז'ן.

פועלים ועמלים יהודים! כאן בארץ זאת לוחמים המוני הערבים את מלחמת השחרור מעול האימפריאליזם והכבוש!

הציונות כרתה ברית אמונים עם האימפריאליזם הבריטי, רתמה אתכם לכרכרתה והפכה אתכם למתנגדי מלחמת השחרור של המוני העם הערבים.

פועלים ועמלים! שעת ההכרעה מתקרבת, הולך ונחרץ גורל העמים המדוכאים והמוני העמלים בעולם! תנועת הפועלים המהפכנית בעולם מתלכדת! העמים המדוכאים במושבות אוספים כחות למלחמת השחרור! האמנם תמשיכו אתם, עמלים יהודים בארץ זאת, ללכת יד ביד עם האימפריאליזם הכובש?

האמנם תתנו את ידכם בקרב המכריע האחרון למדכאי עמים, לכובשי ארצות?!

פועלים ועמלים יהודים בפלשתינה! חשבו את דרככם! הצטרפו למחנה המהפכה, המשחרר עמים מדוכאים, הנושא שחרור סוציאלי ולאומי לכל העמלים בעולם! התלכדו סביב מבצר הפרולטריון העולמי – ברית המועצות! החישו את עזרתכם ללוחמי ספרד הנאנקים בעול הפשיזם הבין-לאומי! בצרו את החזית העממית של כל העמלים בעולם!

הלאה הפשיזם!

הלאה המלחמה האימפריאליסטית!

תחי מלחמת השחרור של העמים המדוכאים!

תחי הסולידריות הבין-לאומית של הפועלים!

הועד התל-אביבי
של הפ.ק.פ.

סניף הקומינטרן.

1936

פועלי כל הארצות התאחדו.

לפני ההכרעה!

אל הישוב היהודי.

השביתה הערבית נגמרה. המלחמה אשר הכריז העם הערבי להגנת זכויותיו הדמוקרטיות עדין לא נסתימה, המערכה הפוליטית להשלמת המלחמה וקציר פירותיה, עוד לפנינו. מאוחד ומלוכד השורות נתמך במיליוני עמי ערב, צועד העם הערבי הפלשתינאי לקראת ימי ההכרעה. השאלה הפלשתינאית הפכה לכלל ערבית. התערבות העם הערבי הגדול ומלכיו לעזרת תנועת השחרור בארץ – הגלוי הראשון לנצחון העם הלוחם.

ששת חדשי הרג והרס עברו על הארץ, ששת חדשי בלהות ומות עברו על הישוב היהודי. דם נשפך. רכוש נשחת, מאות הרוגים ופצועים. חיי עשרות נערים וטף נקטפו באבם. אלפי פליטים, אלפי משפחות מחוסרי–עבודה. מבוכה והתיאשות. מכל אלה שלם ומשלם הישוב היהודי בעד השלית הציונות, בעד פעולותיה הכבושיות הפושעות אשר קוממו כחות עם אדירים למלחמת חיים ומות. ובעוד דם הקרבנות לא נספג, ובעוד קול היריות מזמזם, יוצאת העתונות הציונית במשחק נצחנות אוילית על חשבון הישוב היהודי. היא מעמידה את הפסקת השביתה ככשלון המלחמה, השביתה לא היתה וההתקוממות לא נבראה. היא אומרת לערפל בעיני הישוב היהודי את המערכה העיקרית העתידה ואת כוחות העם הערבי הגדול, ועמלה להקטין את רושם והשפעת תנועת השחרור הערבית על המוני היהודים בארץ ובאשר הם למען טשטש את כשלון הציונות והפריע להמוני היהודים להסיק מסקנות ולקח אמת – ממאורעות אלה לגורלם ועתידם בארץ.

ולבורגנים והמנהיגים הציונים לא די בכוס התרעלה שהשקו זה עתה את הישוב היהודי. הם מטילים את כל כבד המשבר והמצוקה על שכם העובדים ומגיסים את המוני היהודים תחת סיסמאות שוביניות פשיסטיות של כבוש עבודה נגד אלפי פועלים ערבים במושבות ועבודות המדינה – במחירי רעב, של חרם ומשטר כפיה לשמוש בתוצרת עברית וכשרה – במחירים מופקעים. ושל חרם נמל יפו – ועבודה מפרכת בשכר זעום לפועלי נמל תל-אביב. של סחיטת פרוטות העובדים בשם קרן "העזרה ובצרון". המנהיגים הציונים מקשיחים את לבם לסבלות הישוב היהודי, מלבים את השוביניות והכבוש ביתר שאת, אומרים לסחף את היהודים הלאה לגיהנום, להגביר את השנאה הגזעית ולמנוע כל אפשרות של הבנה ושלום עם העם הערבי.

המוני יהודים.

נסיון מר ואכזרי עבר על הישוב היהודי בארץ, ששה חדשי דם ומרירות אלה אל יעברו כלא היו בחיי הישוב הוא, בנפשו ועתידו. בשל עניני קמץ מנצלים אימפריאליסטים אל יוקרבו עוד המוני היהודים קרבן. בשל ציונות אילוזורית כובשת אל יהי היהודי לשמצה ומסרת שנאה לעמי ערב והמזרח, ואל יחוזקו ידי הפשיסטים למיניהם בפולין וגרמניה להגביר את תעלוליהם ביהודים למען הבריחם באלפים, הישוב היהודי בארץ רוצה בצדק. הוא רוצה בתנועת חרות אשר תבטיח לו חיים התפתחות ויצירה עתה לעתיד ולתמיד, הוא רוצה חיי כבוד ולהציל את שם היהודי אשר הציונות ואימפריאליסטים השניאוהו על העם הערבי. הוא רוצה פתרון אשר ימנע אפשרות השנות חדשים אלה עקובי הדם והאש.

ששה חדשי זועה אלה והפסקת השביתה אשרו את דעתנו מתמיד כי "ידידות" והכידונים הבריטיים לא יועילו, כי גורל הארץ והישוב היהודי קשור במלחמת השחרור הערבית. כי הפתרון הנאמן לבעית הישוב היהודי בארץ יקום רק מתוך הברית עם העם הערבי, ברית כנה ונאמנה המשחררת משאיפות כבוש והשתלטות וכל פטפוטי הציונים למיניהם על רצון בהבנה עם הערבים, על דיון משותף ו"שולחן עגול" תחת אפוטרופסות האימפריאליסטים, הנם אך מעשי רמאות על המוני היהודים המעונים. הבנה עם עם ערבי הארץ תקום לא ע"י ציונים ואימפריאליסטים, אלה האחראים היחידים לימי זועה ושפיכות הדמים, היא תקום מתוך שתוף

המלחמה בציונות ובאימפריאליזם ומשחרורה הלאומי והסוציאלי של הארץ. רק הפסקת העליה תבטיח עבודה חיים ושקט לארץ, רק משטר דמוקרטי יבטיח התפתחות לאומית חפשית לכל תושבי הארץ.

ובימים אלה של ההכרעה, לאחר ימי נסיון מרים ועגומים, אנו קוראים לכל הישוב היהודי, לכל העמלים המנוצלים, לנוער - הוא רוח העם ועתידו - לכל אנטי-פשיסט ואוהב חופש, לכל מי אשר יקר לו גורל עמו ועתידו, אנו קוראים למבחן הדרך ללמד מנסיון העבר המר ולא להגרר הלאה אחרי המנהיגים הציונים אשר פשטו את הרגל והביאונו עד הלום, לא להגרר אחרי סיסמאות הכבוש והחרם השוביניות-פרובוק-ציוניות אשר בדמו של הישוב - אנו קוראים להקמת חזית דמוקרטית אנטי-פשיסטית, למלחמה בעד ברית יהודית-ערבית נגד האימפריאליזם והציונות.

בעד הפסקת העליה.

בעד משטר דמוקרטי.

נגד התקפת המנצלים

בעד עזרה למחוסרי עבודה

בעד שכר ותנאים הוגנים לעובדים

נגד סיסמאות הכבוש והחרם השוביניות הפשיסטיות פרובוק-ציוניות.

אוקטובר 1936

הועד המרכזי
של הפ.ק.פ.

1 9 3 7

שני מכתבים*)

מכתב א) **לחלקה של פ.ק.פ. במאורעות האחרונים**

(מכתב למערכת "האור")

הנני חושב לי לחובה לבקשכם לפרסם את דברי הבאים - שהם דברים נכונים בהחלט - בגליון הראשון של "האור" שיוצא על ידכם.

הפצצה לבית הפועלים בחיפה נזרקה ע"י חברי פ.ק.פ. לפי פקודת מרכז המפלגה הזאת.

גם הפצצות בתערוכת תל-אביב הונחו לפי פקודת מרכז פ.ק.פ.

הפצצה ברחוב רמבם-גאולה בחיפה הונחה גם היא לפי פקודת מרכז פ.ק.פ.

הפעולות הנזכרות היו הפעולות ה"עצמאיות" היחידות כמעט של פ.ק.פ. בימי המאורעות (פעולותיה בתור חלק "החזית העממית" - שלחברי פ.ק.פ. היהודים לא היה חלק בה - הן פרשה לחוד, ושם הם מילאו את פקודותיהם של אחרים), אבל לא מפני שמרכז פ.ק.פ. לא רצה בפעולות נוספות, אלא בעיקר מפני שלא נמצא מי שיוציא אותן לפועל. רוב החברים היהודים סרב לפעול פעולות כאלה, וחלק חשוב מחברי פ.ק.פ. היהודים הוצא מהמפלגה בגלל זה.

יתכן כי על צמצום הפעולות מהמין הנזכר השפיעה גם חוות-דעתו של מלך אפשטין, חבר מערכת ה"מורגן-פרייהייט" האמריקני, בהיותו כאן בארץ. בשיחתו בענין זה עם חברי מרכז פ.ק.פ. הוא הביע את דעתו שאם הפעולות מהמין הנזכר תוודענה בקהל, יהיה בזה משום תקיעת סכין בגבם של הקומוניסטים היהודים באמריקה ושל "חזיתם העממית" שם, ומרכז פ.ק.פ. הבטיח לו לחדול מהפעולות האמורות (המעשים בעצמם, כפי שניכר היה מדבריו של אפשטין, לא היו נוראים בעיניו ביותר, רק פרסומם נראה לו כמסוכן מאד).

למרות "מיעוטן" של הפעולות האמורות מרבה מרכז פ.ק.פ. להתפאר בהן בפני הצבור הערבי ולהוכיח בהן את ערך השתתפות מפלגתו בענין הכללי. לעומת זאת אומר מרכז פ.ק.פ. לחברים היהודים כי זריקת הפצצות באה לא לשם הריגה אלא לשם "הבעת מחאה" (אם כי הפצצה בבית-הפועלים בחיפה היתה עלולה לגרום למיתתם של פועלים רבים וביניהם גם ממחוסרי העבודה אשר מנהיגי פ.ק.פ. מדברים אליהם דברים רכים וטובים כל כך).

---

*) עתון "האור" בטאונו של הפלג הקומוניסטי שפרש מפ.ק.פ. פרסם בגליון מס. 1 מיום 7.12.1936 מכתב למערכת הנושא את הכותרת "לחלקה של פ.ק.פ. במאורעות האחרונים." (מכתב א').

בגליון "האור" מס. 2 מיום 7.1.1937 מתפרסם מכתב תשובה (מכתב ב') הכתוב בידי איש פ.ק.פ. נאמן ופעיל במפלגה.

שני המכתבים הנ"ל נתנים בזה במלואם.

המעתיק.

ברצוני להוסיף עוד את הדברים הבאים:

הנני פועל אשר טובת כל העובדים בארץ, כיהודים כערבים, קרובה מאד ללבו, ודרכה של הנהגת פ.ק.פ. בימי המאורעות זעזעה אותי מאד. הנהגה זו המורכבה משוביניסטים ערבים וממספר יהודים מגוונים, אשר כל פעולות המפלגה עשות לפי פקודותיה - משחיתה כל חלקה טובה בתנועת הפועלים הערבית וגם היהודית בארץ, והנני מוצא לנכון לפרסם את העובדות הנזכרות בכדי שהנהגת פ.ק.פ. תהיה נאלצת או לאשר אותן ואז ידע הצבור כולו מי היא הנהגה זו, או להכחיש אותן, ואז ידעו לפחות חברי פ.ק.פ. עצמם - גם התמימים שבהם - מהי דמותה הרוחנית של הנהגה זו.

פועל

מכתב ב) על מכתב ה"פועל" בגליון הקודם של "האור"

=====================================

(מכתב למערכת)

נא לפרסם בגליון הקרוב של "האור" את הערותי הבאות למכתבו של ה"פועל" - "לחלקה של פ.ק.פ. במאורעות האחרונים" - אשר פורסם בגליון הקודם של "האור":

1) בקרת מעין זו שבמכתב הנזכר, כשאין ביסודה הכרה שהמאורעות האחרונים היו פעולת-התנגדות לישבנות ולעוזרתה, הציונות, והם משום כך מוצדקים - אינה אלא יציקת-מים על טחנת הישבנות והציונות.

2) אם נניח כי העובדות הנזכרות במכתב ה"פועל" הן נכונות וכי פעולות פ.ק.פ. אשר מסופר עליהן במכתב ההוא ראויות לגנאי, היה על כותב המכתב לאמור מה הן הפעולות האחרות אשר מן הראוי היה לפעול,לפי דעתו.

3) הערה כללית על "החזית העממית" כאן ועל "החזית העממית" באמריקה בקשר לבקורו של מלך אפשטיין - איננה אומרת כלום. יש או להכיר בנחיצות חזית זו או לדחותה, - מבחינה עקרונית.

4) אין די בהצהרה הסתמית של כותב המכתב, כי טובת כל הפועלים, כיהודים כערבים, קרובה ללבו. כזאת אומרת גם מפא"י וגם מפלגת פוע"צ. חשוב הוא לדעת מהו יחסו של כותב המכתב אל השאלות היום-יומיות של הפועלים והפלחים וכן אל מלחמת-השחרור של העמים הקולוניאליים נגד המשעבדים הישבניים ועוזריהם.

5) מכתבו של ה"פועל", כפי שהתפרסם, לא יכול היה אלא לשמש חומר-תעמולה מצוין לתנועה הציונית.

6) לכל בקורת יש גבולות ידועים. היא יכולה להיות גלויה וחריפה, אבל היא אינה צריכה בשום אופן לסייע למשטר הקיים.

פועלי כל הארצות התאחדו!

אל כל העמלים היהודים בארץ!

הממשלה האימפריאליסטית והמנהיגים הציונים מנסים מחדש לנצל את דרכי מלחמתם הנואשת של ההמונים הערבים המדולדלים נגד המדיניות האימפריאליסטית-ציונית, למען הפקיר את הארץ לשלטון דיקטטורי צבאי בלתי מוגבל, הבהלת גיסות צבא אימפריאליסטי חדש לארץ, הקמת יחידות צבאיות יהודיות העומדות לפקודת השלטון האימפריאליסטי, והחדרת מיליטריזציה שובינית מסורפת, ביחוד בין שורות הפועלים והנוער, למען בצר את יסודות השלטון האימפריאליסטי המדכא והגברת עול שעבודו על המוני העם הערבי והעמלים היהודים בארץ.

הופעות הטרור האינדיבידואלי בין ההמונים הערבים, הנואשים מרעב, חוסר עבודה ודיכוי פוליטי, משחה היא לגלגלי המנהיגים הציונים, ועושות להם שירות רב. הופעות אלו מאפשרות להם ומנוצלות על-ידם למען הכתים את תנועת השחרור הלאומי הערבית ולהציגה בעיני הישוב והעולם כולו כתנועת בריונים, שוד ורצח.

על ידי הסתת שובינית מיליטריסטית מסורפת זו, בעתונות, בתי-ספר, אספות פועלים, גלויי דעת וכו', על ידי דיכוי כל נסיון של מלחמת פועלים להגנת עניניהם ותנאי חייהם, באיומי הרעבה וטרור הסתדרותי, משתדלים המנהיגים הציונים, לסחוף את המוני העובדים ומחוסרי-העבודה היהודים, הרעבים והמנוצלים לחזית לאומית "על מעמדית" ציונית, נגד ההמונים הערבים, למען הגביר עוד ויותר את בהינום השנאה הגזעית בארץ. ככה יוכלו האימפריאליזם הבריטי והבורגנות הציונית להמשיך בשלטון הגזל ודיכוי תושבי הארץ העקוב דם, המוני יהודים וערבים גם יחד.

המאורעות האחרונים הוכיחו לעין כל כי הציונות עונה על הטרור הערבי בטרור ציוני נגדי. המנהיגים הציונים מנסים להעמיד בעיני המוני היהודים את הטרור הציוני כהגנה עצמית. הם אומרים להשכיח מלב ה – פועלים היהודים כי עשרים שנות מדיניות כיבוש ציוני, עשרים שנות מסע כיבוש-עבודה וקרקע נגד הפלח והפועל הערבי, חרם כלכלי בכל צורותיו נגד הישוב הערבי, הם הם הסיבה האמיתית לתהום איומה זו הרובצת בין הישוב היהודי והערבי בארץ.

הממשלה בהמשיכה במדיניות ההרעבה והכיבוש הציוני, החרפת השיטות והרחבת היקף הכיבוש המאורגן ע"י הציונות, נוטלים כל תקוה מלב ההמונים הערבים על אפשרות הבנה ושלום עם היהודים בארץ, המעמידים אותם במצב כלכלי ופוליטי אשר ביאושם משקיפים הם על כל היהודים בארץ כעל ציונים, כעל גוזלי לחמם, כעל אויבי נפש לחופשם הלאומי.

האימפריאליזם הבריטי וידידיו המנהיגים הציונים הנם האשמים האמיתיים לשפיכת דמי היהודים וערבים, לאי הבטחון והשגד המתפשטים בארץ: הפועל היהודי הנסחף בבולמוס ההסתה וההזדינות הציונית, נופל קרבן מדיניות זאת, מקריב וממכן את עניניו החיוניים ועתידו ע"י שתיקתו, ועושה לבלתי אפשרי להמונים הערבים להבדילו ממדכאיו הבורגנים והאימפריאליסטים ולראות בו אח במלחמה להטבת תנאי חיים, לשלום ולחופש.

13 גרוש שכר עבודה קבלנית מפרכת במושבה בעונה הבוערת! הורדת שכר על ידי הקבלנות ההסתדרותית, ירידה כללית בשכר בערך ב 40% עלית יוקר החיים ב 20% במשך השנה האחרונה, הפקרות תנאי העבודה בשוק העבודה, אלפי מחוסרי עבודה למרות הביומים והכבושים, מתיחות ואי בטחון החיים קרבנות דם יהודי וערבי, שנאה גזעית עורת וקדחת של הזדינות – אלה הם תוצאות התקפת מדיניות הכיבוש הציוני המגברת בחודשים האחרונים, תוצאות המסך העליה וכיבוש הקרקע האחרונים בעמק בית שאן, – להמוני היהודים בארץ.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית, הלוחמת לשחרורם הלאומי והסוצ
יאלי של המוני פלשתינה נגד האימפריאליזם הבריטי והציונות, להבטחת עבודה ושלום, חופש ואושר לכל תושביה כיהודים כערבים והנוקטת להגשמת מטרותיה אלה בשיטות מלחמה המועילות לחיזוק והגברת כוח תנועת השחרור, הריהי מתנגדת להופעות הטירור האחרונות בארץ ורואה בהן אך נזק ל-תנועת השחרור הלאומית ומחוץ שהנן משמשות אמתלה בידי האימפריאליזם הבריטי והציונות להגברת הטרור נגד תנועת החופש, הריהן גם מפנות את תשומת לב העם מדרך המלחמה הנכונה לכוון בלתי מועיל ומזיק.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית, הקוראת את המוני העם הערבי להפסיק פעולות מזיקות אלה ולהפנות את מאמציו לפעולות ארגון ואחוד השורות, למלחמה המונית מאורגנת למען שחרור האסירים הפוליטיים, ביטול משפטי המות, ביטול החוקים המיוחדים, שחרור מפלחים מתשלום מסים ויצירת עבודה למחוסריה - קוראת את המוני העובדים היהודים למלחמה בגוזלי שכרם ושלומם, למלחמה בהרעת תנאי העבודה ובעד הטבתם, נגד שיטת הקבלנות ובעד יום עבודה, של 8 שעות, עבודה ועזרה לכל המובטלים מלחמה ביוקר החיים ונגד כיבוש העבודה.

<u>אל תגררו אחרי הסתת הטירוף השובינית הציונית, המגבירה עוד</u>

<u>יותר את רעל השנאה הגזעית בארץ!</u>

<u>פנו למלחמה להגנת עניניכם, נגד הבורגנות הציונית המנצלת המרעיבה!</u>

<u>הלאה ההזדינות המכוונת נגד תנועת השחרור ושאיפות השלום של כל</u>

<u>תושבי הארץ!</u>

<u>תחי הסולידריות הפרולטרית הבין לאומית!</u>

מרס 1937

הועד המרכזי
של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

53)

<u>פועלי כל הארצות התאחדו!</u>

אל ציבור
הפועלים היהודים בארץ !

חברים פועלים!

אנו עומדים ערב האחד במאי. חג הסולידריות הפרוליטרית הבין-לאומי, יום הפגנת ליכוד כל כוחות החופש והקידמה בעולם, כוחות מיליוני האנושות הרעבה, המעונה המתקוממת נגד הרעב והניצול הקפיטליסטי, נגד משטר הדמים הפשיסטי והמלחמה האימפריאליסטית, נגד שעבוד עמים והאדם והמתנערת לחיי דרור ושלום, חיי אושר וקוממיות לעובד לעם ולאדם, נגד המשטר האימפריאליסטי הרקוב ובעד הסוציאליזם.

המשטר הקפיטליסטי, השוקע והמתלבט במשבר כלכלי פרמננטי ובסבך נגודים המחריפים, רואה את הצלתו היחידה לחלוקת עולם חדשה וסבח עולם חדש, בהגברת עול הניצול והדיכוי על המוני העובדים ועמי המושבות ובהתקפה על ברית המועצות. כמו אף פעם קודם לכן גברה התחרות ההזדיינות המבוהלת בין המעצמות האימפריאליסטיות וביחוד הפשיסטיות מיליארדים מתבזבזים למטרות הרג והרס. תעשית המשחית פרחה. רב השפע במחנה האימפריאליזם וזוממי המות והרס.

כוחות הריאקציה והפשיזם העולמי מתלכדים למלחמת דמים נואשת נגד היטיבי העם הלוחם לחיים נגד רוח העם במלחמתו – החזית העממית! תשעה חדשים משתולל המות וקוצר בשורות העם הספרדי. הריאקציה הפשיסטית בראשות היטלר ומוסוליני ממשיכה במלחמתה התוקפנית נגד העם הספרדי, הדימוקרטיה והשלום העולמי, בגלל עמדתה הזדונית של אנגליה בועדה "לאי התערבות" המאפשרת לפשיסטים להרויח בזמן ולסחוט ויתורים על חשבון אלפי גופות ילדים מרוטשים, נשים מרוסקות ומיליוני קרבנות דם מבני העם הספרדי ההירואי. הפשיזם האיטלקי אשר זה עתה ריסק בטנקים וגזים מרעילים את גוף חבש השותת דם, ממשיך ללא הרף בשליחת גייסות כבושׁ לספרד ולוטש את עיניו התאבות אל עבר ארצות ערב הפשיסטים הצרפתים אכולי קנאה למראה נצחונות החזית העממית, מחרחרים פרובוקציות דמים למען הכשילה. האימפריאליזם היפני, ידיד היטלר במזרח, ממשיך לקרוע בגוף סין המבותר, ולהדק את העניבה סביב ברית המועצות. האימפריאליזם הבריטי זורע פצצות והרס מאוירונים על שבטים ההודיים והמתקוממים. באש ודם מדכא הוא את תנועת העצמאות של ארצות ערב את התקוממות שנת-החרשים של העם הערבי הפלשתינאי ועומד כאבן נגף על דרך ביסוס הישיגיהן ואחדותן. בכל אלה אומר הפשיזם העולמי להכשיל את התלכדות חזית המיליונים הארוכה, המקיפה המונים, עמים, ארצות ויבשות, המתגבשת ומתבצרת בנצחונות המלחמה נגד הפשיזם והמאימת להפר ולעשות לאל את מזמות הדם וההרג של הריאקציה העולמית.

מתוך כל אלה מזדקרת מדינת הפועלים היחידה, מבצר השלום העולמי והדימוקראטיה, כמגדלור ומורה דרך להמוני העובדים והמדוכאים אשר הם. הישגי הבניה הסוציאליסטית הענקיים, ההגשמה המוצלחת של "תכנית-החומש" השניה, הנם היסוד להטבה הבילתי פוסקת למצבם החומרי והתרבותי של המוני ס.ס.ס.ר. המשתקפים בקונסטיטוציה הסטלינית החדשה, ומעידים על הניגוד החריף בין המשטר הקפיטליסטי ויתרונות הסוציאליזם. להמוני העם. משפטי מוסקבה האחרונים נגד הטרוצקיסטים, סוכני הפשיזם, וגל ההסתה המטורפת המתנהלת עתה נגד ברית המועצות הנם הוכחה חותכת לליכוד הכוחות הקונטר-ריבולוציוניים תחת הנהגת הפשיזם ההיטלראי בחזית אני-סוביטית מאוחדת והמתכוננת בקדחתנות להתקפה מזוינת על המולדת הסוציאליסטית, והמתכוננת להחליש את כוחות החזית האנטי-פשיסטית אשר ברית המועצות הנה המשענת היסודית לה והכוח המרכז בה.

במערכת ההתכוננות הקדחתנית למלחמה, עמל האימפריאליזם הבריטי להפוך את הארץ למשענת אסטרטגית ובסיס עיקרי לכוחותיו הצבאיים במזרח הקרוב. האימפריאליזם הבריטי והמנהיגים הציונים מנצלים יחד את דרכי מלחמתם הנואשת של ההמונים הערבים נגד הרעב והדיכוי הלאומי להזדיינות מוגברת המכוונת נגד כל תושבי הארץ הרוצים בחופש ושלום. האימפריאליזם הבריטי אשר אין עינינו בקיבוץ היהודים בפלשתינה בלתי-אם הקמת והגברת כוח המשמש לו משענת להבטחת ענייניו הוא האימפריא-ליסטיים, זומם עתה מזימות חלוקת הארץ נגד אחדותה ורצון תושביה, ועלול להפקיר את המוני היהודים בכל רגע שענייניו האימפריאליסטיים יתבעו את זאת. המנהיגים הציונים וביחוד מנהיגי ההסתדרות העמלים לסחוף את המוני הפועלים הרעבים ומחוסרי העבוד וביחוד את המוני הנוער לחזית שוביניות מיליטאריסטית זו, נגד ההמונים הערבים בשם "ההגנה העצמית", אינם נרתעים מאידך להכריז בגלוי על ברית צבאית עם אנגליה להגיש עזרות גופות נוער ופועלים יהודים בסרפנד ובמקומות אחרים לפקודת האימפריאליזם הבריטי להגנת ענייניו.

כמו אף פעם קודם לכן, מכה המשבר הכלכלי והרעב בארץ אלפי מחוסרי עבודה, פועלים ופלחים, מסתובבים רעבים, מספר מחוסרי העבודה היהודים הולך וגדל למרות הכבושים בעונת הקטיף. הכבוש הציוני הבלתי פוסק של אדמות הפלחים בעמק ובגליל, כבוש העבודה במושבות ומשק המדינה, המשך העליה, הפוליטיקה הממשלתית המרעיבה, עוד מוסיפים ומכבידים את עקת המשבר והרעב. הבורגנות הציונית מנסה להיבנות בעזרת מנהיגי-ההסתדרות ע"י שיטות ההרעבה ודלדול ההמונים היהודים. בעזרת מנהיגי ההסתדרות הופקר שוק ותנאי העבודה, השכר ירד, בטול היומית והנהגת הקבלנות למרות רצון הפועלים ברור המקצועות, יום עבודה בלתי מוגבל, חיסול הדרגתי למעשה של האגודות המקצועיות והעברת תפקידיהן לסרדים מכניים וקבלניים, פרוטקציה לכובשים "והגניסטים" יוקר חיים ממאיר והמרושש שכבות רחבות גם של הבורגנות הזעירה, בכל אלה יחד עם ההסתה והסיסמאות השוביניות של ההזדיינות, "תוצרת הארץ", שיטת ההרעבה והשידור ההסתדרותי, מתכוננת הבורגנות הציונית ומשתיה מנהיגי ההסתדרות לדכא כל נסיון מלחמה של הפועלים היהודים להגנה על תנאי עבודתם וחייהם. ומבלי התחשב עם מצב הרעב וחוסר העבודה השוררים בארץ, עם המתיחות הפוליטית ואי הבטחון, עם מצבם וצרכיהם החיוניים של המוני העובדים היהודים בארץ יוצאים עתה מנהיגי הציונות בדרישת סרטיפיקטים ושדיול עליה חדש העלול עוד יותר להחמיר את המצב.

חברים פועלים!

ביום ז של האחד במאי, ביום התגלות כוחות האחדות הפרולטרית ה-אדירה, ביום המגנת התלכדות המוני העם היהודי באשר הם סביב דגל החזית העממית האנטי פשיסטית - קוראה מפלגתנו הקומוניסטית את ציבור הפועלים היהודים בארץ לפקוד את מקומו בחזית מלחמת הפרולטריון העולמי על חופש לחם ושלום, להתנער ולא להגרר אחרי הסיסמאות השוביניות פשיסטיות של המנהיגות הציונית, להפנות את מאמציו למלחמה על הגנת עניניו נגד התקפת הבורגנות הציונית המרעיבה והמנצלת, למלחמה בעד יום עבודה בן 8 שעות נגד הורדת השכר ובעד הרמתו, נגד הקבלנות ובעד יומית, בעד עבודה ועזרה מידית למבוטלים נגד כבוש העבודה, נגד מתן שדיול העליה החדש מפלגתנו הקומוניסטית קוראה ב ומזה את ציבור הפועלים היהודי למלחמה בהסתה ה-שובינית המשתוללת ולהושיט יד אחים נאמנה לאח הפועל הערבי והמוני העם הערבי במלחמה לשחרור הארץ ממדכאיה, בעד פלשתינה משוחררת בלתי מחולקת דמוקרטית המבטיחה שלום וקדמה לכל תושביה כיהודים כערבים.

י ח י 1 ב מ א י !

<u>המות לפשיזם</u>

<u>תחי ספרד דמוקרטית!</u>

<u>יחי העם הספרדי ההירואי!</u>

<u>יחיו החברים הפועלים הפלשתינאים הלוחמים בעד החופש במערכות ספרד!</u>

<u>הלאה הפשיזם והמלחמה האימפריאליסטית!</u>

<u>תחי המולדת הסוציאליסטית מבצר הדמוקרטיה והשלום העולמי!</u>

<u>הלאה ההזדיינות המכוונת נגד תנועת השחרור בארץ ושאיפות השלום של כל תושביה.</u>

<u>הלאה האימפריאליזם הבריטי ובת בריתו הציונות!</u>

<u>הלאה השוביניות!</u>

<u>תחי הסולידריות המהפכנית הבינלאומית!</u>

הועד המרכזי

של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

39 באפריל 1937

55)

(1 במאי 1937)

פועלי כל הארצות התאחדו!

אל כל העמלים היהודים בארץ !

ביום האחד במאי מסכם הפרולטריון הבין לאומי את מלחמותיו, נצחונותיו ומפלותיו, ובמסרו לו דין וחשבון מכל זה, מאוחד ומלוכד מעמיד הוא את דרישותיו וסיסמאות מלחמתו נגד המנצלים.

גדולים ועצומים הקרבות והניצחונות של הפרולטריון העולמי בזמן האחרון. מלוכד בתנועת האיחוד של האגודות המקצועיות, עובר הפרולטריון בכל העולם מהגנה להתקפה במלחמה בעד חופש ושלום.

ממשלת "החזית העממית" בצרפת אשר הנהיגה את שבוע בן 40 שעות, העלאת השכר, חוקי ביטוח סוציאלי, העם הספרדי ההרואי אשר בחלקו נפל הכבוד לנהל את המלחמה המזוינת נגד הפשיזם העולמי הסולידריות והעזרה אשר הגיש ה-פרולטריון הבין לאומי וביטויים היפה ביותר - בריגדת הגבורים הבינלאומית, בסוסה והצלחתה הכלכלית של ברית המועצות והטבת מצבם החמרי והתרבותי של המוני תושביה, גל השביתות האדיר שהתפשט על פני כל כדור הארץ, ההתקוממות הבלתי פוסקות של העמים הקולוניאליים המדוכאים - כל אלה הנם ביטוי לרוח-מלחמה העז המפעם בקרב העמלים של כל העולם בעד העתיד.

מה יש לציין באותו הזמן בחיי צבור הפועלים היהודי בארץ? - המשבר הכלכלי הולך ומחריף, שכר העבודה ירד למטה מכל מינימום, חוסר העבודה הולך ורב, משפחות פועלים מוצאות לרחוב מדירותיהם ובשארית בלי גג לראשם, יוקר החיים הולך ועולה! מנהיגי הסתדרותנו במקום לעמוד בראש, ולהניע את האפרט ההסתדרותי אשר חי מפרוטותינו רוויות הזעה למלחמה בעד הקלת סבל העוני, בעד עבודה וסיוע על חשבון ה- 7 מליון לירות אשר גזלה הממשלה מאת תושבי הארץ ע"י שוד המסים, במקום להלחם בעד הרמת השכר, נגד יוקר החיים והדירות, ובעד לחם וגג מעל לראשם של מאות משפחות הפליטים על חשבון עשרות אלפי הלירות שאספה למטרה זו - במקום כל זה מחניקה הבירוקרטיה ההסתדרותית כל קול הקורא למלחמה בעד דרישות אלו.

- לעומת זה לא פוסקת היא מלהבטיח "אבל אך ורק להבטיח עבודה ל"מחר" לכתוב בעתונים על חוסר בידים עובדות, להעביר "גיוסים" למושבות בשכר הרעבה ובקבלנות, בשיטת הפרוטקציה במשרדים הקבלניים והסוכניים אומרים מנהיגי הסתדרותנו לפלג את ציבור הפועלים לשני מחנות אשר האחד מהם יהיה של אלה אנשי "ההגנה" "ואנשי שלומנו" והשני של פועלים "מתם" מתמרמרים רעבים ומחוסר עבודה. הזנחה גמורה וחוסר כל פעולה להרמת שכרו ותנאי חייו של הפועל מעדות המזרח והפלייתו לרעה בחלוקת העבודה, אלה דרכי המנהיגות ההסתדרותית! במקום מלחמה להטבת מצבנו קוראת היא ושולחת אותנו לעמק ולגליל בשכר...אוכל ולינה. ובעד שכר עבדים זה רוצה היא שנעמיד את חיינו בסכנה, נשפוך את דמנו ודם זולתנו ונבעיר עוד יותר את אש השנאה הגזעית בארץ! במקום לחם נותנת היא לנו רובים! במקום דירות זולות - אוהלים צבאיים בסרפנד! במקום סיוע למובטלים מתמסמסת היא בכספי קרן חוסר העבודה לקנות נשק ובנין קואפרטיבים לאנשי הפרוטקציה שלה. שום מלחמה נגד הקבלנות אפילו נגד מורידי השכר! בקיצור: במקום מלחמת מעמדות - שנאה גזעית והזדיינות, הרג!

חברים פועלים!

ביום האחד במאי קוראים אנו אתכם לשילוב שורותיכם במערכת מלחמת הפועל בכל העולם ובמקום רובה וכידון להושיט יד אחים לכל הפועלים והעמלים מבלי הבדל גזע ועם בארץ. למלחמה נגד פילוג ציבור הפועלים היהודי בארץ. בעד הסתדרות אחידה וחזקה הנלחמת בעד הרמת השכר, ביטוח סוציאלי, סיוע למובטלים, נגד יוקר החיים והדירות, נגד הכיבוש והרעב ובעד השלום והחופש של כל תושבי הארץ.

יחי האחד במאי!
מות לפשיזם! תחי הריפובליקה הספרדית המשוחררת!
יחיו פועלי פלשתינה הנלחמים בגבורה בעד החופש במערכות ספרד!
יחי יום העבודה של 8 שעות! הלאה הקבלנות!
תחי המלחמה בעד עבודה יומית ושכר עבודה הוגן
הלאה הפרוטקציה!
תחי המלחמה בעד עבודה, סיוע, לחם ושלום לכל העמלים והמנוצלים בארץ

האחד במאי 1937

מניף תל-אביב פ.ק.פ.

פועלי כל הארצות התאחדו!

אל כל ציבור הפועלים היהודי בארץ

חברים פועלים!

מעל לראשו ומבלי לשאול בדעתו של ציבור הפועלים נחתם הסכם העבודה בין המנהיגים הציונים, שוב הפעם הוכח לעין כל ערכן הממשי של ההכרזות על הדמוקרטיה בהסתדרות הציונית. הכל סודר ונחתם, ואחרי ככלות הכל העמידו המנהיגים הציונים את הציבור בפני העובדה הקיםת של הסכם חתום.

לפני שנתיים דחה ציבור הפועלים בכח אירגונו והכרתו המעמדית את הסכם השעבוד "בן גוריון-ז'בוטינסקי" עם המפלגה הציונית - ריביזיוניסטית, עתה לא העיזו המנהיגים הציונים לבוא בהסכם פוליטי גלוי והסתפק בהסכם עבודה לחלוקתה ברור היה, שציבור הפועלים הנתון במצוקת רעב וחסר עבודה הגוברת והולכת היה דוחה בבוז ושאט נפש כל נסיון של כריתת הסכמים פוליטיים המכונים נגדו ונגד חפש מלחמתו להגנת עניניו, ביחוד עתה, כשהבורגנות הציונית מגבירה את התקפתה על השיגיו האלמנטריים ביותר של הפועל היהודי המאורגן ומורידה את רמת חייו לזו של הפועל הערבי.

ברם, נוכח העסקת המשבר הכלכלי בארץ וגידול חסר העבודה והרעב בין ההמונים היהודים ונוכח המצב הפוליטי בארץ, התגברות תנועת השחרור ואפשרויות צמצום הציונות, עמלים המנהיגים הציונים להעמיד מול כל אלה חזית ציונית מאוחדת בשטח הפוליטי אחוד הספ"אי עם השו"הצ ושאר, הבנות לקונגרס משותף עם הרביזיונסטים (בשטח הצבאי, אחוד שתי ה"הבנות" בשטח הכלכלי הסכם העבודה. מתפקידה של חזית זו להעמיד מחנה צבאי מאומן של המוני פועלים ונער יהודי לשירות האמפריאליזם הבריטי, להגביר את כשר ההתקפה הציונית נגד דרישותיהם הדמוקרטיות של ההמונים הערבים ולחזק עוד יותר את התקפת הבורגנות הציונית על תנאי עבודתם ורמת חייהם של ההמונים העובדים היהודים ולהכשיר ע"י כך מחנה של אלפי מחוסרי עבודה רעבים למסע כיבוש נגד הפועל הערבי.

למען כסות על כוונותיהם הכיבושיות נתנו המנהיגים הציונים להסכם זה צורה של הסכם חלוקת עבודה צודקת בתנאים הוגנים. אולם 20 שנות ציונות לימדו את ציבור הפועלים להכיר את ערכן הממשי של הבטחות ודיבורי המנהיגים הציונים על דאגתם לעניני הפועל. זה רק לפני חדשים מספר התריעו המנהיגים הציונים בקולי קולות על פתרונם לחו ר העבודה ע"י הכיבושים והגיוסים 8000 פועל ופועלת יהודים גויסו לפרדסים בכוח הרעב והטירור ההסתדרותי, איומי ההרעבה וההוצאה מההסתדרות. 8000 פועל ופועלת גויסו לנישול הפועל הערבי ממקום עבודתו. בפני 8000 העמיד הפרדסן את התנאי שכר רעב, ומנהיגי ההסתדרות הציונים לא נרתעו מלהפקיר את הפועלים - אחרי חדשים רבים של חסר עבודה ורעב בעיר - לעבודה קבלנית מפרכת בשכר 15 - 12 גרוש בפרדסי השרון והשומרון. עתה עם גמר עונת הקטיף מסתובבים רוב אלה האלפים המגויסים בערים ובמושבות ללא יום עבודה, רעבים ומיואשים. מכל הבטחון וההצלה שנתנו המנהיגים הציונים לפועלים אלה לא נשאר מאומה זולת ה"עבודה העברית" בשכר ירוד ודלדול העובדים הערבים ע"י נישול הפועל הערבי.

למוד נסיונות מרים של בגידות והפקרת עניניו ע"י המנהיגים הציונים - חייב ציבור הפועלים לעמוד הפעם על משמר עניניו, ולדרוש מאת המנהיגים הציונים את הגשמת הבטחותיהם בהסכם הנוכחי בדבר לשכה מאוחדת על יסוד הרשמה אישית ותנאי עבודה הוגנים. וללחום להגשמתן. מאידך, רבות הסכנות הצפויות לנו מניסוחו של ההסכם. אף הפעם לא שכחו המנהיגים הציונים להשאיר להם פתח לפרוטקציוניזם מפלגתי

ע"י שיטת חלוקת העבודה לפי אחוז המאורגנים. ולא לפי אחוז מחוסרי העבודה בהסתדרויות, כבר למפרע מחלקים ביניהם "המנהיגים" את משרות הפקידות, על חשבון המסים הכבדים הרובצים על שכם הפועל. כבר מראש בולטת הכוונה להפוך את ההסכם לקנוניה בין מפלגתית ע"י הבטחת באות-כוח מפלגתית ולא אישית פועלית "להסתדרות העובדים הלאומית" בועדי המקום. אף במלה אחת לא הוזכרה בהסכם זה דרישת ציבור הפועלים לעבודות צ ציבוריות מהעיריות והממשלה ולסיוע.

פוע"צ לזרמיהם ופלגיהם אומרים לדוג דגים במים העכורים של התמרמרות המוני העובדים מדרך המנהיגות הציונית, ע"י הכרזות "שמאליות" בביכול וקריאה לדחית ההסכם. קריאתם זו מגלה את "דאגתם הכנה" לעניני ציבור העובדים. קריאתם זו למעשה פירושה להמשיך הלאה במלחמת אחים ושפיכות דמי פועלים הדדית על פת לחם ויום עבודה לשמחתם ולהנאתם של הקבלנים והמנצלים למיניהם.

חברים פועלים!

מפלגתנו הקומוניסטית הפלשתינאית מושיטה את ידה הנאמה אליכם, אל כל הפועלים היהודים בארץ, מבלי הבדל השתייכות אירגונית והשקפה פוליטית וקוראה אתכם למלחמה מלוכדת על עניניכם ולעמוד על משמר הגשמת הבטחות ההסכם בדבר לשכה מאוחדת לחלוקת עבודה ע"י תור והרשמה אישית בתנאי עבודה הוגנים לכל פועל יהודי בארץ.

בציבור הפועלים המאורגן, רק ואך בו תלוי הדבר אם ישמש ההסכם הנוכחי אמצעי להסבת מצבו הירוד, להרמת שכרו, מעבר לעבודה יומית והגשמת עבודות ציבוריות וסיוע מהעיריות והממשלה, או שוב הפעם יאופשר ל"מנהיגים" לספסר בזיעתו, דמו ולחמו של העובד למען הגביר עוד יותר את התקפת הכיבוש הציוני, המוסיף עוד שמן לתבערת השנאה הגזעית בארץ והעלול לעזור להמלת תושביה לתוך קלחת דמים חדשה.

חברים פועלים!

מחאה נגד חתימת ההסכם מבלי לשאול בדעתכם!

הלאה כיבוש העבודה המרעיב את פועלי שני העמים!

תחי המלחמה המלוכדת של כל ציבור הפועלים היהודי על לחם ועבודה!

דרשו הגשמת לשכה מאוחדת על יסוד הרשמה אישית לחלוקת עבודה, בתנאים הוגנים!

הלאה עם שיטת האחוזים הפרוטקציוניסטית!

בעד בחירות אישיות לועדי הפועלים המקומיים!

בעד הסתדרות פועלים אחידה של כל הפועלים היהודים בארץ!

יוני 1937

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הועד המרכזי

פועלי כל הארצות התאחדו:

אל הישוב היהודי !
אל המוני העמלים בארץ !

לאחר 20 שנות ציונות וחלומות ממלכתיים על מדינה יהודית "משני עברי הירדן", בהם הוליכו האימפ. הבריטי והמנהיגים הציונים, שולל מאות אלפי יהודים, אומרים הם עתה ומכינים יחד את חלוקת הארץ. לאחר חדשים רבים של צפיה ותוחלת, חיי אי בטחון וקרבנות דמים, מתיחות מתמדת ושנאה לאומית אוכלת, משבר כלכלי מעמיק ומצוקת חוסר-עבודה ורעב - אלה תוצאות המדיניות האמפ'. להמוני היהודים והערבים בארץ - אומר עתה האימפריליזם הבריטי, ביד ועדתו המלכותית ומאיים להביא מכה קשה על הארץ ושאיפות השלום והקדמה של יושביה ע"י החלוקה.

ע"י החלוקה ותחת איצטלת-צביעות של "ריצוי שני הצדדים", וברק "עצמאות" מטעה, זומם האימפ. הבריטי למעשה, לחזק את עמדותיו הצבאיות הוא, להבטחת עיניניו האימפ. ובסוס שלטונו בפינה זו של עולם, נוכח סכנת המלחמה החדשה וההתחרות האימפריליססית בים התיכון ונגד התנערות המזרח הערבי לאחדותו ועצמאותו.

ע"י החלוקה ותחת איצטלת "המדינה היהודית" ו"הצבא היהודי" מתכונן האימפ. הבריטי להקים אגרוף מזויף למענו ובסיס ולכחותיו הצבאיים, לנצל ולהפקיר לכך את דמי המוני יהודים ונער יהודי, נגד תנועת העצמאות הערבית ומלחמות המוני העובדים היהודים להטבת תנאי חייהם.

ע"י החלוקה ותחת איצטלת "המדינה היהודית" זומם האימפ. הבריטי למעשה למהשיך במדיניות לפיצול ארצות ערב מתוך גבולות פלשתינה, ולהגביר עד כדי סירוף את המתיחות והשנאה ליהודים מצד המוני העם הערבי בארץ ובכל ארצות ערב, לכון את המרירות נגד הגוף היהודי "העצמאי".

ע"י החלוקה ותחת איצטלת "המדינה היהודית אומר האימפ. הבריטי להמשיך ולרכז עוד אלפים בארץ לרשותו ולצרפם לצבא מחוסרי העבודה ללא התחשב עם יכלתה הכלכלית של הארץ ושועת הרעב של המבוטלים בה. מבלי התחשב במכת המשבר דוחק המצב הכלכלי, חוסר העבודה והרעב הפושים בין המוני שני העמים בארץ, מתכונן עתה האימפ. הבריטי להכות מכה הורסת את כלכלת הארץ, לשבור את אחידותה ולהוסיף לקטנותה, צרותה ועניה, הרבים גם בלאו הכי.

והמנהיגים הציונים? - לאחר שתיקה ארוכה, והתראות דימגוגיות ב"התנגדות" לחלוקה, מ ו פ י ע ם ע ת ה מ נ ה י ג י ה צ י ו נ ו ת, ב ג ל ו י ל מ ע ן ה ח ל ו ק ה. אלה אשר הביאו את המוני היהודים עד הלום בהבטחות שוא שנתבדו, אשר עוללו גיהינום של דמים, שנאה וחיי אי בטחון להמוני היהודים בארץ; אלה אשר הביאו המוני אלפי יהודים ארצה, המקירום עתה לחיי רעב וחוסר עבודה, הפכו יהודים פלשתינאים לפליטים נודדים ורעבים בארצם, אלה המורידים במו ידיהם שיטות הרעבה וסרור את רמת חיי הפועל בעבודות כיבוש ומכריחים אלפי פועלים, לעבודת קבלנות מפרכת בשכר 13 גרוש ליום במושבה; אלה המדכאים בטירור, כל ניסיון מלחמה של פועלים להטבת תנאי חייהם, שוברים שביתות פועלים הדורשים 8 שעות עבודה יומית, במקום קבלנות והרסת השכר הזעום, אלה המכים ואוסרים פועלים מחוסרי עבודה, המפגינים ללחם ועבודה ומבקום זה נותנים להם הבטחות, במקום סיוע; דבורים על עזרה! אלה אשר אינם שואלים לדעת הישוב והפועל בשאלת חייו ועתידו ומנהלים פוליטיקת סתרים "מגבוה" על הסכמים וחלוקות; לא יפלא אם כל אלה המנהיגים ה - ציונים ובראשם ויצמן ובן גוריון מוכנים עתה - נוכח התגלות כשלון האימפ. הבריטי ומדיניותו הציונית - לפנות עורף לכל הבטחותיהם, ולא רק להסכים באונס לחלוקה לשם חיזוק האימפ. הבריטי, אלא שהנם מ - "הלוחמים האמצים" לפתרון "גזורו" זה.

תכנית חלוקה זו אשר האימפ. הבריטי אוסר לכוף על הארץ בהסכמת

המנהיגים הציונים הנה בניגוד לעניני ושאיפות השלום והאחדות

של המוני שני העמים בארץ כאחד. העם הערבי הנושא את עיניו לאיחוד כל ארצות ערב ולעצמאותו לא יסכים לקריעת וביתור הארץ, וילחם בחלוקה בכל כוחותיו. המוני היהודים בארץ הכמהים לחיי שלוה קיום אנושי וקוטסיות לאומית בתוך הים הערבי הסובב, הגועש לשחרורו, לא ילכו שולל בברק הממלכתי המטעה, וידחו את מחנק הקסרקטין הבריטי על נמליו, אוירוניו וצבאותיו, המתחפש באיצטלה יהודית. המוני העובדים היהודים ידעו להעריך את הסכנה הנשקפת להם מהחלוקה, אשר תחזק את האימפריליזם על הונם, כספם ומיסיהם ואשר תקשה על חופש אירגונם ומלחמתם להטבת תנאי חייהם. המוני הפועלים היהודים ידחו כל נסיון אשר יגביר עוד יותר את תהום השנאה הגזעית בארץ ואשר יחליש את כוח מלחמת הפועל היהודי בארץ, לשחרורו. המוני הישוב היהודי יבינו כי "יציר" חדש מטעה זה, בצורת "מדינה יהודית עצמאית" ברצועת החוף, ביחסי הכוחות הנוכחיים בארץ, בא קודם כל לשם חיזוק האימפ. הבריטי ומעמיד את הישוב היהודי וגורלו בסכנה תמידית בתוך מערכת הכוחות האימפריליסטים, נוכח מלחמת העולם החדשה ומלחמת החופש של העמים נגד האימפ. הבריטי.

חברים פועלים!

נוכח הסכנות האורבות לארץ ועתיד הישוב היהודי ממדיניות החלוקה, הרעבת ההמונים וההזדיינות של האימפ. הבריטי והמנהיגים הציונים. קוראת מפלגתנו הקומוניסטית את המוני הישוב בארץ להיות ערים לגורלם וקוראה את ציבור הפועלים היהודי, לעמוד על משמר בני הישוב ועניניו הוא, ולהתיצב בראש המלחמה בתוך הישוב לסיכול מזימות החלוקה והפקרת אלפי משפחות עובדים לרעב, נגד זוממי הימים, המחלקים, והמרעיבים למיניהם בעד לחם ועבודה, שכר הוגן ואחדות הארץ.

אל תתנו למנהיגיכם להשתמש הלאה בשתיקתם. דרשו באסיפות תשובה

ברורה מהמנהיגים של עמדתם לשאלת החלוקה !

אל תתנו לסתום את פיכם בהבטחות ריקות על עבודה !

דרשו ממנהיגי הסתדרויות העובדים להתיצב בראש המלחמה והדרישה

מהעיריות והממשלה לעבודות ציבוריות בקנה מידה גדול וסיוע מידי!

הלאה ההזדיינות האימפריליסטית תחת איצטלת ה"מדינה היהודית"!

בעד אחדות הארץ, קידומה ופריחתה לטובת כל יושביה !

תחי פלשתינה מאוחדת דמוקרטית!

תחי הסולדריות הפרולטרית הבין לאומית!

1937

הועד המרכזי של
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

תמונה חיה לועידת בלודאן

לפי נאומי המנהיגים והחלטות:

בימים אלה גמרה ועידת בלודאן את עבודתה. ועידה לאומית ערבית זו אשר ייצגה את כל ארצות ערב היתה מהבטויים החזקים ביותר לשאיפות האומה הערבית ואחדות מנהיגיה בתמיכתם לערבי פלשתינה וההגנה על אחדות הארץ, הבלויים החזקים ביותר בועידה היו הרצון להבטיח פתרון לשאלה הפלשתינאית בדרך שלום והבנה וכמו כן הנכונות לתמוך בערבי הארץ בכל אמצעי המלחמה במקרה של הגשמת המדיניות האימפריאליסטית הבריטית וכפית החלוקה בכח.

לפסה מביאים אנו קטעים מדברי המנהיגים בועידה ומהחלטותיה המאשרים את הערכתנו זו!

הערבים מתכוונים רק להגן על קיומם

מדברי הועד הערבי העליון בועידה:

"הערבים הכריזו ומכריזים בגלוי כי כל כוונתם היא הדיפת ההתקפה עליהם, והבטחת קיומם ועצמאותם בכל הארצות הערביות, על יסוד כריתת הסכם דוגמת עיראק, מצרים וסוריה - פתרון זה, הנו הפתרון הטבעי וההגיוני. מה שנוגע לתושבים היהודים הריהם מוכנים להבטיח את זכויותיהם בתור מיעוט אשר יתמזג בקיום הממשלה החדשה העצמאית כמו בכל ארצות התבל".

הערבים אינם דוחים שלום והבנה

מדברי נג'י אל סוידי - ראש הועידה בנאום הפתיחה:

"המנהיגים הציונים מנסים לתאר את האומה הערבית כדוחה כל שלום והבנה וכדוחה כל פשרה. ואמרו כי האומה הערבית דחתה כל הצעה ודיון בענין זה. ואני אומר כי האלמנט החושב והמשכיל ומנהיגות האומה הערבית אין ליחס להם את התעמולה הכוזבת הזו. האומה הערבית בכל מלחמתה שואפת רק להגן על קיומה. והאומה אשר אינה מדכאה את היהודים - המדוכאים ברוב פנות העולם - לא תדכא את היהודים בפלשתינה. ואולם האומה לא תסכים לעולם שהיהודים יהיו מכשיר להוציאה מארצה. וברצוני כי תדע דעת הקהל העולמית כי האומה הערבית לא הוכתמה במאומה מתעמולת הציונים המטעה".

מההחלטות הפוליטיות של הועידה

" אין הערבים מסרבים להושיט את ידם לכל העמל למען השלום, אולם יחד עם זה הם מעמידים תנאי ליהודים, להכיר בביטול כוונותיהם הפוליטיות והגזעיות בארץ. חלף זה מקבלים הערבים להבטיח עמדה ליהודים בארץ, כמו בכל הארצות הסרות לפי חוקי חבר הלאומים".

-- שלום ואחוה -

מנאום נביה אל עזמע ראש ועד הגנת פלשתינה בסוריה:

"האימפריאליזם מתכוון בחלוקת הארץ לשלוט על שפלת החוף היקרה, בתור בסיס לחזוק שלטונו במקומות אחרים, למען הכשיל את אחדותנו ולהפריע להגשמת שאיפתינו בתור אומה ערבית השולטת על חיי הארץ לטובת העם - <u>אומה ככל האומות מבחינת הזכויות והתפקידים בפעולה למען ביסוס השלום העולמי והאחוה האנושית.</u>

על הערבים להיות לכן, חזית אחת במלחמה נגד האימפריאליזם בצורותיו השונות, וביחוד תכנית החלוקה, ועליהם לפעול בכל כוחותיהם ולהשתמש בכל האמצעים להדיפת סכנת החלוקה המאימת על פלשתינה והערבים בכלל".

החלוקה גורם להמשכת המהומות

"הועידה רואה בפתרונות והצעות הועדה המלכותית וביחוד בתכנית החלוקה, קפוח גמור לזכויות הערבים הנוגע לאומה הערבית בפלשתינה וארצות ערביות אחרות סכנות פוליטיות, כלכליות, חברותיות ולאומיות.

לכך מחליטה הועידה לדחות דחיה מוחלטת את הפתרונות וההצעות האלה, המהווים התנקשות גלויה בזכויות הערבים, אשר לא יסכימו לה לעולם והועידה קובעת כי הצעות אלה אינן יכולות להיות דרך לשלום ולבטחון בארץ, אלא להפך, גורם להמשכת המהומות והתרחבותן. הועידה מכריזה כי הפתרון הטבעי והצודק הוא, בהכרת הארץ כיחידה שלמה, בטול המנדט אשר הוכח כשלונו וכריתת הסכם והקמת ממשלה עצמאית סוברינית דוגמת מצרים, סוריה ועיראק, אשר תשמור על זכויות התושבים היהודים, מפיעוט כמו כל המיעוטים בעולם".

שאלת פלשתינה שאלת העולם הערבי כלו

מהכרזות הועידה:

"הועידה הלאומית הערבית, המיצגת את כל ארצות ערב מכריזה, כי פלשתינה היא ארץ ערבית וכי היא היתה והנה חלק בלתי נתן לחלוקה מהמולדת הערבית וכי בעיתה אינה בעית ערבי פלשתינה בלבד, אלא בעית הערבים בכלל וכי מתפקיד הערבים והמוסלמים בכל מקום, רזמן ללחום מאוחדים להצלתה ושחרורה ואחודה עם יתר ארצות ערב".

העולם הערבי יהדוף כל התקפה על פלשתינה

מנאום נביה אל עזמע - באי כח ועדת הגנת פלשתינה בסוריה:

זכותנו על מולדתנו היא חזקה יותר משתצטרך להכרזה למען הוכיחה. זכותנו במ דתנו היא חזקה יותר מאשר תוכל איזו הכרזה שהיא לבטלה. ואולם אם ההגנה על זכות זו תביאנו להתנקשות באיזה כח שלא יהיה הרינו מקבלים זאת ומתכוננים לכך - כי כל התנקשות על חלק ממולדתנו הנה התנקשות על האומה הערבית כלה ומהווה סכנה לקיומה. כלנו נקום להגנתה בכל א מ צ ע י ה מ ל ח מ ה"

עבר הירדן תדבר בדם קרבנותיה

מנאום ד"ר אבו ג'נימא - בא כח ועד הגנת פלשתינה בעבר הירדן:

"עבר הירדן מחויבת להביע את דעתה במה שנוגע לפלשתינה כי הנה שותף לאסון המאים. עבר הירדן כבר אמרה את דברה בהתקוממות הפלשתינאית הראשונה, והיא תגיד את דברה בהתקוממות השניה לבטח. דברה זה יהיה יותר משאמרה לראשונה כי קרבנותיה הקדושים הם אשר יגידו את דברה השני על מזבח החפש"

הערבים מוכנים להגן על פלשתינה בנשק

מנאום נג'יב אל סוידי - ראש הועידה הערבית בא כח עיראק

"מתפקידנו כאן לא לפרט בהוכחות על זכות ערבי פלשתינה בארצם. ואם רוצות הארצות הערביות שקולן יהיה נשמע, ולגלות לכל את זכויות הערבים בכלל על פלשתינה, עליהן להתכונן להגן על פלשתינה הגנה מזוינת"

הלבנון מסור ברגשותיו ותמיכתו לערבי פלשתינה

מנאום ביאד אל סלח - בא כח ועד הגנת פלשתינה בלבנון:

"עמדת ורגשות הלבנון הערבי כלפי שאלת פלשתינה, אינו נבדל מעמדת ורגשות שאר חלקי המולדת הערבית הגדולה. והלבנון מוכן להקריב למען פלשתינה בכל מה שתקריב כל ארץ ערבית אחרת".

מצרים - הראשונה בהגנה על ערבי פ ל ש ת י נ ה

סנאום עלובה בשה - בא כח ועד הגנת פלשתינה במצרים:

"ואם אנו מכריזים כי שתפקיד האומה הערבית להגן על פלשתינה הריני אומר כי הראשונה להגנת פלשתינה היא מצרים. ובשם הועידה הנני דורש כי תפנה כל מצרים, העם והממשלה, להגנת ערבי פלשתינה.

כשהם רואים את עצמם תלויים בין החיים והמות

מדין וחשבון הועדה הפוליטית:

"ואם כי הערבים אינם להוטים אחרי האיבה והמלחמה לשמם, אלא שעמדתם בשאלת פלשתינה היא עמדת המגן על קיומו, הרוצה להנות בזכותו הטבעית לחפש ועצמאות בארצו, הרי שבטבע הדברים שאין ביכלתם לעמוד חבוקי ידים נוכח העקשנות להגשים את מדיניות הדכוי המזיקה לקיומם ועניניהם בכל ארצותיהם. ולהם הזכות המלאה להגן על קיומם נגד ההתקפה והדכוי בכל האמצעים האפשריים ביחוד כשהם רואים את עצמם תלויים בין החיים והמות".

"סבלנות האומה הערבית כבר תמה"

מהחלטות הועדה הפוליטית:

"נוכח מפנה האימפריאליסטי הנוכחי של הממשלה הבריטית ותמיכתה בשאיפות הציוניות על חשבון הערבים, מכריזה הועידה כי סבלנות האומה הערבית כלפי כל אלה כבר תמה, וכי הידידות ביניהן עומדת על פרשת דרכים. ואם לא יכריח העם האנגלי את ממשלתו לחדול ממדיניות זו, יבערו הערבים את חצנם מכל שתוף או כריתת ברית אתם, ומכריזים כי יהיו נאלצים לקבל את כל האמצעים ושיטות המלחמה אשר תשמור על קיומם בתור אומה הדורשת חיים והראויה להם".

"ערבי פלשתינה מוקפים בתמיכת האומה הערבית"

מהחלטות הועידה:

"הועידה שולחת את ברכתה ערכתה ותודתה לעם הערבי בפלשתינה לקרבנותיו שהקריב והכאבים שסבל בהגנתו על לאומיותו חפשו ועצמאותו הועידה מביעה את אמונתה החזקה כי הלוחמים בארץ ההיא ואנשי הועד הערבי העליון יגיעו לבטח למטרותיהם כי הנם צועדים לקראתן מוקפים בתמיכת האומה הערבית המביטה לשאלתם כעל שאלת הערבים כולם.

הוצאת הועד המרכזי
של פ.ק.פ.

ספטמבר 1937

מניעת החלוקה- מניעת מארעות חדשים!

במקום נקמה ודם - הבנה עם הערבים

התנקשויות הדמים בימי הדמים האחרונים מאיימות לגרר מארעות חדשים בארץ. האימפ. הבריטי המאמץ את כל כוחותיו בארץ ומחוצה לה להגשמת תכנית החלוקה ו.דכא כל תנועת התנגדות לחלוקה בארץ ובארצות ערב, מגלה עקשנות יתרה להגשמת תכניתו ויהי מה, למרות התנגדות תושבי הארץ. בעמדתו ופעולותיו אלה מגביר הוא את המתיחות ומצב אי הבטחון הורים [sic] ומאים לסחוף את הארץ למארעות איומים חדשים. האימפ. הבריטי במדיניותו ועקשנותו להגשמת החלוקה, הוא הוא האחראי לכל המתרחש ומה שעלול להתרחש בארץ, הוא האחראי הראשון גם לקרבנות הימים האחרונים.

מנהיגי הציונות והקונגרס, אשר קבלו את החלוקה ועוזרים עתה על יד בריטניה להגשמת התכנית, מדכאים כל צל של דימוקרטיה בתוך הישוב לכל קול יהודי המתנגד לחלוקה, ולמעשה סוחפים את הישוב היהודי לקראת סכנות איומות עם החלוקה ולזועות דמים חדשים, נוכח עקשנות האימפ. הבריטי להתגברות מלחמת ארצות ערב והאסלם נגד חלוקת הארץ. ודרך הנקמה הפרובו-קציונית מצד ה"הבנה" הציונית, אשר התגלתה בבהירות במארעות הימים האח-רונים, איננה עשויה להשקיט את הרוחות, אלא להוסיף שמן על המדורה על חשבון הישוב היהודי, דמו ולחמו.

המוני הישוב היהודי!

המוני היהודים והערבים בארץ גלו את התנגדותם לתכנית החלוקה הב-ריטית ואת הכרתם לסכנות, שהיא נושאת אתה להם. בהתגדותם זו הביעו המוני הארץ את רצונם וכמיהתם לשלום משטר בטחון אמת ואשר יצר את התנאים ליציבות ופריחה כלכלית. מלחמת המוני הארץ למניעת החלוקה, היא הנה מלחמה נגד סכנת מארעות בזמן הנוכחי הנה בנגוד לעניני תנועת השחרור בארץ, בנגוד לעניני היהודים והערבים כאחד. המוני הארץ מעונינים עתה בשמירת השקט והסדר. הפרת השקט עתה תביא נזק למאמצי ארצות ועמי ערב והאסלם במלחמתם הפוליטית למניעת החלוקה. הפרת השקט והבטחון תביא לישוב היהודי, מחוץ לזועות וקרבנות דמי, גם שועת רעב וחסר עבודה איומים. כבר כיום משפיע המצב הפוליטי הבלתי יציב בארץ לרעה על המשבר הכלכלי וחסר העבודה. רק האימפ. הבריטי יכול לנצל מארעות כיום לטובתו. רק למענו יכול להגביר הוא ע"י כך את תהום השנאה בין הישוב היהודי והערבי וליצור את הרשם על אי אפשרות ההבנה בינהם והכרחות החלוקה בפני דעת הקהל הבין לאומית ומועצת חבר הלאומים העומדת להחליט בשאלת הארץ

המוני הישוב היהודי!

המוני הארץ מעונינים במוצא של שלום מהמצב למניעת החלוקה ומהומות חדשות מוצא זה איננו בלתי אם בדרך ההבנה בין הישוב היהודי והערבי בארץ. מפלגתנו הקומוניסטית רואה לכן בדרך ההבנה היהודית ערבית על יסוד שמירת היחס המספרי הקים בין היהודים והערבים בארץ, הקמת ממשלה דימוקרטית נבחרת והבטחת שווי זכויות לישוב היהודי עם ותורו על כל מחשבה כבושית נגד העם הערבי ובהבטחות אדמות הפלחים וזכויות הארימים, <u>את דרך המוצא המבטיח את זכויות שני הישובים במדה האפשרית בזמן הנוכחי</u>. מפלגתנו רואה בדרך ההבנה בין הישוב היהודי ותנועת השחרור הערבית והבטחת שווי זכויותיו כמיעוט את הפתרון הטוב ביותר לישוב היהודי, אשר ישחרר לתמיד ממדיניות ההפקרה והנצול של האימפ. הבריטי והמנהיגות הציונית, יבטיח שלום ובטחון בר קימא ויהפכו לישוב עצמאי הנאמן באמת לעניניו וצרכיו הוא.

מפלגתנו הקום. אשר קוראה את המוני העם הערבי לשמור על השקט, לא ליפול ברשת הפרובוקציות ולהפנות את כל מאמציו יחד עם עמי וממשלות ארצות ערב למלחמה פוליטית המונית מאורגנת נגד החלוקה ובעד ההבנה, קוראת את המוני הישוב היהודי, החרד לגורל. מסקנות החלוקה ועקשנות האימפ.הבריטי להגשימה בעזרת המהיגים הציונים, להבלגה להמנע ממעשי נקמה פרובוקציוניים המביאים שואה על הישוב היהודי ולהגביר את המלחמה בחלוקה המאימת להביא מארעות חדשים ולדרוש ממנהיגי הישוב והסוכנות לבוא להבנה עם הערבים. אשר רק היא תבטיח שלום ובטחון לישוב ותקל את התנאים ליצירת והבטחת עבודה ולחם למחוסריה.

הועד המרכזי של

הפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

1937

כנסו ועידה כללית. דיינו בה על עמדתכם
כלפי הפגיעה הגלויה בחרותכם הדתית !

====================================

השלטון האמפריאליסטי בהתקפת האלמות שלו על חרות העם וב־פעולותיו הטרוריסטיות היוצאות מן הכלל שהשליט על הארץ. כמבוא להסלת תכנית החלוקה בכוח ובדכוי – דוחף את העם הערבי למרד עקשני, שלהבות אשר יתפשטו על כל חלק מחלקי המולדת הזאת. העם ידחף אל גלי המרד הזה כאחד מיואש ומחרף את נפשו למות שאינו מוצא מנוס מללכת בדרך קשה זו הוא(העם) יראה בו (במרד) את האמצעי שיהדוף ממנו את הסכנה, כי האימפריאליזם הוא ראשית ואחרית אחראי לכל מה שמתרחש בארץ ושנחשב התחלה לאכזבות ופשעים, אשר ניצוציו יתעופפו אל כל חלק של מולדתנו הקדושה.

האימפריאליזם סבור כי פעולות הדכוי שבו הוא משתמש, כמו הטלת קנסות ענקיים, פיצוץ בתים והחרסת בהמות הכפרים ויבוליהם, הוספת כוחות משטרה על חשבון הפלח האומלל, כליאת תושבי ערים שלמות בבתיהם יומם ולילה כשחרב הרעב מתנופפת מעל לראשיהם, השלכת צעירים וזקנים בבתי הסוהר ובמחנות הסגר, סתימת פה העתונות וההתעללות בזכויות העם בהנהלת מוסדותיו הדתיים ועירוניותיו – ויסייעו לו לשמירת הבטחון הצבורי ולהשתקת כל קול המתרומם למחות ולקצוף על פעולותיו התוק נית האחרונות כגניזת החופש הדמוקרטי בארץ והורדת המכה האכזרית על אישי הארץ ומנהיגי תנועתה הלאומית.

אך מה בה זו תחלוף סוף סוף מאחר שהאימפריאליזם הזה ראה שכל האמצעים הטרוריסטיים הם רק כשמן על המדורה המוסיף על התלקחותה ומעורר את ההרגשות הערביות והמוסלמיות כדי לתמוך בנו ולהגן על קיומנו וחרותנו ואחדות ארצנו ושלימותה. וידע נא האימפריאליזם שתמיכה זו אינה מצטמצמת רק בעולם הערבי והמוסלמי, הנה הקונגרס ההודי הלאומי שבראשו עומד המנהיג נהרו הלא מוסלמי מכריז על תמיכתו לשאלת פלשתינה וחושב שהצלחת כוח העצמאות בארצנו היא גם הצלחת התנועת השחרור ההודית. בהשקפה זו ובתמיכה זו מאוחדים כל תושבי הודו, ואין הבדל בזה בין עדותיה וכחותיה השונות.

העם! האימפריאליזם יוכח בקרוב או במאוחר שהבטחון לא יחזור אל מכונו והמצב לא ישקוט אלא אם חזר מכל הפעולות שאחז כמבוא להסלת תכניתו האימפריאליסטית, על כן שמור על עמדתך היציבה והתקיפה במלחמה ובקרב, עד אשר תמית את הפוליטיקה העושקת ותצא מהמערכה בנצחון גמור.

האימפריאליזם רצה להסיל את שלטונו והשגחתו על עניניך הדתיים ולהרוס את זכותך החוקית לנהל את הקדשותיך ("ואקף") ובתי דין הדתיים וכל מוסדותיך הדתיים ע"כ הכרז על סרובך הגמור והתכוננותך המלאה למלחמה על שמירת זכות זו ה"קאדים" שלך, העם, "והעולמא"(חכמי הדת) שלך וכל פקידי המועצה המוסלמית העליונה אחראים קודם כל וצריכים להכריז על עמדתם הגלויה כלפי הפגיעה הצועקת על כבודת ו־זכויותיהם. יכנסו נא ועידה משלהם מפרסמו בשביל דעת הקהל הודעה המבררת את עמדתם. העם ילך אתם בדעה אחת ובשורה אחת ויתמוך בהם וילחם בתוך שורותיהם, אשר לארבעת חברי המועצה המוסלמית העליונה הרי חובה גמורה מוטלת עליהם, כי הלא נבחרו ע"י העם ונציגיו, לא לפעול בשותף עם הועדה החדשה שהממשלה מנתה לפקח על המועצה ועל הנהלת הואקף כי העם לא בחר אותם שיהיו מכשירים בידי האימפריאליזם כדי להגשים את תכניתה, אלא בחר בהם למען יהא ידו מנהלת את הקדשותיו ויד נאמנה במוסדותיו הדתיים, וע"כ יסלקו נא החברים האלה את ידם מפעולה עם ועדה שבראשה עומד אנגלי, אשר מנויה נחשב לפגיעה קשה בחופש העם וגזילת זכויותיו בהנהלת עניניו הדתיים!.

העם! מוטב לך לסגור את מסגדיך ולהשבית את בתי הדין הדתיים שלך מאשר להסכים שעל ה"מואזינים" שלך ישתלטו אנשי האימפריאליזם האנגלי ויכתיבו להם את אשר עליהם לנאום ביום השישי ואת הלמודים שעליהם להרביץ

במסגדים. ולא עוד אלא שירחיקו בדרישותיהם אם תעבור בשתיקה ויאסרו על "האימאמים" שלנו לקרוא את פסוקי ה"גיהאד" (מלחמת המצוה) ולעורר לקום נגד האימפריאליזם והאימפריאליסטים ולא יתנו לקרוא שום פסוק (מהקוראן) המפיחה בנו כוח ותוקף במלחמה אתם!

כנסו ועידה כללית מאנשי הדת מ"קאדים", אימאמים, דרשנים ומטיפים ומכל פקידי המוסדות של המועצה המוסלמית העליונה!

כנסו את הועידה הזאת ויכריזו נא משתתפיה שביתה – עד שתחזיר הממשלה לעם את זכויותיו לנהל את עניניו הדתיים ולפזר את הועדה החדשה, שבראשה עומדים אנשי האימפריאליזם הבריטי, כדי להשתלט על הענינים המוסלמים!

החרימו את הועדה הזאת ואל תשתתפו אתה בפעולה וקבלו כל מי שיפעל אתה כבוגד במולדתו וכפורק מאוסתו!

סגרו את המסגדים ובתי הדין הדתיים עד שהממשלה תשיב לך את זכותך המקופחת ותימנע מלהתערב בעניניך הדתיים!

העם! הרם את קולך המצלצל ודרוש: 1) להחזיר את הגולים ולשחרר את האסירים! 2) להחזיר את יצירת הועד הערבי העליון והועדות הלאומיות ולחשוב אותם כארגונים חוקיים! 3) לבטל את הועדה האימפריאליסטית החדשה המסורה להנהלת המועצה המוסלמית העליונה ולהחזיר את החג' אמין אלחוסיני אל משרתו, ולמועצה המוסלמית – את זכויותיה המלאות! 4) לבטל את כל הקנסות שהאימפריאליזם הטיל על הכפרים והערבים השובים ולפזר את כל השוטרים הנוספים שנתמכו על חשבון אותם הכפרים והערים. 5) לחדול מחיפושים בכפרים ופיצוץ בתים ומשאר הפעולות הטרוריסטיות של האימפריאליזם.

העם! אלה הם דרישותיך ואל תבוא בדברים עם שום ועדה טרם שיקבל האימפריאליזם את הדרישות וישיב לארץ את הבטחון והשקט ע"י הסרת כל החוקים היוצאים מהכלל מעל ראש העם. ויהא לך הבטחון הגמור כי הנצחון יהיה לך ותארך דרך המלחמה עד כמה שתארך ועד כמה שיהיו מונחים עליה מכשולים וקוצים, כי קולות העזרה והתמיכה הגיו מגיעים מכל ארצות ערב והאסילאם, והם מכריזים את עמידתם על צדך ומלחמתך בשביל חרותך ושלום ארצך. ויהי נא העם בדעה אחת ובשורה אחת ויד אחת כשהוא עומד בפני האימפריאליסטים ולוחם לחרותו ועצמאותו.

הועד המרכזי של המפלגה
הקומוניסטית הפלשתינאית.

אוקטובר 1937 –

פועלי כל הארצות התאחדו!

למלחמה בחלוקה ! להבנה עם הערבים!

יום הדמים בירושלים זעזע את כל הישוב. מעשי הרצח המאורגן ע"י חלק ה"הגנה" הציונית בהדרכת מנהיגים ציונים ידועים, כוונו לא רק אל לב הערבים השקטים עוברי האורח, אלא אל לב הישוב היהודי ושלום הארץ מעשי ה"נקמה" ושפיכת דמים זו מצד מחרחרי מדנים ושואפי "גבורות" וקרבות המיועדים כביכול ל"השקטת הארץ" ו"החלשת הטירור הערבי" מביאים למעשה לתוצאות ההפוכות, להגברת המתיחות והשנאה הגזעית האוכלת והעלולה עוד להביא לתוצאות מרחיקות לכת, להביא שואת דמים כללית על הישוב והארץ וכבר כיום משלם הישוב מכספו, דמו ולחמו בעד פרובוקצית דמים זו מצד אלה החסרים כל דאגה והאחריות צבורית.

עניני הישוב החיוניים, עניני הארץ כלה, כלם דורשים להפסיק ולבער פעולות "נקם" משין זה בתוך הישוב. כל הישוב על כל ארגוניו ואנשיו הנאמנים לו נדרשים לאסר מלחמה צבורית נגד הופעות הפקר נתעבות אלה כי בנפש הישוב הדבר.

ואולם המנהיגים הציונים התומכים בכל אמצעי הממשלה לכפות החלוקה בכח ובכל דרישותיה להזדינות, להגברת הטירור נגד הישוב הערבי, להחשת הכרזת המצב הצבאי, האם בכל אלה יוכלו להביא את השקט לארץ?

העתונות הציונית, המעודדת את השלטון בפעולות הטירור הדורשת הטלת קנסות על כפרים ומאפילה על מעשי הזוועות של הצבא, מעשים אשר לא יאומן כי יסופר ואשר יד הצנזורה הממשלתית דואגת להסתירם, טריפות בתים על כל מה שיש בהם, "הכאת מכות רצח ופציעת מאות, שפיכת נפט על התבואה של האכר הפקרת רכושו לביזה ושוד , רתימת פלחים למכוניות צבאיות והרצתן, הבמעשים אלה של נקמה וטירור יביאו המנהיגים בטחון ושקט לישוב?

מאורעות השבועות האחרונים מראים על ההפך. השקט לא הוקם. הממשלה בכל פעולותיה לא השיגה את מבוקשה להכשרת התנאים לחלוקה לא במעשי הטירור ו"הנקמה" הציוניים ולא בפעולות הדכוי והנקמה של השלטון הביאו להשקטת הארץ! העתונות הציונית אשר דרשה לנקוס בשטה הנפסדת של מאסרים בהמון ועונשים קבוצים כלפי הישוב הערבי לא יכלה לפצות פה כשיד השלטון נוסה כלפי הישוב היהודי בשל קמץ אבנטיוריסטים המשחקים באש. החזרת השקט והבטחון לישוב יקומו רק עם פתרון בעית הארץ מיסודה. החזרת השלום לארץ והפסקת שפיכות הדמים וההפקרות יקומו רק על יסוד בטול מדיניות החלוקה המכוונת נגד היהודים והערבים והמהווה סבת כל המתרחש והעלול להתרחש בארץ.

אנו קוראים את כל הישוב היהודי למלחמה וביעור הפרובוקציות הדמים ומעשי ה"נקם האבנטיוריסטיים. אנו קוראים את המוני הישוב למלחמה בשטה הנפסדת של הטלת ענשים קבוציים על לא אשמים.

מפלגתנו הקומוניסטית הקוראת את המוני הישוב הערבי להפסיק את פעולות הטירור האינדיבידואלי ולהפנות את מאמציהם למלחמה ממונים פו-ליטית מאורגנת נגד החלוקה ובעד חפש ארגונם הלאומי,קוראת את המוני הישוב היהודי לחזק את המלחמה בחלוקה ולדרוש ממנהיגי הישוב המסרבים עד עתה לעשות צעד משהו לקראת השכנת השלום, לברא להבנה עם הישוב הערבי ולשים בזה קץ לשפיכות הדמים והמהומות בארץ.

נובמבר 1937

הועד המרכזי של
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.

1 9 3 8

68) (לשביתת פועלי הבנין בפתח-תקוה)

<u>פועלי כל הארצות התאחדו</u> !

לכל פועלי פלשתינה!

לכל פועלי פתח-תקוה!

חברים פועלים!

לשביתת פועלי הבנין בפ"ת יש ערך רב עבור כל צבור הפועלים.

הרדיפות והמאסרים מצד המשטרה האימפריאליסטית, הפרובוקציות המחוצפות של נותני-העבודה בעזרת "התאחדות האכרים" -הפלנטטורים ועוזריהם הפשיסטים מפירי השביתה מ"ברית טרומפלדור", שמעידים להתנפל על השובתים ולדקור בסכין, כל זה לא שבר את התנגדותם של פועלי הבנין.

מעמד מול מעמד, זהו תוכן השביתה, פועלי הבנין המנוצלים נגד הקבלנים והמעבידים מסוגו של סמילנסקי והממשלה האימפריאליסטית שמגינה עליהם ואשר רוצים בעזרת כנופיות פשיסטיות-ציוניות-חוליגניות לשבור את התנגדות פועלי הבנין ולהכריחם להיות עבדים, מופקרים לנצול אכזרי קולוניאלי.

השביתה הזאת גלתה את כל השקר והצביעות שבדברי מנהיגי מפא"י, השובינים על דבר "אחדות לאומית", "מטמעת לאומית", בוררות חובה שעליה החליטו המנהיגים הללו בועידת ההסתדרות האחרונה, כדי למנוע שביתות ולהחניקן.

מנהיגי ההסתדרות (הרמזים והבן-גוריונים) שבגדו בשביתת פועלי פרומין, והושיטו יד ל"ברית" מפירי שביתה פשיסטית של הציונות, בהכירם בזכות קיום לארגונם, פתחו דרך רחבה לברית מפירי השביתה, שנלחמת באופן שיטתי ומתכונה לדכא כל התנגדות של הפועלים לנותני העבודה. גרבובסקי בעצמו הצהיר באספה פומבית – "הושטנו יד למפירי השביתה ונדחינו" ז"א שמנהיגי ההסתדרות הושיטו יד למפירי השביתה כדי לחדש את בגידתם, דוגמה שביתת פרומין רק נדחו "המסכנים". הסקציה היהודית של הסוציאל-פשיסטים בפלשתינה – מפא"י, פתחה את הדרך לפשיסטים מברית טרומפלדור, כמו שעל גבי חבריהם בגרמניה, הסוציאל-דמוקרטים, גדלו וטופחו ההיטלריסטים, רוצחי הפועלים.

הרמזים, והבן-גוריונים הגרבובסקים, שנלחמים בכל האמצעים נגד הקומוניסטים בהסתדרות, מוציאים אותנו מהאגודות המקצועיות, מגרשים ממקום עבודתם, מרעיבים, מוסרים ומלשינים כלפי המשטרה על הקומוניסטים והחשודים בשמאליות. אותם המנהיגים הציונים, שנלחמים באכזריות נגד הפועל והפלח הערבי בגרשם אותם ממקום עבודתם ונשולם מאדמתם אותם המנהיגים שמארגנים את "העליה" של מפירי השביתה ה"בויהאים" לפלשתינה, ומכינים חיילים מתנדבים לצבא הבריטי למלחמה הקרובה נגד ברית המועצות. אותם הבוגדים במעמד הפועלים אינם יכולים ואינם מסוגלים לנהל את מלחמתו המעמדית של הפועל, יען כי הם קשורים בהסתדרות ציונית אחת עם "ולדימיר ז'בוטינסקי – היטלר" ו"סמילנסקי – רוטנברג", יען כי הם ציונים עבדים נרצעים לאימפ-ריאליזם הבריטי. הם מסוגלים רק לשרת את ההון היהודי והבין-לאומי, לעזור על ידו לשעבד ולנצל את הפועלים.

הם רוצים לנצל את שביתת פועלי הבנין למלחמת התחרות בז'בוטינסקי עבור הבכורה בהסתדרות הציונית, למען המשיך את הקולוניזציה הציונית תחת מסוה של פרזות ומליצות סוציאליסטיות, ולא בלי מסוה כמו שרוצה "היטלר – ז'בוטינסקי".

חברים, פועלים! רק אם תקחו את הנהלת השביתה בידיכם, רק כשתושיטו יד-אחים לפועל הערבי, תקימו את האגודה המקצועית הבין-לאומית של פועלי הבנין, רק בזה ערובה לנצחונכם בשביתה זו ובמלחמתכם המעמדית.

גרשו מפניכם את המנהיגים הבוגדים רודפי-השלום עם נותני העבודה.

קחו את הנהלת השביתה בידיכם! הלחמו בעד החזרת הקומוניסטים המוצאים להסתדרות! יצרו חזית פועלי פלשתינה לוחמת מאוחדת בין-לאומית יחד עם הפועל הערבי, נגד מפירי השביתה הפשיסטית! נגד הקבלנים המנצלים! נגד השלטון האימפריאליסטי!

בל תקשיבו לעצת מנהיגיכם המתעתעים להיות שקטים ולתת למפירי השביתה לדקור סכינים בפועלים ולהמשיך את העבודה בבנינים! הגינו על עצמכם בכח! ארגנו משמרות המוניים! ארגנו שביתה כללית של כל פועלי פ"ת מתוך אהדה לפועלי הבנין!

דרשו הוצאת המשטרה ושוטרי חרש הנוספים מפ"ת!

היו זהירים יען כי מנהיגי ההסתדרות רוצים בעזרת תוככם של "הסוכנות היהודית" והועד הלאומי להפסיק את השביתה. ה"דבר" מ-22 במרס כותב "ואשר לצבור העובדים הרי נאמן הוא לעקרונות הבוררות, ובטוח הוא בזכותו היסודית, ועיניו לעבודה ולשלום, ועל כן אין הוא מפקפק מלמסור את גורל הקונפליקט הזה לידים האחראיות בפני הישוב והתנועה (מודגש ע"י המעתיק)", ז"א כי מנהיגי ההסתדרות הבוגדים רוצים למסור את גורל השביתה לידים "ניטרליות" "האחראיות בפני הישוב והתנועה", לבוררות חובה! הם רוצים לקבור את השביתה!

המאסרים בפתח-תקוה הם המשך של אותם המאסרים ההמוניים של הקומוניסטים בחיפה, יפו וירושלים, הם בטוי להתגברות הריאקציה האימפריאליסטית, העריצות והדכוי והזוממת מלחמות חדשות ואינטרונציה נגד ברית המועצות.

המשיכו את השביתה בעוז עד מלוי דרישותיכם הצודקות!

המועצה הראשית של "פרקצית הפועלים"
הועד המרכזי של הפ.ק.פ.

מרס 1938

<u>פועלי כל הארצות התאחדו</u> !

שוללי החלוקה אל תכנעו לטרור !

הטרור המאורגן בירושלים ובחיפה לא נגד הערבים היה מכוון, אלא נגדכם, השוללים!

קרבנות הערבים לא מידי הרביזיוניסטים נפלו אלא מידי המחייבים!

למה ארגנו המחייבים את הטרור? מה הפירוש הפוליטי למעשים אלה?

במשך חדשים הכינו המחייבים את החלוקה. במשך חדשים השתיקו כל נסיון של התנגדות לחלוקה.

המחייבים קשרו קשר עם משרד המושבות **נגד** הישוב, כדי לחלק את הארץ. המחייבים קשרו קשר עם הריאקציה האנגלית כדי באמצעים אנטי-דמוקרטיים להחניק כל פעולה נגד החלוקה. המחייבים זרעו יאוש, בישוב, בכדי לזכות בחלוקה. יאוש בכוחות השלום, יאוש בתנועת הפועלים, יאוש בברית-המועצות!

המחייבים נטעו פחד בישוב כדי להכריחו להסכים לתכנית החלוקה! פחד בפני המלחמה, פחד בפני הפשיזם, פחד בפני המחרת.

אלפים רבים הובלו שולל!

כל פחדן, כל קריריסט, חלש, מחוסר אמונה אומר: כן!

הטוב, המאמין, המתקומם לא נשבר! אומר: לא!

כל זמן שכאלה הם תומכי החלוקה וכאלה שולליה, לא ניצחו בן-גוריון וחבריו. לא ניצחה המזימה הריאקציונית! הועידה האחרונה של מפא"י הוכיחה מה גדולה ההתנגדות להנהגה המחייבת. הועידה האחרונה של מפא"י הוכיחה כי עוד רבים המאמינים בכוחות הדמוקרטיה, כי רבים המאמינים בתנועת הפועלים העולמית. הועידה הוכיחה מה רבה ההתנגדות לשטות ההשתקה, בהן נוקטת המנהיגות המחייבות.

הבחירות האחרונות למועצה החקלאית הראו מה מסוכן הוא לשחק ברגשות ובאמונת אנשים, אלפים איש מתוך שורות מפא"י הצביעו בעד רשימת "השומר הצעיר" בעד רשימת השוללים. בימים אלה מופיעים באי-כח הישוב לפני ועדת החלוקה. מחייבי החלוקה מונעים בעד הופעת השוללים לפני הועדה, הם רוצים להופיע כבא-כח היחיד של הישוב. הם רוצים למנוע בעד ההתרשמות של הצבור האנגלי מהופעת שוללים מאורגנת מתוך הישוב נגד החלוקה! המחייבים רוצים לרמות את דעת הצבור האנגלי! הם מציגים את <u>הישוב כולו</u> כמסכים לחלוקה!

אבל המחייבים נבהלו מפני התסיסה במפא"י! הם נבהלו מפני הגלויים הראשונים של ההתנגדות לשיטתם. ועל כן השתמשו בטרור!

<u>כדי להפחיד, כדי ללכד מסביבם את כל הישוב, כדי למנוע את הופעת השוללים, ארגנו המחייבים את מעשי הרצח האחרונים!</u>

קרבנות הטרור כוונתם ללבות את אש השנאה מחדש! כוונתם להראות לישוב היהודי ולצבוריות האנגלית, כי אין דרך אחרת מאשר החלוקה! כוונתם לבלום את רצון השוללים להופיע לפני ועדת החלוקה! מעשי הטרור האחרונים כוונתם לבצר את חזית החלוקה תחת המסוה של לכוד כל כוחות הישוב סביב ההנהגה.

לא הרביזיוניסטים רצחו ביום המשפט של שלשת חבריהם מראש-פנה!

המהייבים ארגנו את מעשי הרצח ביום הופעת ויצמן, בן-גוריון ושרתוק לפני הועדה.

למה לא הופיעו מועצת פועלי ירושלים וחיפה במחאה נגד מעשי הרצח?

למה לא הופיעו הועד הלאומי והסוכנות כדרכם לעשות בימי הטרור הרביזיוניסטי?

כדורי המות אשר פגעו בגופי הערבים, ללבו של הישוב היו מכוונים.

<u>כדורי המות כוונו אלינו, השוללים!</u>

השוללים!

התלכדו למלחמה על זכותכם להופיע לפני ועדת החלוקה!
התלכדו למלחמה נגד טרור המהייבים!
התלכדו למלחמה בעד דמוקרטיה בכל מוסדות הישוב!
הופיעו לפני ועדת החלוקה בחזית שוללים מאוחדת!
השמיעו את מחאתכם נגד החלוקה!

הסקציה היהודית
של
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.

31.5.38

פועלי כל הארצות התאחדו !

אל הישוב היהודי בארץ

יחד עם כל הישוב היהודי בארץ נלחמת מפלגתנו על הצלת שני הצעירים שנדונו למות. אנו נלחמים על חייהם של שנים, שהומתו, כי אשמים הם אלה, ששזרו את החבל, עליו יתלו שנים אלה. הלא הם המנהיגים הציוניים, מחייבי החלוקה, שקריאתם לתלות ולירות בהמונים הערביים - הולכת וגוברת מיום ליום, והתרועות שמחתם מלווה את דיני המות של השלטון הצבאי בארץ.

לפי פקודת צ'מברלין מדכאים מחייבי החלוקה כל התנגדות השוללים ומנסים להשתיק כל ויכוח צבורי, הם רוצים להכריח את ההמונים היהודים בארץ לקבל עליהם את עול של חוסר עבודה, עוני, סכנת נפשות מתמידה וכן את סכנת אבדן קנינם אשר רכשו העמלים. בהסכמתם מחריבה הסולדאטקה הבריטית ישוביו וכפריו של העם השכן, הורגת בניו, אונסת בנותיו ומפקירה תינוקותיו לחיי מחסור ורעב. בהסכמתם ולפי דרישתם ממשיכים השופטים הצבאיים במלאכת ההריגה, מלאכת הדמים. בדממה הם מקבלים את גזרת השנאה העולמית והאיבה העולמית הנזרעות בלבותם של שני עמים קרובים, שוכני מולדת אחת. יתר על כן, הם הם המארגנים את הסרור, הם אשר בשליחותם מבצעים צעירים יהודים מעשי רצח, הפוגעים בערבים, אך המכוונים נגד אלה מהישוב היהודי אשר מתנגדים לחלוקה הם מפקירים את הצעירים האלה לגורלם בלי לאסוף אומץ להגן עליהם, ומה היא המטרה?

המטרה היא: חלוקה, מחלוקת עולמים, רכוי, עבדות. מאחורי הגדר של טיגרס, ישפך דם הנוער שלנו בחפירות המגן. לשם תירגול צבאי לשם מות ביריה ובתליה עבור המטרות הקולוניאליות של ממשלת צ'מברלין יולדות האמהות היהודיות את בניהן.

ביום שלאחר הכרזת פסק הדין (6.6.38) מעיז "דבר" לכתוב: "בדרך כלל אין משפט צבאי עניין לעתונות לדון בו, ומכיון שהגורל הסופי טרם נחרץ, ספק גם אם רשאית העתונות לחוות דעה בו".

מתי, לדעת "דבר", תקבל העתונות הציונית מאת משרד המושבות, רשיון להלחם על חיי שני הקרבנות? מאימתי רואה עתון סוציאליסטי "דבר", בבית המשפט הצבאי האימפריאליסטי, מוסד אשר הצבוריות היהודית וכלי המבטא שלה, העתונות, אינן רשאיות לטפל בו? מה חושב "דבר" לעשות כנגד ה"פלסטיין פוסט" ונגד עתונים אחרים שהעיזו למלא את חובתם האזרחית לשני הצעירים שנדונו? מוטב שיכריז "דבר" ברורות, כי במחיר דמם של הקרבנות היהודיים, רוצה הוא לקנות קרבנות ערביים נוספים מידי בית-הדין הצבאי של בריטניה.

דיינו בצביעות! לא עוד תלכו בעקבות מנהיגים כאלה, בדרך המוליכה אל התהום!

לא עוד תאמינו, כי דרכם היא דרך של שחרור! דרכם היא דרך החלוקה.

חלוקה פירושה מחלוקת מתמידה - הלחמו על הבנה הדדית!

חלוקה פירושה אי בטחון מתמיד - הלחמו על בטחונכם!

חלוקה פירושה רעב, עוני, חוסר עבודה - הלחמו נגד הרעב, העוני וחוסר העבודה!

חלוקה פירושה הריסת כל החרויות הדמוקרטיות - הלחמו בעד חרות ודמוקרטיה!

חלוקה פירושה הזדיינות ודיקטטורה צבאית במדינה היהודית - הלחמו בעד חיי בניכם!

חלוקה פירושה חורבן הישוב במלחמת העולם הבאה - הלחמו על קיום הישוב!

חלוקה היא הכנת המלחמה - הלחמו נגד המלחמה.

פועלים!

התארגנו למלחמה נגד החלוקה ושואפיה!

על תכנעו לטרור של המחיבים!

הלחמו בעד חפש הופעתכם לפני ועדת החלוקה!

הלחמו נגד חלוקת הארץ! בעד הבנה עם הישוב הערבי!

הסקציה היהודית
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית.

יוני 1938

פועלי כל הארצות התאחדו.

לקראת המלחמה במלחמה

ב-1 באוגוסט מפגין מעמד הפועלים נגד המלחמה, בעד העליה.

ב-1 באוגוסט מפגינים העמים הסיני, הספרדי והצ'כי נגד השעבוד בעד החופש.

ב-1 באוגוסט מפגינים במחתרת עמלי ארצות הפשיסטיות נגד הפשיזם בעד דמוקרטיה.

בחזית אחת ומאוחדת עומדים ביום זה מעמד הפועלים, העמים המדוכאים, ארצות הדמוקרטיה ובראשם ברית המועצות, מול הפשיזם הבין-לאומי, מול צ'מברלין ומוסוליני והיטלר. צ'מברלין הוא המנצח על הפשיזם הבינלאומי, ברית עם צ'מברלין היא ברית עם הפשיזם. העוזר לצ'מברלין הוא עוזר למוסוליני והיטלר, הוא שותף לאנטישמיות ולרדיפת היהודים. צ'מברלין הוא זה שפתח לפני היטלר את שערי אוסטריה. צ'מברלין הפקיר בידי הנאצים את יהודי וינה ובורגנלאנד, וממשלת צ'מברלין מכינה את החלוקה.

הישוב היהודי בארץ לא יהיה לצ'מברלין מה שהיו המרוקנים לפרנקו.

אנחנו לא נקים בסיס צבאי של צ'מברלין, מול חזית השלום והחופש.

מקומו של הישוב היהודי בארץ, ומקומו של העם היהודי הוא בחזית השלום האדירה.

ב-1 באוגוסט נצטרף להפגנה הבינלאומית:

נגד המלחמה, נגד השנאה הגזעית, נגד טבח בני אדם. בעד שלום

ב-1 באוגוסט נזכור את החללים היהודים והערבים שנפלו בארץ חללי ההסתה הגזעית. קרבנות האימפריאליזם. ביום זה נזכור את אלה ששלמו בחייהם עבור תכנית המלחמה של צ'מברלין - תכנית החלוקה.

יחי העם האנגלי הלוחם בממשלת צ'מברלין.

תחי מלחמת השוללים בארץ בתכנית החלוקה - תכנית הצבאיה של הריאקציה.

תחי מלחמת אותם החלקים בצבור הפועלים בארץ הלוחמים ברצח, במלחמה עם בעם במשטר דמים והרס.

תחי החזית הבינלאומית הלוחמת בחזית צ'מברלין, מוסוליני היטלר.

מוות לפשיזם!

יחי השלום בין העמים.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית.

1 באוגוסט 1938

פועלי כל הארצות, התאחדו!

קול העם

בטאון המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

(הסקציה היהודית) מס. 18

כרוזו של מפקד הפרטיזנים עבדול ראזק
(הופץ בגבולות מושבות השרון בשפה העברית.)

אל העם היהודי בארץ ומחוצה לה!

כשקמנו בהתקוממותנו סמכנו קודם כל על אלהים. ונעור וקם העולם הערבי והמוסלמי לעזרה וסעד לנו במלחמת שחרורנו הקדושה, ומאחורי העולם הערבי אהדת העולם הדימוקרטי.

שלוש שנים עברו כבר על התקוממותנו זאת, ונשארנו עומדים במערכה ללא רתיעה מפני אמצעי ההרג החדישים וחוקי האימפריאליזם הקטלני. תקיפים עמדנו ותגדל אמונתנו והכרתנו בצדקת מלחמתנו הלאומית.

כמיתנו לחופש, הצלת מולדתנו מסכנת האימפריאליזם הבריטי ובת-בריתו הציונות הם אשר הניעונו למלחמתנו זו. תנועתנו היא תנועת שחרור לאומי ומתכוונת נגד האימפריאליזם והציונות ולכל מי שעומד למכשול לנו בדרך החופש. תנועתנו אינה נשענת לכן לחלוטין על איבה דתית או גזעית.

האנגלים ומנהיגי הציונות "המתאנגלים" מעלימים מכם במזיד אמת זו, ומציגים את תנועתנו כדתית וגזעית. כוונתם היא להשאירכם אויבים לנו, למען יוכלו גייס אתכם להגשמת החלוקה והגנת האינטרסים הבריטיים והציונים, שמירת קו הנפט, הרכבת והגבולות, ולו הביא דבר זה השמדה לערבים ולכם גם יחד.

מנהיגיכם הציונים הבוגדים מרמים ומנצלים אתכם עתה להגנת עניני האימפריאליזם כמו שהוליכו אתכם שולל בהביאם אתכם ארצה ובתארם לכם אותה "כזבת חלב ודבש". באמצעות מנהיגיכם הבוגדים מסיתה אתכם בריטניה לצאת נגד הערבים, כשהיא מתימרת לעמוד לימינכם תמיד, את בריטניה אנו יודעים היטב. אנו יודעים כי היא לא תרתע מלהפקיר אתכם, בעת שעניניה יתבעו זאת, ועיניכם הרואות את התהפוכות במצב הבין-לאומי. ולכשתעזוב אתכם אנגליה לנפשכם מה יועילו לכם מנהיגיכם? הם לא יועילו לכם כמו שלא הועילו לעמם מנהיגי הארמנים והאשורים. מנהיגים אלה עוררו את עמם – בהסתת בריטניה ובני-בריתה נגד תורקיה ועיראק וכשנחלו מפלה לא באה בריטניה להגן עליהם ועזבה אותם לנפשם לרחמי התורקים והערבים.

הננו מיעצים לכם להיבדל מהאנגלים וממנהיגיכם אשר מכרו אתכם לאנגליה, ולא להלחם בתנועת העצמאות הערבית. ע"י כך תבטיחו את שלומכם ותהיו שלוים.

אנו דוחים את החלוקה, רוצים לשחרר את פלשתינה כולה מעול האימפריאליזם ולהקים ממשלה דמוקרטית נבחרת בארץ. ואשר ליהודים, הרי הם יחיו בשלום כמו שחיו לפני בוא האנגלים וכמו שהנם חיים כיום בארצות ערב שונות. ושקר הוא כי כוונתנו "לזרוק אתכם הימה" או שנתנהג אתכם, כפי שמתנהגים באירופה.

זמן רב חיו היהודים בצל הערבים והמוסלמים. והאם עשה נעשה להם, כפי שהננו עדים היום באירופה? האם לא חיו חכמיכם ברפואה ובפילוסופיה, דוגמת בן-מימון צד בצד עם חכמי הערבים בחצרות הנסיכים בספרד? וחיו בשלום בתקופת העותומנים ובימי המלך פיסל וגאזי בעיראק?

זו היא התחיבויותנו לכם להבטיח את שלומכם וחופשתכם כל זמן שלא תפעלו בשיתוף עם האימפריאליזם נגדנו.

ספטמבר, 1938. ושלום, מפקד המורדים אערף עבדל ראזק

1 9 3 9

פועלי כל הארצות התאחדו!

פועלים! פקידים ומגויסים!
=========================

הועד הפועל של ההסתדרות הרכיז על "מפדה עבודה ג'" מועצות הפועלים בערים ובמושבות מטפלות כעת ב אלה זו. מהיגי ההסתדרות לועגים למתנגדי המפדה ומכריזים עליהם כי רק מתוך הפקרות ופריקת עול נובעת התנגדותם זו.

צבור הפועלים סובל זה שנים מחוסר עבודה קשה, הבנין, המקצוע העיקרי לפועלי העיר - משותק, בחקלאות, מצויה העבודה רק בעונת הקטיף. הבורגנות, מנצלת את השפל הכלכלי לשם לחץ על הפועלים העובדים עדיין ומורידה את שכר העבודה בבנין ובתעשיה.

צבור הפועלים נשא בעול של מפדה א' וב' ומשלם ל"מעון" ולקרן חוסר העבודה, ויום יום ל"כופר הישוב".

חוגי האזרחות, בעלי חמאה, התמסו מהשתתף ב"מפדה האזרחי", משתמטים מהשתתף ב"כופר הישוב".

עונת הקטיף והשרותים בצבא הקטינו את מספר מחוסרי העבודה, אולם ההטבה היא זמנית, ינוגעת רק במקצועות מסוימים; בנהגים ובחלק מפועלי הנגרז'ים וכו. הפועלים המגויסים למשטרות או לגאפירות, עובדים בשכר מועט ובתנאים קשים, הרק ממשפחתם ולא חסכו בתקופה הקצרה של העבודה כדי להצדיק את הכרזת המגבית החדשה.

לא מתוך הפקרות, לא מתוך פריקת עול עלינו להתנגד למפדה ג', אלא מתוך ידיעה ברורה, כי צבור הפועלים אינו יכול לשאת בעול הזה, מתוך הכרה שהוא מלא את חובתו במגביות שהיו עד כה, מתוך דרישה, כי על העשירים להשתתף בדאגה למחוסרי העבודה, כי על המוסדות המוניציפאליים ועל הממשלה רובצת האחריות.

אלפי לירות שנאספו על ידי הפועלים במגביות השונות הוזרמו לכיסם של קפיטאליסטים באמתלת "יצירת עבודה" עשרות אלפי לירות הושקעו בחברות אנ ות, ההלואות שנתנו להפועלים תובע "מסען" בתוקף מכל יום עבודה, ישיבו בעלי התעשיה, הפרדסנים, חברות האניות את כספי הפועלים שניתן להם.

באי כוח הישוב נסעו ללונדון לשיחות, ישמיעו הם באזני הממשלה, באזני הצבור באנגליה, כי חסרה הארץ כל שרותים סוציאליים כי אין הממשלה נותנת עזרה למחוסרי העבודה, כי רוב התקציב הממשלתי נבלע בהוצאות למשטרה ולצבא. על בן צבי וב. כצנלסון, על בן גוריון ושרתוק חברי ההסתדרות המופיעים בלונדון בשם צבור הפועלים, לדרוש עזרה למחוסרי העבודה והגברת השרותים הסוציאליים.

בימים אלה הגבירה הריאקציה את התקפתה על צבור הפעולים. הנוער הרביזיוניסטיים מתוללים והאזרחות מחפה עליהם, אגודים צהובים צצים ולוטשים עין להסתדרות.

הכרזת "מפדה ג'" תגביר את אי שביעות דצון בין חברי ההסתדרות תגביר את המתיחות הפנימית בתוך צבור הפועלים ותקל על התקפות הריאקציה, נטל "מפדה ג'" יעודד את תיאבון הבורגנות להגביר את לחצה על צבור הפועלים כדי להטיל עליו את כל כובד המשבר.

באספת באי כוח אגודת הפקידים בתל-אביב אמר ניכרובסקי "ההסתדרות דוחפת את העובדים לזרועות הפאשיזם, כי היא מטילה עליהם את נטל המשבר". אנו דוחים הכרזה סתמית זו. צבור הפועלים והפקידים שונא את הפאשיזם והרביזיוניזם גם יחד. הצבור המאורגן לא יתן לשלטונאי ההסתדרות. אבל נטל המסים הרב והמגביות הבלתי פוסקות דוחים את החלקים הנחשלים והבלתי מאורגנים לתוך זרועות הארגונים הצהובים.

אין הצבור המאורגן יכול לשאת בעול מסים נוסף!

התנגדות כל אגודה מקצועית וסקציה, בכל ת מפלגתי בהסתדרות!

התנגדות באספות ובפגישות ימנע את הנטל הנוסף הזה!

על הממשלה, על המוסדות המוניציפאליים, על בעלי המאה לשאת בעול המשבר!

על באי כוח צבור הפועלים בלונדון להגן על ענייני הפועל ומחוסר העבודה!

אנו דורשים את החזרת אלפי הלירות שנתנו לבעלי התעשיה לפרדסנים ולחברות האניות!

פברואר 1939

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

פועלי כל הארצות התאחדו !

אל המוני הנוער !

שקר הוא -
כי רצח ערבים הוא מרד באימפריאליזם הבריטי !

קרבנות של יהודים וערבים לא יפחידו את ממשלת צ'מברלין !

מאות ערבים ועשרות יהודים נהרגו ונפצעו בזמן המאורעות ולא נגע בה הדבר הזה.

רצח ערבים פוגע בעם הערבי, פוגע בנו, אך לא באנגליה.

אל נשתעשע בסיסמאות מרד הישוב לא יתן את ידו לאונטורה זו.

אבל יש בידו להפסיק את השתתפות צעיריו במשלחות העונשין, בפלוגות המש והשדה. יש בידו להפסיק את השרותים בעדי הרכבת ובצנור הנפט.

יש בידו לפגוע בפוליטיקה האנגלית ע"י פניה ישרה לעם הערבי! על ידי כריתת הסכם עם ערבי הארץ.

מעשי רצח הדדיים מגבירים את השנאה, עוזרים לצ'מברלין.

שלום והבנה בארץ יחזקו את שני העמים, יפגעו בצ'מברלין !

ה מ ר ד ש ל נ ו -

הפסקת השירותים לאימפריאליזם !

הסכם עם העם הערבי !

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

מרץ, 1939

פועלי כל הארצות, התאחדו!

מול בגידת ממשלת צ'מברלין - הסכם עם העם הערבי

"מוטב למות מלקבל את תנאי מקדונלד!" כך הכריז וויצמן בלונדון. הישוב דוחה דברים אלה. חלוצי פולניה ורומניה, פליטי הגהינום הנאצי באו ארצה לחיות.

אם גם אנגליה האימפריאליסטית בגדה, ואם גם הפוליטיקה הפרו-בריטית של הסוכנות קרובה לפשיטת רגל אין זאת סבה להכרזות יאוש, אין זאת הצדקה למעשי נקם שפרושם אבוד לדעת.

אנגליה האימפריאליסטית רמתה את המוני היהודים, בגדה באמונת הישוב, בגדה באמונה הציונית של ההמונים האלה. הציונות של הממשלה האימפריאליסטית אין פרושה פתרון שאלת היהודים, אין פרושה בית לאומי, יחסי שלום עם העם השכן, ציונות לפי מק-דונלד פרושה – שרות לאינטרסים האימפריאליסטיים בארץ, שרות לצבא הקולוניאלי, מלחמה תמידית בין יהודים וערבים.

ממשלת צ'מברלין בגדה באמונת ההמונים אבל נשארה נאמנה ל"ציונותה" היא, אין היא מוותרת גם כיום על נצול הישוב למען מטרותיה. תכנית החלוקה נדחתה, אבל משטר החלוקה עודו קיים בארץ. יהודים שומרים גם כיום ברכבת ובצינור הנפט, בנקודות האסטרטגיות. יהודים משתתפים גם כיום במשלחות העונשים ופלוגות האש.

מקדונלד והליפכס הודיעו על תכנית שלום והבנה בארץ. הם מבטיחים לכאורה עצמאות לארץ מדובאת, שווי זכויות לכל . האזרחים ומשטר פרלמנטארי בארץ קולוניאלית. הישוב היהודי, דעת הצבור הדמוקראטי, רחוק מלהאמין בהכרזות אלה. אותו הפה המכריז בצביעות על שלום בארץ הכריז עוד אתמול כי לא יתכן שלום והבנה בין יהודים וערבים. אין להאמין בכוונות השלום של ממשלת צ'מברלין, אשר בגדה בצ'כוסלובקיה, אשר רק אתמול הכירה רשמית בפרנקו. ממשלת צ'מברלין מכריזה על הבנה, אבל היא ממשיכה בנצול הנגודים בארץ, בשסוי עם בעם. היא תמשיך בפוליטיקה "הפרד ומשול" כדי לחזק את שלטונה המתערער.

מה הם תפקידי הישוב מול הבגידה?

המותר להמשיך בפוליטיקת השיתוף עם האימפריאליזם?

כל הישוב כאחד אומר: ל א! כציוני כלא ציוני למודי לקח החל ממינכן וגמר בשיחות לונדון. אין ידידים לאנגליה הצ'מברליינית בין היהודים.

פרובוקאטורים למיניהם סוחבים את הישוב לתוך מרבולת חדשה, מנסים לכסות על הבגידה האימפריאליסטית, מנסים להפנות את זעם הישוב כלפי העם השכן. כוחות השחור אשר כל יעודם הוא שרות האימפריאליזם הזר מנצלים את המצב הפוליטי הקשה למעשי פרובוקציה ורצח להטלת מוקשים וזריקת פצצות.

מי מרויח ממעשה הרצח? ראשית כל האימפריאליזם הבריטי.

מעשי התועבה האחרונים עלולים לחסום את הדרך להבנה עם העם הערבי ובזה מסגירים את הישוב לשבט ולחסד בידי האימפריאליזם.

האילוזיה על ברית עם האימפריאליזם הבריטי נהרסה. לא בהכרזות יאוש, לא במעשי פרובוקציה פתרון שאלת הישוב, אלא בהבנה עם העם השכן.

קלבריסקי אחר לוחם זה שנים רבות בתוך המחנה הציוני להסכם עם הערבים הוזמן ללונדון. קלבריסקים למאות, חוגים רחבים בתוך הציונות דורשים שנוי הקו. מול בגידת ממשלת צ'מברלין דורש הראליזם הפוליטי לחפש בן ברית במחנה הערבי.

אנו נלחמים בציונות הבונה את מדיניותה על כידונים בריטיים.

אנו נתמך בציונים הלוחמים בעד הבנה עם הערבים, הדורשים הסכם עם העם השכן.

אנו קוראים את הנוער להפסיק את השרותים לאימפריאליזם הבוגד, ברכבת ובצנור הנפט, בפלוגות האש והשרה!

נוקיע את הפרובוקטורים הבוגדים זורקי הפצצות!

נוקיע את המסגירים במעשי רצח את הישוב לאימפריאליזם הבריטי!

תחי מלחמת הציונים והלא-ציונים בעד הבנה עם העם הערבי!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית.

מרץ 1939

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

לציבור הפועלים והעמלים היהודים בארץ!

מסביב לסיסמת המלחמה במלחמה, מסביב לסיסמת המלחמה להבטחת השלום, התנהלה המלחמה בין כוחות השחור והפאשיזם יבין כוחות הדימוקרטיה והסוציאליזם, תחת הנהגת הקומאינטרן.

כוחות הריאקציה מכינים מלחמה חדשה. הפיננס-קפיטל האנגלי והצרפתי הפקיר את חבש, אוסטריה וצ'כוסלובקיה, ספרד ואלבניה לפאשיזם. הוא טיפח את הפאשיזם, כי ראה בו את השוט נגד תנועת הפועלים, כי קיווה למצוא בו את המתנפל על ברית-המועצות.

למה לא הצליחה המלחמה למניעת הכבושים? למה נפלה ספרד? למה שולט עדיין ההון הפיננסי באנגליה ובצרפת? התשובה - עקב הפילוג במחנה הפועלים.

פעמים רבות פנה הקומאינטרן לאינטרנציונל השני, פעמים רבות פנו המפלגות הקומוניסטיות לארצותיהן למפלגות הסוציאל-דמוקרטיות ודרשו את אחוד הכוחות להגנת ספרד למלחמה בממשלת צ'מברלין, להבטחת השלום ותמיד נדחו.

כל זמן שבראש האינטרנציונל השני יעמדו "מנהיגים" שיראו המפורדים יותר מהחזית המאוחדת והעממית מאשר מנצחון הפאשיזם. כל זמן שהמפלגות הסוציאליסטיות לא תרחקנה משורותיהן את הבוגדים הפרופאשיסטיים יעמדו אלה למכשול לאיחוד תנועת הפועלים, ויפריעו לאחוד כוחות העולם.

היום קשה יותר למנוע מלחמה אימפריאליסטית חדשה, אם כי עדיין לא מאוחר. עקב הכבושים התחזקו כוחות הפאשיזם הבין-לאומי, התגברו גם הניגודים בינו ובין ארצות המערב - אנגליה וצרפת. אנגליה של צ'מברלין וצרפת של דלאדיה קיוו להבנות מהמלחמה בין הפאשיזם ובין ברית המועצות. אבל הפאשיזם הגרמני יפני איננו מוכן לסכן את עצמו למען הקפיטל האנגלי צרפתי, איננו מוכן לשבור את מפרקתו בהרפתקה מלחמתית נגד ברית המועצות האדירה. הפאשיזם לוטש את עיניו אל הקולוניות של צרפת ואנגליה. על כן קיימת סכנה של מלחמה אימפריאליסטית חדשה.

צבור הפועלים והמוני העמלים בעולם מתנגדים בכל. הם מתנגדים למלחמה אימפריאליסטית חדשה, כמו שהתנגדו למכינות ההתקפה על ברית המועצות. ברית המועצות צועדת היום תמיד בראש הכוחות המתקדמים; הנלחמים להבטחת השלום. בימים אלה נתגלה מחדש כוחה של ארץ הפועלים והאכרים, נתגלה מחדש רצינות מדיניותה למען השלום ולהגנת העמים הקטנים.

ברית המועצות מפחדת פחות מכל ארץ אחרת מהתקפה על גבולותיה, אבל מוכנה היא יותר מכל ארץ אחרת להשתתף בפעולה להבטחת השלום ולו גם בכוח הזרוע נגד התקפת הפאשיזם. סיסמת הגנה של ברית המועצות היא סיסמה להגנה עצמית, היא קריאה למלחמה במלחמה, למלחמה בפאשיזם.

בארץ התפתחה המלחמה נגד החלוקה לדרגה יותר גבוהה; למלחמה בעד הבנה בין יהודים וערבים, נוכח סכנת המלחמה האימפ. החדשה, נוכח מזימות הפאשיזם כלפי ארצות ים-התיכון, נוכח קנוניה האימפריאליזם בארץ, קוראת המפלגה הקומוניסטית לאחוד הכוחות להבנה בין העמים. שלשת השנים של המאורעות ובגידת אנגליה הצ'מברליניה שימשו לקח גם לחלקים בתוך התנועה הציונית. כוחות

ההבנה הם בקו העליה, כן בצבור הפועלים כמו בישוב כולו ובתנועה הציונית. צבור הפועלים היה הנושא העיקרי של המלחמה להבנה בין העמים.

המלחמה נגד השוביניות ומעשי הרצח, המלחמה להבנה, קשורה במלחמה נגד כוחות השחור בארץ – נגד הריביזיוניזם. המלחמה להבנה קשורה במלחמה נגד הלך-הרוח הרביזיוניסטי במחנה הפועלים, רוח ה"טרנספר" "המדינה" ו"הגדודים". מלחמה למען הבנה קשורה במלחמה נגד "המנהיגים" המוכנים לויתורים לרביזיוניזם על חשבון צבור הפועלים, הנושאים ונותנים אתו בחשאי מאחורי גבו של הישוב. מלחמת צבור הפועלים כולו ב"מנהיגים" ההם המפחדים יותר מחזית ההבנה בתוך הישוב מהשתלטות הרביזיה עליו.

ההסתה הרביזיוניסטית והתכניות השוביניות של טרנספר והשתלטות מקילים על הפשיזם הגרמני והאיטלקי את פעולות ההסתה האנטי-יהודית שלהם ברחוב הערבי; תכניות אלו עוזרות לכחות החשוכים ברחוב הערבי המתנגדים להבנה עם היהודים והמשתדלים כל הזמן להפוך את מלחמת ההמונים הערבים להרחבת זכויותיהם – למעשי רצח ביהודים.

המשבר בארץ מחמיר. חוסר העבודה גדל. הבורגנות והממשלה מטילה את נטל המשבר על שכם צבור הפועלים. שכר העבודה יורד. מחירי המצרכים ושכר הדירה עולים. הבורגנות מקימה ארגונים צהובים כדי לשבור את ההסתדרות ומנצלת את התסיסה במחנה הפועלים ואת הרוגז כדי להגביר את אי-אמונו בארגונו ובמנהיגיו.

דרישת השעה: שמירה על תנאי העבודה ושכרה, מלחמה ביוקר המצרכים ולהורדת שכר הדירה. עזרה למחוסרי העבודה. חיזוק ההסתדרות על-ידי מלחמה עקבית לטובת הפועל. רק צבור פועלים מלוכד סביב ההסתדרות יכול לשמש נושא למלחמה פוליטית ולמלחמה להבנה בין העמים, צבור פועלים מפורד ומיואש, זהו קרקע פורה לזרעי ההסתה הרביזיוניסטית ולאספסוף לאומי.

אלפי יהודים נרדפים בארצות הפשיזם, מאות מושלכים בכוח מחוץ לגבולות, אניות מלאות פליטים תועות בלב ימים. מלחמה לגנו בדיפות האנטישמיות, מלחמה – לפתיחת שערי הארצות הדימוקרטיות בפני הפליטים, מלחמה – למען הבנה אשר תפתח את שערי ארצות ערב ואת שערי הארץ בפני פליטים יהודים.

יחי 1 למאי – חג הפועל והעמל! חג המלחמה בשוביניות ובשנאת עמים, חג המלחמה לשלום והבנה!

מלחמה נגד מזימות הפאשיזם הבין-לאומי בארץ!
מלחמה נגד הרביזיוניזם הפאשיסטי בישוב היהודי!

תחי חזית השלום בעולם – תחי חזית הבנה והשלום בארץ!

תחי ברית המועצות – מבצר השלום והדימוקרטיה!

תחי החזית המאוחדת של הפועלים והחזית העממית נגד הפאשיזם!

יחי האינטרנציונל הקומוניסטי, אבנגרד הפרולטריון!

תחי המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית!

הועד המרכזי של
המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

1 למאי 1939.

פועלי כל הארצות, התאחדו!

לאחר פרסום הספר הלבן,

אל הישוב היהודי!

זה עשרים שנה שהמפלגה הקומוניסטית מזהירה את היהודים בעולם ואת הישוב בפני אשליות הפוליטיקה הציונית, אשר לא רק שאין ביכלתה לפתור את שאלת היהודים, אלא גם מסכנת את שלום הישוב הנמצא בארץ. הפוליטיקה הציונית אשר התבססה על האימפריאליזם הפכה להיות לא רק אנטי-ערבית כי אם גם אנטי-יהודית במדה שוה.

אחראיים לפוליטיקה העלובה הזאת הם לא רק ההנהגה הציונית הרשמית, כי אם גם בצידה המנהיגות הרביזיוניסטית. לא פעם הוכרחה ההנהגה הציונית לנהל את מדיניותה תחת לחץ התעמולה הדמגוגית של הרביזיוניזם. הרביזיוניסטים נהלו תעמולה מלאת שנאה נגד העם הערבי תחת סיסמאות "מדינה עברית משני עברי הירדן", גדודים עברים לשרות האימפריאליזם הבריטי. כיום משתמטים הרביזיוניסטים לשאת באחריות הפוליטיקה שגם הם שותפים לה ומטילים אותה על ויצמן ועל הפועלים "המרכסיסטיים". אבל הישוב עודנו זוכר היטב כי ויצמן הוכרח להתפטר מנשיאותו עקב הלחץ של הרביזיוניסטים בהגינו על התכנית של מדיניות דו-לאומית. כמו-כן זוכר הישוב כי גם ארלוזורוב נרצח על-ידי הרביזיוניסטים מתוך זה כי שאף – לטובת הציונות – לבוא לידי הסכם עם הערבים. גם כיום אין לרביזיוניזם שום תכנית פוליטית ממשית, אלא סיסמאות דמגוגיות אבנטיורסטיות גרידא.

למרות שהספר הלבן מציין את פשיטת הרגל של הפוליטיקה האנטי-ערבית ופרו-בריטית, ממשיכהההנהגה הציונית ללכת בדרכי פלוגות האש והניתה. על-ידי זה היא מסייעת לתעתועי הרביזיוניזם, דוחפת את הישוב לחורבן כלכלי, מגבירה את השנאה מצד העם הערבי, שוללת את אהדת העולם הדמוקרטי, יוצרת כר נרחב לתעמולה פשיסטית במחנה היהודי והערבי ומשעבדת את הישוב יותר ויותר לאימפריאליזם הבריטי.

הסיסמאות הנוכחיות של ההנהגה הציונית, סיסמאות של "מרי-קונסטרוקטיבי", של כבוש ועליה המונית בכל התנאים, אומרות שאין היא מתכוונת לשנות את הקו הפוליטי הישן, אבל המצב הריאלי בארץ נשתנה.

עוד לפני שנה עוררה חניתה, הסמל של הפוליטיקה הזאת, גל של התלהבות בישוב. היום אין הוא מתלהב מכבוש, סמל המשכת אותה הפוליטיקה, היות שהאמונה מצד הישוב, לאמיתות הפוליטיקה הציונית, נתערערה במידה ניכרת. הישוב חדל להאמין להבטחות הממשלה הבריטית. הוא נוכח לדעת שממשלת צ'מברלין הפרה את התחיבויותיה ומאכזבת את תקוות הציונות. הישוב רוצה להפגין נגד בגידת ממשלת צ'מברלין, אבל המנהיגים הציונים מסתדלים להפנות את זעם הישוב נגד העם הערבי. בתכנית "המרי" של הועד הלאומי שלשה מתוך חמשת הסעיפים מכילים את סיסמאות המיליטריזם וחרם על הערבים.

התנגדות ההמונים לספר הלבן נובעת מתוך חרדה לחייהם ולקיומם, בניגוד להנהגה הציונית אשר התנגדותה לספר הלבן באה מתוך הרצון להמשיך בפוליטיקת הכבוש והשתלטות.

המפלגה הקומוניסטית בארץ פונה בקריאה לישוב שלא יתן להפנות את הרגשותיו האנטי-אימפריאליסטיות נגד העם הערבי. עתידנו בארץ ובטחון הישוב תלויים אך ורק בהבנתנו עם הערבים, לא לפי הדיקטט של האימפריאליזם הבריטי, כי אם בהבנה כנה על בסיס של משא-ומתן חפשי בין שני העמים.

התנאי למשא-ומתן כזה הוא קודם כל הרגעת הארץ, הרחקת השנאה, האי-אמונה והפרוד ההדדי שפשה במשך השנים הודות להסתת האימפריאליזם והפשיזם. הרגעת הארץ פירושו - מלחמה נגד ההסתה השובינית הרביזיוניסטית והלך-הרוח של מלחמה וחרם נגד הערבים. הכרחית היא פעולה מסקית משותפת בין היהודים והערבים. סיסמאות החרם והמלחמה נגד הערבים מצד ההנהגה הציונית שוללות את האפשרות של הרגעה ושלום.

אין צ'מברלין ותומכיו מעונינים בהבנה כנה בין היהודים והערבים, אבל בהבנה כזו תתמוך אנגליה הדמוקרטית. ההבנה תביא לארץ שלום והרגעה. היא תשמיט את הקרקע מתחת רגלי הפשיזם אצל שני העמים, היא תחזק את היסודות הדמוקרטיים, היא תביא לידי התפתחות כלכליה סוציאלית, לאומית ותרבותית של המוני שני העמים בארץ. ההתבססות הכלכלית והפוליטית תאפשר לארץ ולארצות השכנות קליטת פליטים יהודים.

אחוות שני העמים תתן לנוער אידיאלים אנושיים יותר מאשר האידיאלים של מיליטריזם ו"דם ואש".

צו השעה - החזרת החיים הכלכליים למסלולם הנורמלי.

מלחמה לנו בסיסמאות חרם והתבדלות!

מלחמה לנו בסיסמאות רביזיוניסטיות והפרו-
רביזיוניסטיות של מרי קונסטרוקטיבי!

תחי ההבנה בין שני העמים בארץ!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

23.5.1939

פועלי כל הארצות, התאחדו!

כוחות פרוגרסיביים התאחדו למלחמה
למען דרישות ההמונים

==============================

הבחירות לקונגרס הציוני נדחו. הנימוק הרשמי לדחיית הבחירות: בדיקה וחקירה אם לא חלו זיופים במכירת השקלים. אבל הסיבה האמיתית לדחייה היא פחד המפלגות הציוניות בפני הבוחר, הוא הפחד כי חלקים גדולים מבעלי השקל לא ילכו לבחירות.

הישוב רואה את כשלון פוליטיקת החרם נגד הערבים של הסוכנות.

המשבר והמאורעות החריבו את מקורות פרנסתם של אלפי פועלים, פקידים, בעלי מלאכה, חנונים, הציגום כמחוסרי עבודה ופרנסה.

הישוב רואה את כשלון הפוליטיקה השובינית האנטי-ערבית של הסוכנות ומרגיש יום-יום על בשרו את תוצאותיה. ההכרה כי כל פוליטיקה אנטי-ערבית היא גם מן ההכרח אנטי-יהודית חודרת להכרת רבים.

זמן רב מתנהלת המלחמה בתוך הישוב סביב שאלת הבנה עם הערבים, סביב המלחמה נגד הפאשיזם-הרביזיוניסטי, נגד תומכיו בישוב, נגד הקפיטולנטים במחנה הפועלים.

זמן רב מתנהלת המלחמה בישוב להכרת עול המשבר הרובץ על ההמונים.

ברגע זה דורשים רבים בתוך המחנה הציוני נוכח הקונגרס כי תקום ברית בין הכוחות הפרוגרסיביים שתציג פרוגרמה להבנה עם הערבים, למלחמה בשוביניות וברביזיוניזם, פרוגרמה להטבת המצב הכלכלי של הישוב.

איחוד זה לא קם. קנוניות החלק הריאקציוני בתוך המנהיגות המפלגתית דחו את דרישות הפרוגרסיביים.

מכה קשה הוכה הישוב, שהכוחות הפרוגרסיביים לא הבינו לנצל את הבחירות לשם מלחמה להבנה ונגד הריאקציה הישובית. שגיאה כבדה שגו כוחות ההבנה כי לא הופיעו ברשימה לבחירות הקונגרס.

מפא"י הולכת לבחירות עם סיסמאות הכיבוש הישנות ובראשה ההרפתקן בן-גוריון. השומר-הצעיר והליגה הסוציאליסטית התאחדו לבחירות עם מפא"י על בסיס הפרוגרמה הכיבושית ובזה ויתרו על עמדתם העצמית, ובזה תומכים הם בבן-גוריון, ובזה עוזרים הם להרפתקנים במדיניותם.

פועלי-ציון, אשר בפעם הראשונה הולכים לקונגרס לא זכו ובצדק לתמיכת ההמונים. הישוב לא נתפס "באקרובטיקה הפוליטית" של סיסמאות דימגוגיות של "עליה חפשית" והבנה עם העמלים הערבים.

לא גיבוב נוסחאות מכל הבא ליד, אלא את הפרוגרמה הברורה דורשים ההמונים.

לא העלאת גירה של סיסמאות ישנות דרוש לישוב, אלא מלה חדשה, והמלה החדשה הבנה עם העם הערבי.

המנהיגות הציונית פוחדת כי ההמונים מתוך חוסר רשימה אשר תביע דרישותיהם יביאו את מחאתם על-ידי בויקוט הבחירות.

לא פעם השתמשו ההמונים העשוקים בפולנה הרחוקה ובמצרים הקרובה בנשק זה והצליחו. מתוך פחד ההפגנה האלמת של ההמונים נדחו הבחירות לקונגרס. למנהיגות הריאקציונית שבמחנה הציוני דרושה הדחייה כדי להרויח זמן. הם רוצים לבוא לידי הסכם בין-מפלגתי לחלוקת המנדטים מבלי להזדקק לבחירות.

הריאקציה זוממת לבטל את הבחירות לקונגרס.

המוני הישוב !

השתמשו באסיפות התעמולה שלפני הקונגרס והשמיעו את התנגדותכם לביטול הבחירות.

דרשו את קיומן בזמן! תבעו מאת הכוחות הפרוגרסיביים להתאחד על בסים של פרוגרמה ברורה, פרוגרמה אשר תביע את דרישות ההמונים לשלום עם הערבים והבטחת קיומכם הכלכלי.

אנו פונים לכוחות הפרוגרסיביים במפא"י, השומר-הצעיר והליגה הסוציאליסטית:

מנהיגיכם התקשרו לבחירות מבלי לדון בפרוגרמה אשר תציג את דרישות ההמונים. התאחדו וארגנו אסיפות משותפות בהן תפגינו אתם את דרישות ההמונים.

הבנה עם העם הערבי!

קיום למחוסרי-עבודה ופרנסה!

שכר הוגן לפועל!

מלחמה בריאקציה הישבנית וברביזיוניזם!

תלחמו בפרוגרמה זו ונגדם.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

יולי, 1939.

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

אל הישוב היהודי!

בעוד ימים מספר תתקיימנה בארץ הבחירות לקונגרס ה-21.

בעוד ימים מספר תבאנה המפלגות הציוניות השונות ותקראנה את הישוב להביע את אמונתו בהן ולהצביע, ועל-כן חשוב מאד כי הישוב יעשה בימים אלה את הסך הכל של הפעולה הציונית.

הציונות העמידה את הישוב במצב מלחמה מול העם הערבי, היא אחראית כי הישוב נוצל על-ידי האימפריאליזם האנגלי והתוצאות: מאורעות שנמשכו זה יותר משלוש שנים, חמש מאות הרוגים, ואלפים פצועים, אלפי משפחות אשר חיו ממסחר ועבודה עם הערבים הפסידו את מקורות פרנסתם.

הציונות אחראית למצוקה הכלכלית של הישוב, לעשרות המתאבדים, למאות הילדים הגדלים הפקר ברחובות, לאלפים הפועלים מחוסרי העבודה ההיים היי נרון ולאלפים העובדים החיים בשכר עוני ודלות.

הציונות בהכרזותיה השוביניות על כיבוש הארץ מידי העם הערבי, על איחוד לאומי עם הריאקציה הישובית, קשרה את ידי ההמונים, הפריעה למלחמה המשותפת עם העם הערבי למען זכויותיהם הדימוקרטיות נגד הניצול.

על כרוזי התעמולה של המפלגות הציוניות מתנוססות הסיסמאות הישנות הנושנות בלבוש החדש, סיסמאות שוביניות של הרס מול העם הערבי (כבוש נאמני התוצרת, נישול מהאדמה ומהעבודה, העפלה לנקודות חדשות).

ההנהגה הציונית ממשיכה גם כיום ללכת באותה הדרך אשר הביאה את הישוב היהודי למצב של חיי גיהנום, לחיים על הר-געש.

ההנהגה הציונית ממשיכה את דרכה הפוליטית הבנויה על "חלוקה" "טרנספר" (גירוש) הערבים מהארץ, על "מדינה עברית".

מאורעות החדשים האחרונים פתחו את עיני רבים לראות את אשר עשתה הציונות לישוב ואלה לא מחכים לישועה לא מהציונים ולא מהקונגרס.

אך לאלה שעוד מאמינים בציונות אנו **אומרים**:

הלחם באספות התעמולה לקונגרס נגד המדיניות השוביניה האנטי-יהודית והאנטי-ערבית של ההנהגה הציונית.

אם חבר מפא"י אתה, השומר-הצעיר, פועלי-ציון
אם חבר הסתדרות אתה או חבר ארגון אזרחי
הלחם למען פרוגרמה להבנה עם העם הערבי!
הלחם למען הבטחת קיומם של מחוסרי העבודה
ומחוסרי אמצעים!
הלחם בעד שכר הוגן לפועל!
הלחם נגד הריאקציה [illegible] והפשיזם -
הרביזיוניסטי!

פ.ק.פ.
הסקציה היהודית

פועלי כל הארצות, התאחדו!

1 לאבגוסט יום המלחמה במלחמה!

במשך השנה נפלה ספרד, נכבשה צ'כוסלובקיה ואלבניה. לא בכוחו כבש הפאשיזם את הארצות הללו, הריאקציה הפיננסית באנגליה ובצרפת היא אשר פתחה לפניו את השערים ועזרה לכיבושיו. גם בארצות הערביות ובארץ התגברה התעמולה וההשפעה הפאשיסטית. פוליטיקת הדיכוי של אנגליה וצרפת, גזלת הזכויות היסודיות, שסוי עם בעם, ועדה בעדה עוזרים גם פה לפאשיזם. העולם עומד ערב מלחמה אימפריאליסטית שניה. היום למנוע מלחמה,קשה יותר מאשר לפני הסכם "מינכן" אבל עוד לא מאוחר. הניגודים בין הארצות האימפריאליסטיות החריפו. המטולש הפאשיסטי מתכונן למלחמה עולמית לשם חלוקת הקולוניות. הוא מנהל ונהל מלחמה בחלקים שונים בעולם. הריאקציה הפיננסית צריכה את הפאשיזם כז'נדרם נגד התנועה ההמונית ההולכת וגדלה ברב חלקי העולם. הריאקציה יודעת כי כשלון הפאשיזם הוא נצחון לתנועת החופש בארצות הפאשיסטיות ובעולם כולו, ועל-כן היא תומכת בו. הריאקציה הצרפתית-האנגלית מנסה לטשטש את הניגודים בין צרפת ואנגליה ובין הארצות הפשיסטיות על-ידי הסגרת העמים הקטנים ועל-ידי פנוי הדרך למלחמה עם ברית-המועצות. היא יודעת כי קיום ברית-המועצות מהווה סכנה לשלטונה. היא יודעת כי ההמונים הסובלים תחת שלטונם מוצאים בברית-המועצות עידוד ועזרה למען זכויותיהם ונגד העול המדכא.

הריאקציה מכינה את המלחמה נגד ברית-המועצות.
הפיננס-קפיטל האנגלי-צרפתי פוחד מפני תנועת ההמונים, על-כן תומך הוא בפאשיזם. ועל-כן התמרונים שלו החל מהסכם "מינכן" ועד הסכם עם יאפן ברית-המועצות לוחמת כל הזמן ליצירת חזית השלום. תחת לחץ ההמונים הוכרחה ממשלת צ'מברלין אחרי כיבוש צ'כוסלובקיה לנהל משא-ומתן עם ס.ס.ס.ר. יותר מ-120 יום נמשכות השיחות במוסקבה. הן גילו לפני ההמונים את הדו-פרצופיות של הריאקציה האנגלית, הן הבהירו את שאיפת ברית-המועצות להבטחת השלום, את ערכה וכוחה. כל הכזבים וכל השקרים על ארץ הפרולטריון נחבדו ואינם.

היום ברור לכל: ברית-המועצות היא מבצר השלום.
הכוחות הדימוקרטיים לוחמים בעד שלום, אבל רחוקים הם מסיסמאות צ'מברליניות-טרוצקיסטיות – שלום בכל מחיר אשר פירושו כניעה לפני הפאשיזם. הכוחות הדימוקרטיים לוחמים לשלום, אבל הם מוכנים למלחמה נגד כל נסיון של השתלטות. ברית-המועצות עם הצבא האדום שלה והמפלגות הקומוניסטיות בעולם משמשות מורה-דרך להמונים במלחמתם נגד הפאשיזם ומניעת המלחמה.

הפאשיזם הבין-לאומי, מכין את מלחמת העולם.
הוא מכין אותה גם בארץ. החרם והטירור ההדדי, הפירוד בין היהודים והערבים, הם הבסים לחתירה פשיסטית, הם הבסים עליו מרכז הפאשיזם את הכוחות הריאקציוניים הבוגדים ביהודים ובערבים. מלחמה בהכנת מלחמה, התגוננות נגד הפאשיזם בארץ – פירושו ריכוז הכוחות הפרוג-רסיביים של שני העמים נגד הטירור ההדדי והרביזיוניזם. מלחמה נגד הטירור, מלחמה נגד הרביזיוניזם היא מלחמה בהכנת המלחמה בארץ, היא מלחמה בעד הבנה.

הפאשיזם הבין-לאומי לוטש את עיניו בארץ.
הבנים הנאמנים למולדתם יגינו עליה. אין היום לדבר על ניטרליות. ניטרליות פירושה עזרה לפאשיזם. בסיסמת "ניטרליות" הוסגרה ספרד. את ה"ניטרליות" דורשים החוגים הריאקציוניים באמריקה, בלגיה ובארצות הבלטיות, במידה שפעולה משותפת למען הבנה בין יהודים וערבים מחזקת את כוחות הגנה בארץ נגד התקפת הפאשיזם, כן הגנה משותפת של יהודים וערבים תחזק את הקשרים בין העמים, תחזק את כוחות ההבנה.

עלינו ללמוד מאזהרתו סל סטלין: "לא להוציא ערמונים מהאס עבור צ'מברלין ודורסי המלחמה, כדי לא לתת לנצל את כוחות ההמונים למען אינטרסים אימפריאליסטיים".

הממסלה האימפריאליסטית בארץ מפריעה בססוי ובגזלת הזכויות הדימוקרטיות, ליצירת חזית הבנה בארץ אסר תסמס הגנה מול התקפת הפאשיזם. אין היא רוצה בחזית התגוננות נגד הפאשיזם, היא רוצה בפיצול הכוחות ובמיליטריזציה לסם מטרותיה האימפריאליסטיות. אבל ההמונים הרחבים בארץ מעונינים בחזית אנטי-פאשיסטית. על הארץ נגן במלחמה מול כוחות הפאשיזם, לימין הדימו-קרטיה, לימין ברית-המועצות נלחם. לא נפקיר את ארצנו למען אינטרסים אימפריאליסטיים. נלחם נגד גיוס חיילים בארץ לצבא האנגלי לסם דכוי עמים קולוניאליים. לא נלך סולל אחרי סיסמאות המיליט-ריזציה סל בן-גוריון והרביזיוניסטים.

יחי הראשון לאבגוסט יום המלחמה במלחמה!

תחי ברית-המועצות מבצר השלום!

תחי החזית הבין-לאומית נגד הפאשיזם התוקפני!

במלחמהלהרחבת הזכויות הדימוקרטיות של ההמונים בארץ היא הערובה כי הם לא ינוצלו למען אינטרסים אימפריאליסטיים במלחמה הבאה!

מלחמה בטירור הדדי והרביזיוניזם,היא מלחמה להבנה נגד תכנית הכיבוש הפאשיזם הבין-לאומי!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

1 אבגוסט 1939

פועלי כל הארצות, התאחדו!

קול העם

1939, בטאון המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית הסקציה היהודית שנה ג'

להסכם ס.ס.ס.ר.-גרמניה.

הסכם ס.ס.ס.ר. – גרמניה לאי התקפה עורר היסטריה כללית במחנה הריאקציה ומשרתיה בתנועת הפועלים. היסטריה זו, שהיא כמעט כרונית וטבעית לשונאיה המרים של ברית-המועצות, נובעת בעיקרה מהעובדה הפשוטה שאין ס.ס.ס.ר. מראה נכונות "לגרוף את הערמונים מן האש" בידיה היא למען "בחדי" הריאקציה כאשר חשבה. אין ס.ס.ס.ר. מראה נכונות למות "מות גבורים" בהתאם לתכנית המינכנית של צ'מברלין ומרעיו.

כ-15 למרץ 1939 כבש היטלר את צ'כוסלובקיה והבהיר במעשה זה בפני כל העולם את תכנה האמיתי של "מדיניות השלום" המינכנית. ההתרגשות הגדולה וחרדת ההמונים מאנגליה וצרפת מצד אחד והכרזתה הברורה של ס.ס.ס.ר. על ההכרח בפעולה קולקטיבית של המעצמות הדימוקרטיות נגד התוקפנות מצד שני אילצו את צ'מברלין ודלדיה לביים את המשא ומתן במוסקבה, להסחת דעת הקהל והרגעתה. כיום ברור בכך לכל אחד, כי מאחורי ה"משא ומתן" המשיכו צ'מברלין-דלדיה לטוות את אריג המזימות נגד ס.ס.ס.ר., כי הוצא להיטלר המיליארד של ה"סיטי", כי הוכנה הקרקע ל"מינכן" חדש על חשבון פולניה, כי המשיכו במאמציהם להפנות את הזאב ההיטלריסטי ברעבון כיבושיו לעבר ברית-המועצות. העובדה המכריעה כי נציגי אנגליה-צרפת התנגדו לאפשרות של מעבר הצבא האדום דרך פולין לפגישת התוקף, כי הם עמלו להשאיר דלת פתוחה להיטלר – בצורה זו או אחרת – להשתלט על גבולה הטבעי של ס.ס.ס.ר. – על הארצות הבלטיות – כי הם עשו בעת ובעונה אחת במיטב יכלתם להחלשת העם הסיני במלחמתו ולקונסולידציה של הבסיס האימפריאליסטי נגד סין וס.ס.ס.ר. באחד באמצעות ויתורים מעודדים ליאפן – כל אלה הבהירו לברית המועצות ולדעת הקהל העולמי את צביעותן של שיחות אלו.

ברית-המועצות ידעה להפסיק ברגע האחרון והמכריע את משחק הדמים הזה בהחלטה תקיפה, כי "מינכן" חדש בהסתתפותה, מאחורי גבה – ובמכוון הסופי נגדה – לא יקום ולא יהיה!

הכח הגדול והענקי של ברית-המועצות, אשר העמיד את עצמו לשרות השלום ובטחון העמים הקטנים נדחה בצינית על ידי הכנופיה המינכנית, בזאת גילו בפני המוני העם בפולין, צרפת ואנגליה, כי מדיניותם מסכנת את האינטרסים הלאומיים של אותן הארצות. להמונים אלה ידוע היה תפקידה ודרכה של ס.ס.ס.ר. בפוליטיקה העולמית: מאמציה להפיכת חבר הלאומים למבצר השלום, עקביותה בהגשמת הסנקציות נגד איטליה הפאשיסטית שהתנפלה על חבש, מלחמתה בשיטת "אי ההתערבות" בספרד ועזרתה המלאה לעם הספרדי במלחמתו ההירואית, עמידתה לימינה של סין הלוחמת לחרותה והופעתה התקיפה בענין צ'כוסלובקיה. הכרה זו של ההמונים והעדות בה עקבו אחרי המאורעות הפוליטיים הרסו צעד אחר צעד את "מדיניות השלום". נוסח מינכן של צ'מברלין-דלדיה.

הסכם ס.ס.ס.ר.-גרמניה לאי התקפה ניפץ את בנין
ההתקפה נגד ס.ס.ס.ר., פיצץ את "ציר האנטיקומאינטרן", החליש את יאפן במלחמת השודד שלה בסין ובהרפתקאותיה על גבולות ס.ס.ס.ר. והעמיד את הכנופיה ההיטלריסטית בפני מצב של איזולציה גמורה. הסכם זה הכריח את אנגליה וצרפת לכרות ברית עזרה הדדית עם פולין, אמנם "עזרה" זו נשארה על הניר ולא הושיעה ביותר את אלה, המפקירים את המדיניות של צ'מברלין, אכן, הצבא האדום הוא אשר מנע משריפת אוכלוסי שטחי פולניה את חרפת שעבודם לכנופיה הנאצית, גם אלה הצועקים על "הסכם היטלר-סטלין"!... אותו האיש, אשר יצר את ה"אנטיקומאינטרן" אותה הכנופיה הנאצית-האימפריאליסטית-פאשיסטית המתרברבת, אשר התקיפה בשצף את ס.ס.ס.ר. - נרתעה מפני כוחה של המדינה הסוציאליסטית. הז'נדרם ההיטלריסטי נרתע מלקיים בעקביות ועד הסוף את המזימה הצ'מברלינית והוא נאלץ היה ללכת למוסקבה - לבירת הקומאינטרן - להתחנן על הסכם לאי-התקפה. בזה הדגיש את חולשתו, בזה הדגיש את פחדו בפני כוחה המלוכד של ס.ס.ס.ר.

העתונות היאפאנית, זו של פרנקו ושל צ'מברלין-דלדיה התריעה את חלל העולם בנביחתה הכלבית. במקהלה "נכבדה" זו לא חסר גם מקומו של ה"דיילי-הירלד" - עתון מפלגת העבודה הבריטית, ה"פופיולר" - ניצח על המלאכה ובארצנו - מקור ה"כבוד" מגיע ל"דבר". "חברים" אלה, אשר קבלו בתרועות את "מינכן" - כלומר - את שעבודה של צ'כוסלובקיה, אשר מנעו כל פעולה אקטיבית של משמר הפועלים והמוני העם במלחמה נגד הפוליטיקה הצ'מברלנית של הפקרת עמים וארצות למולך ההיטלרו-פשיסטי - אלה מדברים על "בגידת" ס.ס.ס.ר. אותו בלום, אשר יצר את "אי ההתערבות" בספרד בהיותו ראש ממשלת החזית העממית, אותה "אי ההתערבות" מפורסמת ראשונה אשר עלתה לעם הספרדי בנהרי דם, העולה לעם הספרדי במאות אלפים מבחירי בניה המתענים במחנות הריכוז של פראנקו; אותו פופיולר, המטיף למסור מושבות ומתרי גלם להיטלר למען "השלום", החסיד המובהק של מדיניות מינכן - "חברים" אלה מטיפים "מוסר" - לברית המועצות... אותם הכוחות המפלגים בתנועת הפועלים, הכוחות הריאקציוניים, אשר עבדו נגד אחדות המעמד, נגד קבלת האגודות המקצועיות הסוביטיות ל"איגוד העולמי, אשר הרימו את ידם להוצאת הסתדרות הנוער הסוציאליסטי הספרדי על חטא מלחמתו ההירואית באינטרבנציה הפאשיסטית החזית משותפת עם הנוער הקומוניסטי (ועידת ליל), אשר השיבו ריקם את הפניות המרובות של מזכיר הקומאינטרן הח' דימיטרוב בדבר דחיפות איחוד הפעולה ואחדות המעמד להצלת ספרד, צ'כוסלובקיה - להצלת שלום העולם, להקמת סכר בפני גיאות הפשיזם - כחות ריאקציוניים אלה בתוך מעמד הפועלים עמדו ועומדים גם כעת בראש ההסתה האנטי-סוביטית בעולם ובארץ. אולם - העובדה עושה את שלה. ההתפתחות המהירה והדינמיה של המאורעות הפוליטיים בעולם מבהירה יותר ויותר את צדקת עמדתה ומלחמתה של ס.ס.ס.ר., את צדקת ההנחות והפעולות של התנועה הקומוניסטית. רק ימים מעטים עברו מיום חתימת ההסכם, פרי הנבונות הסטליניסטית של מנהלי הפוליטיקה בס.ס.ס.ר. וכבר נראו אותותיו. הורחבו תחומי השלטון הסוציאליסטי; נגאלו משעבוד-מיליונים אוקראינים, יהודים, בילורוסים ופולנים; הוחזקו עמדותיה ושפרו דרישותיה של ס.ס.ס.ר.; הוצבו גבולות להתפשטות הפאשיסטית ונחלו כחות הריאקציה האנטי-סוביטית; הובטח השלום לעמים הקטנים הגובלים עם ס.ס.ס.ר. והקוה חדשה מרחפת במערכות מעמד הפועלים באירופה. הכרה זו חודרת וכובשת יותר ויותר את הכחות הפעילים במפלגות הסוציאליסטית ובחוגים הדימוקרטיים. כחות הפרוגרס בעולם רואים עין בעין את מלחמה העקבית של הקומוניסטים לעולם משוחרר, לאנושיות משוחררת מאימות המשטר של ניצול, שעבוד ועבדות. הקומוניסטים בארצות נרדפים על חטא עמידתם על משמר האינטרסים הלאומיים וההיסטוריים של צרפת, על חטא תעמולתם בעד מלחמה עקבית ויסודית נגד ההיטלריזם, על חטא גלותם ברבים את מזימות הבגידה של הריאקציה הצרפתית. ולהיפך

צוהלים סובבי צ'מברלין ב"דבר" למראה רדיפות אלה, מעמד הפועלים
יתלכד במגמה זוה מסביב לאבנגרד המהפכני לו, העומד בחזית הא-
הראשונה בכל מערכות המלחמה האנטיפאשיסטית. במערכה היסטורית זו
בין כחות החרור וכחות החורף הפאשיסטי תלכנה גם והסתדרנה מחנות
החלוץ לבו מכל נקלה וכוגד תוכנו, המתעטף בטלית סוציאליסטית,
מעמד הפועלים והמוני העם יתרכזו בחומה בצורה מסביב לס.ס.ס.ר. -
ארץ הסוציאליזם המנצח, מסביב לדגל המלחמה לחופש ודימוקרטיה.

93) (עם כניסת הצבא האדום לפולניה)

פועלי כל הארצות, התאחדו!

פועלים, המוני העם!

הצבא האדום, צבא הפועלים והאכרים, נכנס לאוקראינה המערבית, לבילורוסיה ולשטחים ממערב להם. תושבי השטחים האלה – אוקראינים, יהודים, בילורוסים ופולנים – קבלו את פני הצבא האדום בשמחה כקבל גואלים ומצילים מאימות הכנופיות ההיטלריות והתעללות הפאנים הפולנים, אותם הגדודים הפולנים, אשר הגנו על לבוב מפני השוד ההיטלריסטי הניחו מרצונם את נשקם לקראת צבא השחרור הסוביטי.

מה פירוש הדברים האלה? פירוש הדברים הוא, כי הפוליטיקה המינכנית והמשכה, גם בתנאי המלחמה, נכשלה כשלון מחפיר!

פירוש הדבר הוא, כי הפוליטיקה של הכנופיה המינכנית, אשר הבטיחה עזרה ממשית לפולין ולא קיימה אותה – לא בנשק, לא באוירונים, לא באמצעים, לא בהפעלה אקטיבית של חזית המערב – הפוליטיקה האכזרית והשקופה הזאת של הפקרת פולין להיטלר במחיר התקוה, כי משם ימשיך את מסע כיבושיו מעבר לגבולות ס.ס.ס.ר. נופצה לרסיסים ! ה"מיסטיקה" של הקפאון בחזית המערב, ה"מיסטיקה" של מסע צי-האויר הבריטי על פני גרמניה להפצת עלונים – עם פולין עלה בלהבות – בישרה את הבאות. ביחרה את תכנית הריאקציה.

הצבא האדום כרה קבר לתכנית זו של הראקציה והפאשיזם!

הפאנים הפולנים, אשר משך עשרים שנה התעללו ביהודים, באוקראינים, בבילורוסים, ובהמוני העם הפולני, לא גילו כל כשרון במלחמה נגד התוקף הנאצי. אין משעבדים ומנצלים. אין סוכנים של הריאקציה הבין-לאומית מסוגלים לנהל מלחמות מגן ושחרור לאומיות!

הריאקציה הפולנית הצבאית עמדה בשלטון בחסר הריאקציה הבין-לאומית כז'נדרם כלפי ס.ס.סר. היא נפלה עם נפול תכנית המסע על ס.ס.ס.ר היא הפקירה את ההמונים, היא הפקירה את הלוחמים לחסדי היטלר! הצבא האדום, צבא העם והמהפכה, פעל במהירות ובתקיפות: גייסות היטלר נאלצו לסגת ולעזוב עמדה אחר עמדה, מחוז אחר מחוז!

לא תבואה באוקראינה ולא עוד נפט בגליציה להיטלר!

הצבא האדום תפש את כל אורך הגבול הפולני-רומני והפולני-הונגרי-סלובקי. מה פירוש הדבר? פירוש הדבר הוא, כי ברית-המועצות ממשיכה במדיניות השלום שלה גם בתנאים החדשים ! היא מגינה על העם הפולני מגורל העם הצ'כי והסלובקי בזה שמנעה מפולניה מלעשות פרוטקטוראט גרמני.

פירוש הדבר הוא, כי הצבא האדום יצר חיץ בין גרמניה ההיטלריסטית ורומניה, המבטיח את שלומה, המונע מהיטלר את האפשרות של מסע-שוד וגזל על ארץ זו!

פירוש הדבר הוא, כי הצבא האדום בולם את תאבונו של היטלר לבלוע את הונגריה, את הארצות הבלטיות ויתר הארצות הקטנות!

פועלים והמוני העם! לא רק האוקראינים, היהודים, הבילורוסים ועמלי פולין קבלו את הצבא האדום בזרועות פתוחות, גם על ארצנו, הקשורה באלפי נימים עם יהודי פולין, ירדה הקלה ורוחה! הצלת חלקים גדולים של יהדות פולין מהרג וחורבן פשיסטי ושחרורם המלא מבשר גם יום גאולה לאותם ההמונים היהודים, אשר נשארו בתחומי השלטון של הכנופיות הפאשיסטיות!

פועלים והמוני העם ! שונאי ברית המועצות, סוכני הריאקציה בתנועת הפועלים, המתעטפים בטלית סוציאליסטית, חורצים לשון מגוולת וכלבית נגד ס.ס.סר. "אדונים" אלה מכירים ללא ספק את הלך-הרוחות בהמונים ואת אהדתם למדיניות השלום של ברית-המועצות. אולם יצר השנאה וההסתה מעביר אותם על דעתם. "אדונים" אלה צורחים על "אימפריאליזם אדום". סוכניו של האימפריאליזם הצ'מברליני מעיזים לקרוא לשיחרור הלאומי והסוציאלי המלא של מיעוטים בשטחי פולין בשם "אימפריאליזם".

סוכנים אלה קוראים למסע השיחרור של הצבא האדום, "נעיצת סכין בגבה של פולין" בזמן שהעובדות היום-יומיות מאשרות את נעיצת הסכין בפרצופה של הכנופיה ההיטלריסטית.

פועלים והמוני העם! מחאו נגד הסתה ריאקציונית זו המתנהלת באספות ומעל עמודי "דבר"! סיתמו את פיותיהם הטמאים של אדונים אלה המנסים לסובב אחורנית את גלגלי הקידמה והמלחמה לעולם חדש ומשוחרר מכבלי הריאקציה והפאשיזם!

יחי מסע השיחרור של הצבא האדום! יחי השחרור של המוני העם האוקראינים, היהודים, הבילורוסים והפולנים! יחי שחרור פולין מהשעבוד ההיטלריסטי! תחי מלחמת השחרור של מעמד הפועלים והמוני העם הרחבים!

תחי מלחמת השחרור של העמים המדוכאים!

תחי ברית-המועצות, משחררת העמים!

פועלי כל הארצות התאחדו!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
הסקציה היהודית

ספטמבר, 1939.

95)

<u>פועלי כל הארצות, התאחדו!</u>

פועלי המושבות הלחמו לשכר קיומכם!

אל כל פועלי המושבות!

הפועל במושבה עומד היום, בימים הקשים של קוניוקטורה מלחמתית, בעת שהרעב שורר בביתו של הפועל בכל הארץ – מול התקפה מאורגנת של נותני העבודה – הפרדסנים.

המצב הקטסטרופלי של פועלי המושבות – החיים זה שנים בתנאים הקשים ביותר, בשכר הנמוך ביותר, בחוסר עבודה המתמיד בעונה המתה, בתנאי עבודה בלתי אנושיים, ואשר בעונת העבודה, בעת הקטיף, עובדים רק ימים מספר בחודש – החמיר עם פרוץ המלחמה עד לאין-שיעור.

ונגד הפועלים הרעבים האלה, מגייסים הפרדסנים את כוחותיהם הריאקציוניים, בכדי לנצל למען האינטרסים שלהם את מצבם הקשה של פועלי המושבות.

בכינוסם בתל-אביב, בהתחלת נובמבר, הכריזו הפרדסנים גלויות על מטרתם: א) לתת חופש גמור לפרדסן לבחור את פועליו המתאימים והמוכשרים לעבודה, מבלי שיהיה מוגבל מלשכה זו או אחרת. ב) להתאים את מחירי העבודה ליכולת הממשית הנוכחית של משק הפרדסנות. האכרים החליטו לממש את תכניותיהם אלה, בעזרת שוברי השביתה הרביזיוניסטים והמשטרה.

חברים! החלטות אלה של הפרדסנות הריאקציונית סומכות על שליחה הנאמן בועד הלאומי, פנחס רוטנברג, ועל הפוליטיקה הוותרנית של המנהיגות ההסתדרותית.

לקריאתו הראשונה של הדיקטטור "הלאומי" פנחס רוטנברג, נכנעו תיכף מנהיגי ההסתדרות וקראו את הפועלים להפסיק את מלחמתם נגד התקפת הפרדסנים, ולהכנע להחלטות של הדיקטטור הריאקציוני. בצעד זה החלישו מנהיגי ההסתדרות את מלחמת הפועלים ועזרו לפרדסנים. אחרי משא ומתן ממושך הואיל הנשיא להעניק לנו "צו לאומי" חדש: 1) האכרים ישלמו לפועל בקטיף 160 מיל ליום עבודה. 2) מקרן לאומית מיוחדת יוסיפו לפועל 30 מיל ליום עבודה. 3) האכרים יתחייבו לקבל 75% ממספר הפועלים הדרוש מה"לשכה האחידה" ו-25% בשוק החפשי. החלטה זו של הועד הלאומי, בהסכמתם של מנהיגי ההסתדרות והנהלת הלשכה האחידה מורידה את השכר המינימלי של הפועל ל-160 מיל, ו-30 מיל הוספה שהפרדסנים יקבלו מהקרנות הלאומיות, כאילו בחלקם הגדול מכיסו של צבור הפועלים. חברים פועלים! החלטה זו של נשיא הועד הלאומי מתנקשת באופן ישיר בחיי הרעבים שלנו. "צו" זה גוזל מפינו את פת הלחם היבשה, וגוזר רעב מתמיד על ילדינו והורינו! אולם הריאקציה מתנגדת גם להחלטה זו בכדי לקבל ויתורים גדולים יותר, בכדי לשבור את צבור הפועלים, כי אין אפשרות בידי האכרים להשיג גם את פקודה הורסת זו של ה"ועד הלאומי". למעשה מחרימים הפרדסנים כבר כיום את "הלשכה האחידה" ומקבלים פועלים מ"השוק החפשי" בשכר 120-150 מיל ליום עבודה.

לעומת עמדה תקיפה זו של הפרדסנים, נכנעו מנהיגי ההסתדרות ו"הלשכה האחידה", בלי לשאול את דעת הפועלים, והסכימו לצוו של רוזנברג.

חברים! על-ידי הסכמה זו איפשרה ואשרה המנהיגות הבוגדת את הורדת משכורת המינימלי. מתוך התבוננות כוזבים ונפסדים על "אחדות האומה" מוכנה מנהיגות זו לוותר כליל על זכות קיומכם המינימלי; על-ידי הסכמתה ל"חוק החפשי" שאהוזיר שורמיר היא שוברת את הארגון בכללו והופכת לגורם מסייע למציצת דם פועלי המושבות ע"י הריאקציה. ע"י הסכמתה להחלטת הועד הלאומי היא עוזרת באופן ישיר להרעבת משפחתנו וילדינו!

נוכח המצב הזה קוראת לכם המפלגה הקומוניסטית:

קומו כאיש אחד להגנת זכויותיכם! מול התקפת הריאקציה ומשרתיה -- מעמד פועלים דרוך לקרב! דרשו וארגנו אספות פועלים נגד הורדת השכר, נגד שבירת הארגון, בעד מלחמה פועלית עקבית, המלווה משמרות המוניות, אל תרשו כי יהפכו אתכם לאבק אדם, לסחורה רק!

הלאה הורדת השכר!

הלאה שבירת הארגון!

הלאה בוררות הונאה "לאומית"! הלאה צו רוזנברג לפועלי המושבות!

הלאה הקפיטולציה והויתורים של מנהיגות ההסתדרות ושרי הארגונים!

דרישתנו: עבודה ולחם!

מלחמתנו: להבטחת קיום מינימלי ולשמירת הארגון!

תחי מלחמת פועלי המושבות לזכות קיומם!!

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית
ועדת המושבות

דצמבר 1939.

ה ת ו כ ן

הערות המעתיק:

א. כל הפרסומים בלקט זה הועתקו כלשונן וכסגנונן במקור.
ב. הכותרות המסומנות בסוגרים - בגוף הלקט, הן של המעתיק.

24